

தமிழ் மன்றம் யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

1982

செந்தமிழ்

“தருமத்தின் வாழ்வுதனைச் சூது கவ்வும்
தருமம் மறுபடி வெல்லும்” எனு மியற்கை
மருமத்தை நம்மாலே உலகங் கற்கும்.

— பாரதி

ஆசிரியர் :

பால - மனோகரன்

தமிழ் மன்றம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

1982

பெரும்பொருளாளரும்
காப்பாளரும்
கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

தலைவர்:
திரு. பொ. சத்தியகீர்த்தி

துணைத்தலைவர்:
செல்வி சி. பராசக்தி

செயலாளர்:
திரு. தி. பத்மநாதன்

துணைச்செயலாளர்:
திரு. ச. அருந்தவநாதன்

இளம் பொருளாளர்:
திரு. த. பாலகிருஷ்ணன்

பத்திராதிபர்:
திரு. பால-மனோகரன்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்:
திரு. க. முருகானந்தன்
திரு. கே. எம். அப்துல் பரீட்
திரு.கே.எஸ்.இரத்தினகாந்தி
திரு.மு.கோபாலசிங்கம்
திரு. செ. மோகனசுந்தரம்

உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின்
வாக்கினிலே ஒளியுண் டாகும்
வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைபெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்
தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார்
இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்

- பாரதி

செம்மையாக அமைய வாழ்த்துக்கள்!

முச்சங்கம் வளர்த்த தமிழை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மன்றம் பல துறைகளில் வளர்த்து வருகின்றது. கருத்தரங்கு, பட்டி மன்றம், எழுத்துப் போட்டி முதலியவற்றை நடத்துவதோடு சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டு வருகின்றது. மாணவரின் தமிழ் ஆர்வத்தையும் கலையுணர்ச்சியையும் வளர்ப்பதற்குத் தமிழ் மன்றம் எடுத்துவரும் முயற்சிகள் பாராட்டுக்குரியன.

தமிழ் மன்ற செயற்குழு உறுப்பினர் துடிதுடிப்புடனும் ஆர்வத்துடனும் இயங்கிவருகின்றனர். அவர்களின் ஒத்தாசையினாலும் மலர் ஆசிரியரின் விடாமுயற்சியினாலும் 'செந்தழல்' நான்காவது மலர் வெளிவருகின்றது. 'செந்தழல்' செம்மையாக அமைந்து மாணவர்க்கும் சமூகத்திற்கும் பயனளிக்க எமது வாழ்த்துக்கள்.

“இருந்த தமிழே உன்னால் இருந்தேன்
இமையவர்தம் விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்”

சுப்பிரமணியம் வித்தியானந்தன்,
துணை வேந்தர்
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்

செவ்வனே தன் பணியாற்ற ஆசிகள்!

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மாணவர்கள் யாவருக்கும் பொதுவான மன்றம் தமிழ் மன்றமாகும். அம்மாணவர்களுடைய உணர்வுகளையும், இலட்சியங்களையும், ஆக்க முயற்சிகளையும், சிந்தனை வெளிப்பாடுகளையும், தாங்கிவரத்தக்க வகையிலே அவர்கள் ஆண்டுதோறும் 'செந்தழல்' என்னும் மலரினை வெளியிட்டு வருகின்றனர். இவ்வாண்டும் தமிழ் மன்றத்தினர் 'செந்தழல்' மலரினை வெளியிடவுள்ளனர். அதற்கு இவ்வாசிச் செய்திகளை வழங்குவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

தமிழ் மன்றம் தன்னாலான பணிகளைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குச் சிறப்பாகவும் தமிழ் மக்களுக்குப் பொதுவாகவும் பல்வேறு வகைகளிலே ஆற்றிவருகின்றது.

கருத்தரங்குகள், சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் ஆகியவற்றுடன் இவ்வாண்டு பாரதி நூற்றாண்டு விழாவினையும் சிறப்பாகத் தமிழ் மன்றம் கொண்டாடியது. இப்பணிகளுள் ஒன்றாக அமைகின்றது. மலர் வெளியிடும் முயற்சி பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் ஆக்க இலக்கியத் திறனையும் ஆராய்ச்சித்திறனையும் வளர்ப்பதற்கு இத்தகைய மலர்கள் காலங்காலமாக உதவிவருவதை நாமறிவோம்.

பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கிய எழுத்தாளர்கள் எத்தனையோ பேர் நாடறிந்த எழுத்தாளர்களாயுள்ளனர். அறையில் ஆடித் தான் அம்பலத்தில் ஆடவேண்டுமென்பதற்கிணங்க பல்கலைக்கழகத்திற்குள்ளேயே தம் ஆய்வுத்திறனை வெளிப்படுத்தி கூர் பார்த்துவிட்டு வெளியே சென்று ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுதல் பொருத்தமாக அமையும். அத்தகைய சிறந்த பணிக்குச் 'செந்தழல்' போன்ற மலர்கள் நன்கு உதவி வருகின்றன.

'செந்தழல்' செம்மையாக அமைந்து செவ்வனே தன் பணியாற்ற என் அன்பான ஆசிகளை வழங்குகிறேன்.

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

பெரும்பொருளாளரும் காப்பாளரும்
தலைவர்: மொழிபண்பாட்டாய்வுத்துறை

எனது இதயத்திலிருந்து

தமிழன் எங்கெல்லாம் வாழ்கின்றானோ அங்கெல்லாம் சங்கம் அமைத்து தமிழ்வளர்த்த பெருமைக்குரியவன். சங்ககாலத்தில் தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்து தமிழ்வளர்த்த தமிழனின் பணி இன்றுவரை தொடர்ந்துகொண்டே போகின்றது. ஒரு கொடியின்கீழ் சங்கம் அமைத்து தனது இனத்தின் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தி செங்கோலாட்சி அமைக்கும் நேரத்தில் தமிழன் மத்தியில் முரண்பாடுகள் தோன்றிவிடுகின்றன. ஒற்றுமையை மேலும் வலுப்படுத்த வேண்டிய நேரத்தில் பிரிந்துநின்று பிளவு ஏற்படுத்துவதிலும் வல்லவனாகி விடுகின்றான். இதன்பயனாக அவன் இன்றுவரை நாட்டற்று நாதியற்றவனாக தனது பழம்பெருமைகளை பேசிக்கொண்டு வீணே காலம் கழிக்கின்றான். நசுக்கப்படுகின்றோம் என்ற உணர்வு மேலோங்கும்போது உணர்வுபெற்றுக் கண்ணை விழித்தால் முரண்பாடுகளும் பிளவுகளும் கண்முன்னே நிற்கின்றன. என் செய்வோம், எம் இனத்தின் தலைவிதி என்று இராமல் எல்லோரும் இந்நாட்டின் தலைவர்களென மனதார என்று சிந்திக்கின்றோமோ அன்றுதான் எம்மத்தியிலிருக்கும் பிளவுகளும், முரண்பாடுகளும் நீங்கி எம்இனத்தின் கறைபடிந்த இருளை நீக்கி ஒளியைப்பாச்ச முடியுமென்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

தமிழ்பேசும் மாணவர்உலகு தமது, கலை, கலாசாரம், பண்பாடு ஆகியவற்றைக் காணத்துடிக்கும் இவ்வேளையில், அவர்களுக்கு அரண் அமைத்து அவர்களது திறமையை வெளிக்கொணர எமது தமிழ்மன்றம் என்றும் பின்நின்றதேயில்லை. இந்தவகையில் மாணவர்களின் திறமைகளை வெளிக்காட்டக்கூடிய வகையில் வருகின்ற கார்த்திகை மாதம் ஓர் முத்தமிழ் விழாவைக் கொண்டாட உள்ளோம்.

இவை யாவற்றுக்கும் மத்தியில்தான் எமது மன்ற செந்தழலானது எமது பல்கலைக்கழக மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் காத்திரமான படைப்புக்களைத் தாங்கியபடி வெளிவருகின்றது. அறிவுப்பசியுள்ள மாணவர் உலகிற்கு இதுஓர் அருமருந்தாக அமையுமென்பது எனது நம்பிக்கை இம்மலர் இவ்வளவு குறுகியகாலத்தில் சிறப்பாக வெளிவருகின்றதென்றால் எமது பத்திராதிபரின் இடைவிடாத முயற்சியும், இதயசத்தியுடன் கூடிய தனித்த உழைப்புமே யாகும்.

எமது மன்ற காப்பாளரான கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் அவர்களிடம் செல்லும்போதெல்லாம் மிகவும் பரந்த நல்மனத்துடன் எமக்குவேண்டிய ஆலோசனைகளைத் தந்து எமது செயற்பாடுகளுக்கு

ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த அவரது ஒவ்வொரு செயற்திறனையும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அவர் நைஜீரியாப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைப்பேராசிரியராகக் கடமையாற்றச் செல்லும் இவ்வேளையில் இம் மலர் வெளிவருவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடையும் அதேநேரத்தில், எமது பெரும் பொருளாளரின் இடைக்கால இழப்பு எம்மை கவலைக்குள் ளாக்குகின்றது. அவரது பணி மீண்டும் தொடர எமது நல்லாசிகள் உரித்தாகட்டும்.

எமது மன்ற செயற்பாடுகளின்போது அவ்வப்போது தோழோடு தோழ்நின்ற செயற்குழு உறுப்பினர்களையும், முன்னாள் தமிழ்மன்றத் தலைவரையும், எனது நண்பர்களையும் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். 29-1-1982-இல் நடந்த தமிழ்மன்றத் தேர்தலில் எமது தலைமையி லான பதினொரு செயற்குழு உறுப்பினர்களையும் அதிகப்படியான வாக்குகளால் வெற்றிபெறச்செய்த கலைப்பீட, விஞ்ஞானபீட, மருத் துவபீட, நுண்கலைப்பிரிவு மாணவமணிகளை நன்றிப்பெருக்குடன் மீட்டு விடைபெறுகிறேன்.

வணக்கம்.

“ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு”

16-7-1982.

பொ. சத்தியகீர்த்தி
தலைவர், தமிழ் மன்றம்
யாழ் பல்கலைக் கழகம்

(ச ம ர் ப் ப ண ம்)

குறுகிய நலன்களுடன் எதையும் அறியாது அல்லது அறிய விரும்பாது புதுமையுறவேண்டுமென்ற . பெரும்பான்மையினரின் உரத்த - குருட்டுத்தனமான தவறுகளுக் கெல்லாம் மனமறிந்து மண்டியிட்டுவாழும்உலகில், மகத்தான மனிதாபிமானத்துடன் அவற்றை மறுத்தும், தூய்மையான ஆன்மபலத்துடன் அதனை எதிர்த்தும் வாழுகின்ற புனிதமான உள்ளங்கள் அனைத்துக்கும் இம் மலர் சமர்ப்பணம்

ஆசிரியர்

தழல்

வீ

ர

த்

தி

ல்

குஞ்சென்றும்
மூப்பென்றும்

உ

ண்

டோ

பாரதி

இனிய உள்ளங்களுடன்

மலடி

நாதமிழந்த சலங்கைகள்

பாரதியாரின் மேதாவிலாசத்தின் அடிப்படைகள்

இந்துக் கிரியைகளின் அடிப்படை நோக்கங்கள்

சங்கரன் சுடலைக்கு

தமிழ்ப்பகுதிகளில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் பற்றிய வாதங்கள்

பாரதியாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

சாடிக் கவிசமைப்பேன்

எத்தனைபேர் எத்தனைபேர்

கிறிஸ்தவ பண்பாடும் கலாசாரமும்

மனிதனும் அழகும்

ஆங்கிலத்தில் தமிழ் அசைகளின் செல்வாக்கு

பாரதியார் பார்வையில் பாவையர்

தமிழிசை

யாழ்மாவட்டத்தின் அன்மைக்காலத் தொல்லியல் ஆய்வும்
ஆதிக் குடிகளும்

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் மாற்றங்களும்
நாட்டில் ஏற்படுத்தியபாதக விளைவுகள்

வசைகள் சேர்மானங்கள்

உளவியல் மேதை சிக்மண்ட் புறாய்ட்டின் பார்வையில்
பாலியற் கருத்துகள்

நீங்களாவது சொல்லுங்கள்

ஆளுமையின் பின்னணி

இறுதியாகச் செயலாளருடன்

உய்விலை செய் நன்றி கொன்ற மகற்கு

இனிய உள்ளங்களுடன்.....

பாடித் திரிந்து; பழகிக்களித்த; அந்தப் பசுமை நிறைந்த நினைவுகளுடன் நான்கு வருடப் பல்கலைக் கழக வாழ்க்கையினை முடித்துப் பறந்து செல்கின்ற வேளை; அந்தப் பசுமை நிறை நினைவுகளுடன் விசித்திர மனிதர்கள், போலித்தனங்கள், முரண்பாடுகள், அசிங்கத்தனங்கள் என்பனவும் கூடி; மறக்க முடியாத ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

ஒரு வருடத்தில்; பிடிக்காது என அருவருத்தோர் பின்னர் அதனை ஆராததமுவிதையும் பிடித்தது இதுதான் என்று இருந்தவர்கள் சுத்தமோசம் என தூக்கிப்போட்டமையையும் காலத்தின் மாறுதலாகக் கண்டேன். தனிமனிதனின் வாழ்வில் முரண்பாடுகள் தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றுதான்; ஆனால் அவைகள் வளர்ச்சியினை காட்டுவனவாக இருக்க வேண்டுமேயன்றி கயமைத்தனத்தையோ அன்றி சந்தர்ப்பவாதத்தையோ காட்டிய ஒன்றாக இருக்கக் கூடாது.

வலுக்கட்டாயமாக வலிந்து அழைத்து நடத்தியபோரட்டத்தின் காத் திரத்தையும் அகிம்சாவாதிகள் கிளர்ந்தெழுந்து; ஆத்திரங்கொண்டு நிதானமிழந்து; கூட்டமாக கொத்திக் குதறியதையும்; போராட்டத்தின் தலையங்கம் தெரியாது கும்பலுடன் கோவிந்தா போட்டு உரத்துக் கோஷம் எழுப்பிய ஓர் எதிர்கால சந்ததியினரையும்; ஒரு சிலர் பலிக் கடாவாக; சந்தர்ப்பவாதம் போட்டு முகங் காட்டி; அபிநயம் பிடித்த நண்பர்களையும் கண்டு எதிர் காலத்தில் தன்னும் ஓர் ஆரோக்கியமான அறிவுடன் கூடிய அரசியல் உருவாகுமா என நினைத்து ஏங்கியும் இருந்திருக்கின்றேன்.

எவை எப்படி இருந்தபோதும் புத்தி பூர்வமாக மகத்தான மனிதனையும் அவனது வாழ்க்கையினையும் புரிந்து ரசிக்காதவரை படித்தோம் - முடித்தோம் என்ற குறுகிய கூனிய மனநிலையே காணப்படும். மாறாக கற்றோம் - புரிந்து கொண்டோம் என்ற உயர்ந்த நாகரீகம் ஏற்படவும் மாட்டாது, ஏற்படவும் முடியாது. அப்போதுதான் உயர்ந்த பல்கலைக் கழகம் கூட பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்யும் பாரியதொழிற் சாலையாக மாறி சிறுமையடைகின்றது. எனவே இருப்பவர்கள் புரிந்தும் வெளியேறுவோர் ஆமோதித்தும் சென்றால் அதுவே போதுமானது; அப்போதுதான் ஒரு பலவீனமான சிறுபான்மை இனம் ஆரோக்கியத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும்.

மதம் ஆஸ்திக - நாஸ்திகமாகவோ; நம்பிக்கை ஜனநாயக - கம்யூனிசியத்திலோ நிலைமை ஏழ்மை - பணக்கார நிலையிலோ இருக்கலாம்

இவைஎல்லாவற்றையும் கடந்து முக்கியத்துவம் பெறுவது மனிதனின் சுய பண்பு ஒன்றுதான்; இதுதான்நாகரிகமானதாக இருக்கவேண்டும்.

அட்டைப்படம் இன்றைய சமூகத்தில் மலிந்த உணர்ச்சிகரமான அரசியற் தந்திரங்கள்; அசிங்கத்தனமான வன்செயல்கள்; அநாகரிகமான அடக்கு முறைகள்; பரிதாபகரமான ஏழ்மை; பாமரர்களின் அவலநிலை என்பனவற்றையெல்லாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞன் பாரதி “ நெஞ்சு பொறுக்குதில்லை இவ்நிலைகெட்ட மனிதரை நினைத்து விட்டால்; என்ற நிலையில் சித்தரிக்கப்பட்டு நீதியும் சமத்துவமும் காணப்படவேண்டும் என்பதை நீதியரசர்களின் தலைமுடியும் (Wigs) தராசும் காட்டி நிற்கிறது.

பறக்கப் போகின்றேன் அதனால் பசுமை நிறைந்த பல்கலைக்கழக வாழ்க்கை நினைவுகள் என்றும் மனோகரமாக திகழ வாழ்த்துக் கூறி விடை பெறுகின்றேன்.

அ.பி. கிருஷ்ணன்
ஆசிரியர்

நிற்போர் (இடமிருந்து வலம்)

இருப்போர் (இடமிருந்து வலம்)

ச. அருந்தவநாதன் (உப செயலாளர்) மு. கோபாலசிங்கம், கே. எஸ். இரத்தின
காந்தி, செ. மோகனசுந்தரம், க. முருகானந்தன் (செயற்குழு உறுப்பினர்கள்.)
பால மனோசுரன் (பத்திராதிபர்) கே. எம். அப்துல் பரீட் (செயற்குழு உறுப்பினர்)
த. பாலகிருஷ்ணன் (இளம் பொருளாளர்) கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்
(பெரும் பொருளாளர்) உபவேந்தர் பேராகிரியர் க. வித்தியானந்தன்
தி, பத்மநாதன் (செயலாளர்) பொ. சத்தியஜித்தி (தலைவர்) சி. பராசக்தி (உபதலைவர்)

புதுக்குடிகாரனின் கண்போல வானம் சிவந்துகிடந்தது. அருவி வெட்டுக்காலம் நெருங்கிவிட்டதை நெற்களிடையே பூச்சிகளின் சத்தம் ஞாபகமூட்டிக்கொண்டிருந்தது. டாண்...டாண்...என ஒலித்த சித்தங்குறிச்சி கந்தசாமி கோயின்மணியோசை காற்றோடு சேர்ந்து பூநகரி முழுவதற்குமே மாலைக்காலத்தை நினைவூட்டுவதாக இருந்தது. இத்தனையிலும் மனதைக் கொடுக்காது எங்கோ.....எதிலோ ஈடுபட்ட சிந்தையுடன் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தாள் நல்லம்மா.

நல்லம்மா என்றால் சித்தங்குறிச்சியில் தெரியாதவர்கள் குறைவு. இதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. கலியாணம் செய்து ஐந்தாறு வருஷமாகியும் குழந்தையில்லையென்றால் ஒரே ஊரின் பெண்களுக்கு தெரியாமற் போகாது. கறுப்பாயிருந்தாலும் உறுப்பாயிருந்தால் — வளரவேண்டிய இடங்கள் வளர்ந்து; பதியவேண்டிய இடங்கள் பதிந்து நெளியவேண்டிய இடங்கள் நெளிந்து இருந்தால் அந்த ஊர் ஆண்களுக்கு தெரியாமற் போகாது. சீதனமாகக் கொடுக்க சொத்துப்பத்திலை என்பதற்காக; குடித்துவிட்டு தெருவழியே படுக்கின்ற குப்பாடி ஒருத்தனுக்கு மூக்கும் முளியுமாய் இருக்கும் அழகான பெண்ணொருத்தி கிடைத்துவிட்டால்...அது ஊராரைகளை உறுத்தாமல் இருக்காது. இவை மட்டுமல்ல இன்னும் சிலவற்றால் நல்லம்மாவை சித்தங்குறிச்சி தெரிந்து வைத்திருந்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை.

பொழுது கருகக் கருக நல்லம்மாவின் மனம் வாடுவதை முகம் காட்டினாலும் அவளின் கைவேகம் குறைவதாகத் தெரியவில்லை. நாளை சமையலுக்கு புழுங்கல் குற்ற நான்கு மணிக்குத் தொடங்கியவள் ஆறு ஆறரையாகியும் இன்னும் ஓய்ந்தபாடாயில்லை.

படலை திறக்கும் சத்தம் கேட்டு நல்லம்மா திரும்பிப்பார்க்கிறாள்...அவள் எதிர்

எஸ். மார்க்கண்டு

(இறுதியாண்டு பொருளியற் சிறப்பு)

பார்த்தது எதிர்பார்த்தபடி நடந்திருந்தது. நிற்க முடியாமல் நிலைதடுமாற படலையில் நின்ற பூவரசங்கிளையே தஞ்சமென நின்றிருந்தான் அழகேசன்: அவன்தான் நல்லம் மாவிற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கண்ணுள்ள கணவன்.

பெயர்தான் அழகேசனே தவிர அவனுக்கும் அழகிற்கும் சென்மத்திற் பகை, போதாக் குறைக்கு சிறுவயதுக் கெட்ட பழக்கங்கள் ஒன்றையும் அழகேசன் விட்டு வைக்கவில்லை என்பதை தொய்ந்த உடலும், பிதுங்கிய கண்ணும், இடிந்து போன கன்னங்களும் பறைசாற்றத் தயங்குவதில்லை. சும்மாவே நடக்கத் திராணியற்றவன். மது விலும் மூழ்கினால் எப்படி இருக்கும் என்பதற்கு அழகேசன் நல்ல எடுத்துக்காட்டு. இத்தனைக்கு மத்தியிலும் மனைவியை ஏசவும், பேசவும் — தேவையானபோது கை வரிசை காட்டவும் அவன் தயங்குவதில்லை.

இன்றும் அப்படி ஒரு திட்டத்தோடு தான் ஆடிக்கொண்டிருந்தான் அழகேசன் மனைவியையோ, சொந்தக்காரரையோ, ஏன் ஊரையோ துன்புறுத்தக்கூடிய திட்டங்களைத் தயாரிப்பதில் அழகேசனின் நண்பர்களுக்கு சாணக்கியன் எம்மாத்திரம்.....!

‘யேய்.....நல்லம்மா என்னடி அப்படிப் பாக்கிராய்...நானென்ன வெறிகாறனெண்டு நச்சியேடி.....வாடி இஞ்சை.....இந்தாடி... இந்தச்சாராயப் போத்தலைக் கொண்டே மூலேக்கைவை.....அழகேசன் மனைவியுடன் கதைத்த இன்றைய முதல் வார்த்தைகள் இவைதான்.

ஆத்திரம் அடக்கமுடியாமல் வந்தாலும் நல்லம்மாவால் என்ன செய்யமுடியும்.....! அவன்தான் கணவனுக்கு கட்டுப்படவேண்டிய—எதைச்சொன்னாலும் செய்ய வேண்டிய, எப்படிப் பேசினாலும் சகிக்க வேண்டிய கிராமத்துப் பெண்ணாச்சே.....! மெல்லச்சென்று சாராயப் போத்தலை அவனிடம் வாங்கி வீட்டு மூலையில் வைத்து விட்டு; மீண்டும் உலக்கையை எடுக்கிறான்.....

‘எடி நாயே.....! நானிஞ்சை நடக்க மாட்டாமல் நிக்கிறன்..... நீ உலக்கை

எடுக்கிறியேடி..... ஏன்ரி என்னை அடிச்சுச் சாக்காட்டினால் வேறையாரேன் வாறனெண்டவங்களே...’ அழகேசனின் இரண்டாவது வசன அடுக்கும் ஓய்கிறது.

சேலைத்தலைப்பால் கண்ணை ஒற்றிக் கொண்டதைத்தவிர நல்லம்மா ஒன்றும் சொல்ல முயலவில்லை. ஏதாவது சொல்லி விட்டால் அதைக்கொண்டே ஆயிரம் கதை வளருமே.....! அவனருகே சென்று கைத் தாங்கலாக அவனைக்கொண்டுவந்து வீட்டுத்திண்ணையில் இருத்துகிறான். சாராய வெடிப் மூக்கைத் துளைக்கிறது..... இருந்தாலென்ன; இதற்கெல்லாம் அவன் மூக்குப் பழக்கப்பட்டு பலகாலம்.....

அவனை அப்படியே விட்டு விட்டு புழுங்கலைக் குற்றினால் சீறுவான் என்ற எண்ணத்தில் கோப்பையிலே சோற்றைப் போட்டு வந்து அவன் முன்னே வைக்கிறான்.

‘மலட்டு நாயே...! உன்னை ஆரடி இப்ப சோறுகொண்டுவரச் சொன்னது...பத்தினி வேஷம் போடுறியே... பத்தினிவேஷம்... மலடுகளுக்கெங்கே தெரியப்போகுது புரியன்ரை அருமை...’

‘என்ன வேணுமெண்டாலும் சொல்லுங்கோ..... ஆனால்.....மலடி எண்டுமட்டும் சொல்லாதையுங்கோ..... எத்தனை நாளாய் சொல்லுறியள்..... அதை என்னலை தாங்கேலாது..... பொறுக்கமுடியாமல் வெம்பியபடி கூறிமுடிக்கிறான்.

‘ஓ..... மலடி எண்டு சொன்னால் குறைஞ்சுபோமாக்கும்..... ஒழுங்காய் ஒரு புள்ளைபெறத் தெரியேல்லை... நீலிக்கண்ணீர் வடிக்கிறியே...நீலிக்கண்ணீர்... அடிநாயே... மலடு மாறேணுமெண்டால் கொஞ்சமெண்டாலும் புரியினிலே அன்பிருக்கோணுமடி.....’

‘அன்பிருந்தால் மட்டும்போதாது..... ஏன்.....நான்தான் மலடெண்டு உங்களுக்கென்னெண்டு தெரியும்..... ஆம்பிளையள்ளையும் மலடிருக்கு...

நல்லம்மா சொல்லி முடியவில்லை..... ‘பளார்...’ என்று ஒரு அறை கன்னத்தில் விழுகிறது. யேய்...! எங்கடைபரம்பரையிலே

மலடுகிடையாதடி..... என்னடி சொன்னனி...' தலைமயிரைக் கோதிப்பிடித்தபடி இயன்றவரை அடித்தோய்கிறது அழகேசனின்னை.

குற்றிய புழுங்கலைஎடுத்து விளக்கொளியில் புடைக்க முயல்கிறான். அவளால் பொறுக்கமுடியவில்லை.....வெம்பி வெம்பி தனிமையில் அழவேண்டும்போல ஒரு எண்ணம் மனத்தை உறுத்த; குற்றிய புழுங்கலை அப்படியே வைத்துவிட்டு வீட்டினுள் நுழைகிறான்.

பாயை விரித்துப் படுத்தவளுக்கு யாரை நினைத்தமுவது..... எதைநினைத்தமுவது... என்று எதுவுமே புரியவில்லையாயினும் அழகையை கட்டுப்படுத்த அவளால் முடியவில்லை. தலையணை தோயும் வரை அழுதுகொண்டே படுத்திருந்தாள்.

சிறிது நேரத்தில் அவன் காலடி ஓசை அவளை அண்மிக்கிறது. அவள் அசையவோ, பேசவோ இல்லை அப்படியே படுத்திருந்தாள். கண்கள்மட்டும் தம்வேலையை விடுவதாயில்லை...!

அருகில் வந்து படுத்தவனின் கைகள் அவளை நெருக்கிவிட்டு எங்கெங்கோ..... எதையெதையோ..... தேடுகின்றன.

நரகவேகனையென்று ஒன்று இருந்தால் எப்படி இருக்கும் என்பதை அவளால் கற்பனை கூடச் செய்ய முடியவில்லை. இருந்தாலும் என்ன செய்வது... வேண்டாமென்று முரண்டு பிடித்தால் இன்னும் சித்திரவதை தான் அதிகமாகுமே தவிர மீட்சியாகிடைக்கப் போகிறது... என்ற எண்ணத்தில் வளைந்தபடி வளைகிறான் நல்லம்மா.

அதிலாவது அவளுக்கு...கிடையாதே... தன்னுடைய வெறியை இறக்குவதுதானே அவனுக்கு முக்கியம். சொற்ப சதைவெறியாட்டம் ஓய்ந்தவுடன் அவன் தூங்கிவிட்டான். ஆனால் அவள்.....?

இத்தனைக்கும் மத்தியில் மலட்டுப்பட்டம் அவளுக்கு, கட்டுபவனும்; கட்டக்கூடாத நிலையிலுள்ள கட்டிய கணவன்,

விடிந்து எட்டுமணியாவதை அயல் வீட்டு வாடுவி அறிவிக்கும்போதுதான் நல்லம்மா கண்ணிழிக்கிறாள்... இரவு நெடு

நேரம்வரை வெம்பிய அயர்வு இன்னும் நீங்கியபாடாயில்லை.

பக்கத்திலே பார்க்கிறாள் அவனைக் காணவில்லை..... வெளியேறுவதன்முனை அவள் முகத்தைப்பார்த்தால் தன்னுடைய பலவீனம் தலை குனியவைக்கும் என்றபுயத்திலோ என்னவோ அவன் தன்னுடைய வேலைக்கு — உழைத்துக்குடிப்பதற்குச் சென்றிருக்கவேண்டும்.

படுக்கையை விட்டு எழுந்தவள் கால் முகம் கழுவிவிட்டு திண்ணையில் வந்து அமர்ந்தபடி நீண்டுபரந்திருக்கும் வயல் வெளியை வெறித்துப்பார்க்கிறாள். அவள் பார்வையில் ஏதோ ஓர் ஏக்கம்..... எதிர் பார்க்கை.....!

“மலட்டு நாயே..... பத்தினி வேஷம் போடுறியே..... என்று அவன் நேற்றிரவு முழங்கிய சொற்கள் இப்போதும் அவள் காதுகளில் பேரிரைச்சல் எடுக்கின்றன.

“நான் மலடா..... நான் குழந்தை பெறத் தகுதியற்றவளா.....? என்ற எண்ணம் அவளை ஆட்டிப்படைக்கத் தொடங்குகிறது. ‘ஒருவேளை நான் குழந்தை பெற்று விட்டால் அவர் குழந்தைக்காகவேனும் திருந்தவும் கூடும்...’ என்ற எண்ணங்கூட ஒருகணம் அவள் மனதில் மின்னலெனத் தோன்றத்தவறவில்லை.

இந்த எண்ணங்களில் மூழ்கியிருந்த கண்ணம்மாவை காலடி ஓசையொன்று இவ்வுலகிற்கு கொண்டுவரவே ஓசை வந்த திசையை நோக்குகிறாள்.

அழகேசன் வீட்டுப் பின்புறப்பனைகளில் காலைக் கள்ளைஇறக்குவதற்காக வழமை போல் கந்தன் வந்துகொண்டிருந்தான்.

சமூகக் கொடுமைகளிலொன்றான சாதி அமைப்பின்படி கந்தன் தாழ்ந்த சாதியாய் கணிக்கப்படுபவன்தான். ஆனால் அவனைக் காணும் பெண்கள் திரும்பிப்பாராமல் போவதோ அல்லது ஆண்கள் “தாங்கள் இப்படி இல்லையே” யென்று பொருமைப்படாமல் இருப்பதோகுறைவு. ஏனென்றால் எப்போதும் திறந்தபடி இருக்கும் அவனது எடுப்பான மாண்பும், சுருள் சுருளான அழகான கேசமும், வாயோரம் சதா

தவழ்ந்து விளையாடும் ஏளனச் சிரிப்பும், கம் பீரமான நடையும் அவனை இந்நிலைக்கு ஆக்கியிருந்தன.

அங்குவரும்போதெல்லாம்; நல்லம்மா விற்கு அழகேசன்தான் கணவன் என்பதை நினைத்தோ அல்லது கலியாணம் செய்து இவ்வளவு காலமாகியும் கட்டுக் குலையாமல் சிலைபோல இருக்கும் அவள் அழகை நினைத்தோ அல்லது வேறெதை நினைத்தோ நல்லம்மாவை விழுங்கிவிடுவதுபோல் பார்த்து சிரிப்பது கந்தனின் வழக்கமான செயல்களில் ஒன்று.

ஒரு ஆணின் பார்வை பெண்ணுக்குப் புரியாதா என்ன...? நல்லம்மாவும் பெண்தானே! அதுவும் எதையெதையோ..... எப்படியோ..... அனுபவிக்கவேண்டிய வயதில்..... நாளுக்குநாள் அவற்றுக்காக ஏங்கும் நிலையிலுள்ளவள்.....!

என்னதான் ஏக்கங்கள் இதயத்தைத் தொட்டாலும் தான் ஒருத்தனின்-அழகேசனின் மனைவியென்பதை நல்லம்மா எப்போதும் மறந்ததில்லை. கணவனுக்காக எதைக்கட்டிக் காக்க வேண்டுமென்று சமூகம் கருதுகிறதோ - அது சரியோ பிழையோ அதைக் கட்டிக்காத்து வந்திருக்கிறாள்.....

எனவேதான் கந்தன் சிரிக்கும் போதெல்லாம் அவனின் மூஞ்சையில் அடிப்பதுபோல் முகத்தைவைத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குள் நுழைந்துவிடுவது அவள் வழக்கம்.

ஆனால் இன்று.....கந்தன் சிரிக்கும் போது அவளால் பதிலுக்கு சிரிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை... சிரிப்பு மட்டுமா...? கண்ணில் ஒரு அழைப்புக்கூட இருந்ததை கந்தன் உணரத்தவறவில்லை. பிறகென்ன

எப்படியோ நாட்கள் சில உருண்டேசுடின, இந்தமாதம் நல்லம்மாவிற்கு தலை முழுக்கு வரவேயில்லை... அதை உணர்ந்தவளுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை

தான் மலடியென்பது இப்படியா நிறைவேற வேண்டும்.....? மடியிலேநெருட்பைக் கட்டியது போன்ற ஏதோ ஒரு ஏக்கம் நாளுக்கு நாள் அவனைச் சுடாமலில்லை.

‘இந்தக்குற்றம் யாருடையது; என்

னுடையதா...? அல்லது கந்தனுடையதா...? அவளால் யோசிக்கவே முடியவில்லை.

கணவனை விட்டு விட்டு கந்தனுடன் வாழ்வதென்றாற்கூட நல்லம்மாவிற்கு இப்போது ஓரளவு விருப்பமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் கந்தன் இவளை மணந்து கொண்டால் பூநகரியிலேயே வாழமுடியாதளவிற்கு சாதிவெறி அவனை துரத்தியடிக்குமே.....!

‘ஏன் சமுதாயத்தை எதிர்த்து வாழ வேன்’ என்று கந்தன் முன்வந்தாற்கூட பரம்பரையாகவந்த சாதிக் கௌரவத்தை விட்டுக்கொடுக்க இந்நிலையிற்கூட நல்லம்மாவிற்கே பூரண விருப்பமும் இல்லை தான்.....! கந்தனுடன் வாழ்ந்தால் தனக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள்கூட கீழ்சாதி யாகவே கணிக்கப்படும் என்ற எண்ணங்கூட அவள் மனதில் தோன்றாமலில்லை.

தன்மனைவி கருவுற்றிருக்கிறாள் என்ற சந்தோஷத்தில் அழகேசன்கூட முன்னர் போல அவ்வளவு ஏறுமாராக நடப்பதில்லை. அப்படி நடந்தால் பிறக்கும் தன்னுடைய குழந்தைக்கு ஏதாவது ஆகிவிடும் என்ற ஏக்கம் போலும்.....

வயிற்றுக்குழந்தை வளரவளர நல்லம்மாவின் துக்கமும், பரிதவிப்பும் வளருவதாகவே இருந்திருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கணவனில்லாதபோது எதற்காக அவள் தனிமையில் விம்மி விம்மி அழ வேண்டும்....

பிறந்த குழந்தை ஆண்குழந்தையாக இருந்தவுடன் அழகேசனுக்குக்கூட கொண்டாட்டந்தான்..... தன் நண்பர்களுக்கெல்லாம் சவால்விட்டதுமாதிரி ஒரு பெருமிகதம் அவனுக்கு, ஆனால் அவளுக்கு.....?

அயல் வீட்டுப்பாட்டி; செல்லம்மா ண்து குழந்தையைத் தூக்கிக் கொஞ்சுகிறாள். குழந்தை வில் வில்..... எனக் கத்துகிறது.

குழந்தையின் சத்தங் கேட்டு அழகேசனும் திண்ணையில் இருந்தவாறு எட்டிப் பார்க்கிறான் ‘என்ன பாட்டி பெடியன்

மீச்சுவிடாமல் கத்திறுன்..... என்னெண்டு கேள்.....' அழகேசன் சொல்லி முடிக்கிறான்.

'ஒண்டுமில்லையடா தம்பி..... அவனுக்கு பால்நனைப்பு வந்திட்டுதுபோலே... இஞ்சை பாற்று அழகேசா.....! குழந்தை உரிச்சுப் படைச்சு உன்னைப் போலையே இருக்கு...' செல்லம்மா கதை முடிக்கவில்லை.

'எனக்குப் பிறந்தால் பின்னை ஆரைப் போலே இருக்கும்.....? உன்னைப்போலையே இருக்கும்.....' கூறியபடியே அருகே வந்த அழகேசன் குழந்தையின் கன்னத்தைக் கிள்ளுகிறான்.

இப்போது ஏனோ குழந்தை அழவில்லை எங்கோ பார்க்குச் சிரிக்கிறது.

நல்லம்மாவால் அழகேசனின் முகத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை. முகத்தை மறைத்தவாறு கண்ணீர் வடிக்கிறாள்.

'உரிச்சுப் படைச்சு உன்னைப்போலையே இருக்கு...' என்று செல்லம்மா கூறியதும், 'எனக்குப் பிறந்தால் பின்னை ஆரைப்போலே இருக்கும்' என்று அழகேசன் கூறியதும் நல்லம்மாவின் காதில் ஓயாமல் இரைச்சல் எடுக்கவே மன அலைகள் ஊழித் தாண்டவம் புரியத் தொடங்கின. மீண்டும்..... மீண்டும்..... அதே ஒலிகள் நாலா திசையிலும் நெருங்குவது போல ஒரு நினைப்பு நல்லம்மாவை ஆட்டிப் படைக்கலாயிற்று. அவளால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. முடிவு..... !

அடுத்தநாள் காலை 'ஐயோ... என்னத் தைச் செய்து போட்டாள்..... என்னை விட்டிட்டு குழந்தையோடே போட்டியே.....' என்று கிணற்றடியில் இருந்து 'அழகேசன் அலறுவது கேட்கிறது.....!'

பாரதி கண்ட யாழ்ப்பாணத்தான்

கோவிந்த ஸாமிபுகழ் சிறிது சொன்னேன்
 குவலயத்தின் விழிபோன்ற யாழ்ப்பாணத்தான்
 தேவிபதம் மறவாத தீரஞானி
 சிதம்பரத்து நடராஜ மூர்த்தி யாவன்
 பாவியரை கரையேற்றும் ஞானத் தோணி,
 பரமபத வாயிலெனும் பார்வையாளன்
 காவிலவர் தடங்களிலே மீன்கள் பாயுங்
 கழனிகள்கூழ் புதுவையிலே அவனைக் கண்டேன்

தங்கத்தாற் பதுமை செய்தும் இரதலிங்கம்
 சமைத்துமவற் றினிலீசன் தானைப்போற்றும்
 துங்கமுறு பக்தர் பலர் புவிமீதுள்ளார்
 தோழரே! எந்நாளும் எனக்குப் பார்மேல்
 மங்களஞ்சேர் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும்
 வானவர்கோன், யாழ்ப்பாணத் தீசன் தன்னை
 சங்கரனென் றெப்போதும் முன்னே சொண்டு
 சரணடைந்தால் இதுகண்டீர் சர்வ சித்தி.

நாதமிழந்த சலங்கைகள்

வண்ணமலர்ச் சோலையிலே
மலர்ந்த ரோஜாவே!
அஸ்தமனப் பொய்கையிலே
அலர்ந்த
பாவப் பூக்கள் நாங்கள்
இந்த
இரவு இராச்சியத்தின்
பட்டத்து ராணிகள்
நீண்ட இத்தெருவினிலே
நிறுத்தப்பட்ட
நிர்வாணச் சிற்பங்கள்-
விபச்சார சந்தையிலே
பசிக்குப் பசியை
பண்டமாற்று செய்யும் வியாபாரிகள்-
ஓ! இன்னுமின்னும்.....!
எழுத்தாளக் கர்ப்பினிகளின்
சுகப்பிரசவங்கள்--

த, தனேஸ்

கலைப்பீடம்

2ம் வருடம்

வறுமையை மணந்தமையினால்
பசிக்குழந்தைகட்கு தாயாகினோம்.
இங்கு
எங்கள் குழந்தைகளை
சுவீகாரம் செய்யவோ
எந்த பரமாத்மாவினாலும் முடியவில்லை
அதனால்
எங்களையே சுவீகாரம் செய்கிறோம்.

ஓ! வண்ணமலர்ச் சோலையிலே
மலர்ந்த ரோஜாவே
விடியலின் உதயமென்று
எங்கள்
வாழ்க்கை வானிலே
தெரியும் வரை-
அந்த
வசந்தத்தின் தென்றல்
இந்த மானிடப் பூங்காவினிலே
வீசும்வரை
ஆம்!!

அந்த வெற்றிலைக் கடை
முனியாண்டி
சொன்னது போல்
இவ்வுலகம் சிவக்கும் வரை
நாங்கள்!
சமூகச் சுவர்களின்
பாவக் கறைகள் தான்!
சமூகச் சாலையின்
பாசிப் படிவுகள் தான்!

பாரதியின் மேதாவிலாசத்தின் அடிப்படைகள்

பாரதியினுடைய மேதாவிலாசத் துக்குப் பல அடிப்படைகள் இருந்தன அவற்றுள் அவனுக்கு வழிகாட்டிகளாக அமைந்த தமிழ் மரபுகளும் பலவுள். அவற்றுள் ஒன்று தமிழ் நாட்டிலே இருந்து வந்த சித்தர் மரபாகும். தமிழ் நாட்டுச் சித்தர் மரபு திருமூலருடன் தொடங்கு கின்றதெனக் கூறுவர்.

‘ மந்திர குருவே! யோக தந்திர குருவே!
மரபில்வரு மௌன குருவே’ [மூலன்

என்று தாயுமானவர் தான் திருமூலர் மரபில் வந்ததாகக் கூறுகிறார். தமிழ் நாட் டிற் சித்தர் என்னுஞ் சொல்லைக் கொண்ட பெயருடையோர் பலர் வாழ்ந்துள்ளனர். பல செய்யுட்களையும் அவர்கள் பாடியளித் துள்ளனர். இடைக்காட்டுச் சித்தர், அகப் பையச்சித்தர், குதம்பைச்சித்தர் கடு வெளிச்சித்தர், அழகுணிச்சித்தர் ஆகிய பெயர்களை உதாரணங்களாகக்காட்டலாம் இந்த மரபிலேயே தாம் வாழ்ந்ததாகக் குணங்குடியார், பட்டினத்தார், பர்த்திர கிரியார், இராமலிங்க சுவாமிகள் போன் றோர் கூறியுள்ளனர். தமிழிலக்கிய வர லாற்றிலே இச்சித்தர் மரபினுடைய தனித் துவம் என்ன என்பதை நோக்கின் பாரதி யின் மேதாவிலாசத்துடன் அது எப்படி அடிப்படையானது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

பேராசிரியர் கலாநிதி

சு. வித்தியானந்தன்

துணைவேந்தர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்

தமிழ் நாட்டிலே சமயப்பொருளைக் கொண்ட இலக்கியங்கள் பண்டைக்காலந் தொட்டே தோன்றிவந்துள்ளன. பல்லவர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் வேதங் கள், பிராமணங்கள், உபநிடந்தங்கள் புராணங்கள் ஆகியவற்றிலே கூறப்பட்ட கருத்துக்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொண் டன. வட நாட்டிலே வளர்ந்து வந்த பிராமண ஆதிக்கம் தமிழ் நாட்டிலும் பெருகலாயிற்று. பிராமணர்கள் தங்க னுடைய செல்வாக்கினை நிலைநாட்ட வேதங் களும், விக்ரக வணக்கமுறையும் கோயிற் கிரியைகளும் பல்வேறுவகையான அனுட் டானங்களும் நன்கு உதவின. இவற்றை

அவர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கினை நிலைநிறுத்த துஷ்பிரயோகம் செய்ததும் உண்டு. இந்நிலையினை வடநாட்டில் எதிர்த்ததுபோலத் தமிழ் நாட்டிலும் ஒரு குழாம் எதிர்த்தது. அக்குழாத்தினைச் சேர்ந்தவராகவே சித்தர் விளங்கினார்.

தாவார மில்லை தனக்கொரு வீடில்லை
தேவார மேதுக்கடி குதம்பாய்
என்னும் குதம்பைச்சித்தர் பாடல் இஷ்ட
தெய்வமாக விகிரகத்தை வைத்து வழிபடு
தலைக் கண்டிக்கின்றது

மீனிறைச்சி தின்றதில்லை
அன்று மின்றும் வேதியர்
மீனிருக்கும் நீரல்லோ
மூழ்குவதும் குளிப்பதும்

என்னும் சித்தர் பாடல் வேதியர் கருத்
துக்கும் நடைமுறைக்குமுள்ள முரண்
பாட்டைச் சாடுகின்றது. பழைய மரபில்
எவை நல்லனவோ அவற்றை ஏற்று மூட
நம்பிக்கைகள் வேண்டாத கிரியைகள்
ஆகியனவற்றைச் சித்தர் சாடினார் இத்
தகைய புதுப்பொருள் அவர்களுடைய
பாடல்களிலே இடம் பெறலாயிற்று.

சித்தர் பாடல்கள் எளிமையும் பேச்
சோசைப் பண்பும் உடையனவாக அமைந்
தன. உட்பொருள் சிக்கல் உடையவை,
ஆனால் பாடல்கள் நடை எளிமையானது.
பேச்சு வழக்கோடு ஒட்டிய நடையுடையன.

சக்தியினைக் கண்ணம்மாவாக உருவகித்
தும் அடிக்குணிச்சித்தர்.

சம்பா அரிசியடி சாதம் சமைத்திருக்க
உண்பாய் நீயென்று உழக்குழக்கு நெய்-

[வார்த்து
முத்துப் போலன்னம் முப்பழமும் சர்க்
[கரையும்

தித்திக்கும் தேனமிர்தம் - என்கண்ணம்மா
தின்று களை யாறேனோ.

என்று பாடியதை இங்கு உதாரணமாகக்
காட்டலாம்.

இவ்வாறு சமயப் புதுப்பொருளும் பேச்
சோசைப் பாடற்பொலிவும் சித்தர் மரபி
னைச் சார்ந்தன. இவ்விரு பண்புகளும்
பாரதியின் கவிதையில் தாக்கம் ஏற்படுத்
தின. பாரதியின் மேதாவிலாசத்திற்குச்

சான்றான அவன் கவிதைகளின் ஒருவகை
யான பொருளும் எளிமையான நடைக்கும்
சித்தர் மரபு அடிப்படையாக அமைந்தது
அம்மரபினிலேயே தானும் வந்ததாகப்
பாரதியே கூறுகின்றார்.

எனக்கு முன்னே சித்தர்பல ரிருந்தாரப்பா
யானும் வந்தே நெருசித்தன் இந்த நாட்டில்
மனதினிலே நின்றிதனை யெழுதுகின்றான்
மனோன் மணியென் மாசக்தி வைவத்தேவி.

என்று தன்னையும் ஒரு சித்தனாகப் பாவனை
செய்யும் பாரதிக்கு அச்சித்தர்கள் பாடற்
பொருளின் அடிப்படையும் பாடல் நடை
யும் நன்கு உதவின.

சாத்திரங் கோடிவைத்தாள் - அவை
தம்மினு முயர்ந்ததோர் ஞானம்வைத்தாள்
மீத்திடும் பொழுதினிலே - நான்
வேடிக்கையுறக்கண்டு நகைப்பதற்கே
கோத்த பொய் வேதங்களும் - மதக்
கொலைகளும் அரசர்தம் கூத்துக்களும்
மூத்தவர் பொய்ந்நடையும் - இள
மூடர்தம் கவலையு மவள் புனைந்தாள்.
என்று பாரதி கண்ணன் என் தாய்
என்னும் பாடலிலே பாடுகிறாள்.

துறந்த நடைகளுடையான் - உங்கள்
சூனியப்பொய் சாத்திரங்கள் கண்டு நகைப்
என்று கண்ணன் என் தந்தையிலும் (பான்
சால நன்கு கூறினீரையா, தருமநெறி
பண்டோ ரிராவணனும் சீதைனைப் பாத
[கத்தாற்
கொண்டோர் வனத்திடையே வைத்துப்
[பின் கூட்டமுற
மந்திரிகள் சாத்திரிமார் தம்மை

[வரவழைத்தே
செந்திருவைப் பற்றிவந்த செய்தி யுரைத்
திடுங்கால்

'தக்கது நீர்செய்தீர் தருமத்துக் கிச்செய்கை
'ஒக்கும்' எனக்கூறி யுகந்தனராம் சாத்திரி
[மார்

பேயரசுசெய்தால் பிணந்தின்னும் சாத்திரங்
[கள்

என்று பாஞ்சாலி சபதத்திற் பாரதிபாடு
வதைக் காணும்போது அவனுடைய சமயக்
கருத்துக்களில் எவ்வகையிலே சித்தர்களின்
தாக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதென்பதை உணரக்
கூடியதாயுள்ளது.

நட்டகல்லைத் தெய்வமென்று

நாலு புஷ்பம் சாத்தி

சுற்றி வந்து மொணமொணென்று

சொல்ல மந்திரம் ஏதடா

நட்ட கல்லும் பேசுமோ

நாதனுள்ளிருக்கையில்

என்னும் தோரணையிலேயே சித்தர்கள் பாடினர். பாரதியின் பாடல்களிலே அப் போக்கினைப் பல இடங்களிலே காணக் கூடியதாயுள்ளது,

சித்தர் பாடல்களின் எளிமையான நடை பாரதியின் நன்கு செறிவுற்றது. எளிமையும் பேச்சோசைப் பண்புகளும் வெறுமையைக் குறிப்பனவல்ல. இலக்கியப் புலமையுள்ள சொற்களையும் பேச்சு வழக்குச் சொற்களையும் பொருத்தமுற இணைத்துப் பயன்படுத்துந்திறனையே சித்தர் பாடல்களிலும் பாரதியின் பாடல்களிலும் காண்கிறோம். தமிழ்ப் பாடல் களுக்குப் புதிய வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமெனில் எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொது ஜனங்கள்

விரும்பும் மெட்டு ஆகியவற்றினைக் கையாள வேண்டுமெனப் பாரதியே கூறியுள்ளார். இதனைச் சித்தர்கள் ஏற்கனவே தமது பாடல்களிலே மேற்கொண்டிருந்தனர். ஆனால், அவர்களுடைய பொருளோ ஒன்றே யொன்றுதான். பாரதி பல்வேறு வகையான விடயங்களைப் பாடுவதற்கு இவ்வெளிய நடையினைக் கையாண்டான். பாரதிக்கு முன்னர் பாரதி பாடிய எத்தனையோ விடயங்களை அழகுறவும் கற்பனை நயத்துடனும் பல புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். ஆனால், அப் புலவர் பெருமக்களின் பாடல்கள் சாதாரண மக்கள் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியனவல்ல. ஆனால், பாரதி அவ்விடயங்களைப் பாடியபோது அவன் கையாண்ட எளிய நடை காரணமாகவும் தெளிவான பொருள் காரணமாகவும் சாதாரண மக்களும் அவன் பாடல்களை விளங்கிக்கொள்கின்றனர். பாரதி இன்று நூற்றாண்டுக்கவிஞனாக விளங்கக்கூடிய மேதாவிலாசத்தினை யுடையவனாகின்றான். அவன் மேதாவிலாசத்திற்கு அடிப்படையான அவன் பாடல்களின் புதுப் பொருளும் எளிய நடையும் அவனுக்குச் சித்தர் மரபிலிருந்தே கிடைக்கப்பெற்றன.

கடிதம் கண்டேன்

தோழிநின் கடிதம் கண்டேன் துவண்டது நெஞ்சம்! ஐயோ!
ஈழவர் நாட்டில் நீயும் இன்புறுங் கணவர் தாமும்
ஆழியாய் அலைகள் மோத அழிவதை எண்ணுங் காலை
பாழுமித் தமிழர் நாட்டின் 'பாப'த்தை நினைக்கின்றேன் யான்!

-கண்ணதாசன்

இந்துக் கிரியைகளின் அடிப்படை நோக்கங்கள்

இந்து சமயம் மனித வாழ்வின் பல படி
களிலும் கிரியைகளை அமைத்து அவற்றின்
இன்றியமையாமையை வற்புறுத்தி வந்துள்
ளது. இந்து மத நூல்கள் ஒரு சிசு கருவில்
உற்பத்தியாகும் காலம் தொட்டு அது
தாயின் உதரத்திலிருந்து வெளியேறிப் படிப்
படியாக வளர்ச்சிபெற்று வயோதிபப் பருவ
மடைந்து மரணத்தை எதிர்நோக்கும்வரை
யும் பலப்பல கிரியைகளைச் செய்யவேண்டிய
இன்றியமையாமையை விளக்குகின்றன.
மனிதன் பூரணத்துவம் அடைவதற்கு வகுத்
துள்ள நான்கு மார்க்கங்களில் கிரியா மார்க்
கமும் ஒன்றாகும். மனித வாழ்க்கையைச்
சமய வாழ்க்கையாக மாற்றுவதற்குக் கிரி
யைகள் பெரிதும் துணைபுரிவன. இவை இறை
வனைப்பற்றிய அனுபவத்தை எந்நேரமும்
மனதைவிட்டகலாது வைத்திருப்பதற்குப்
பேருதவி பயப்பன. வேதங்கள், உபநிடதங்
கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்
கள் ஆகிய அனைத்தும் இவற்றை விளக்கு
கின்றன. ஒருவனின் சமய அனுபவத்தை
மிகுதிப்படுத்துவதற்குரிய வழிவகைகள்
எவையென ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவை
கிரியைகளே என்பது புலனாகின்றது. சமய
உணர்வு மிக்கவனாக மனிதன் வளரவேண்டு
மானால் கிரியைபற்றிய ஞானம் அவனது
உள்ளத்தில் நீங்காதிருக்கவேண்டும். சமய
உணர்வைப் பெறுவதற்கு உள்ளத் தூய்மை
இன்றியமையாதது. அவ்வுள்ளத் தூய்மை
யைப் பெறுவதற்குக் கிரியைகளைப்போல்
வேறெதுவும் அத்தியாவசியமானவை
அன்று.

திருமதி மோகன சிவதாஸ்
இந்துநாகரிகம் சிறப்பு (இறுதியாண்டு)

கிரியை செய்யும்பொழுது அதிலே மனப்
பதிவும் அன்பும் அத்தியாவசியமாம். இவற்
றைப் பெறுவதற்கு அதன் தன்மையும்
நோக்கமும் கிரியை செய்வோருக்குப் புலப்
படுதல்வேண்டும். ஞானமே மனித வாழ்
வின் இலட்சியம். அந்த ஞானத்தை அடைய
விருட்டும் ஒருவன் அதற்கு அடிப்படையான
தேவைகளை அறிவதால்மட்டும் அதனை
எய்திவிடமுடியாது. தேவைகளை அனுபவ
வாயிலாக உணர்தல் அவசியம். இத்தகைய
சமய அனுபவங்களை அடிப்படையாகக்

கொண்டு விளங்குபவை சமயக் கிரியைகளாகும். தூய்மையான மனத்தினைத் தனக்கு உரித்தாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் கிரியை மூலமாக வலிமையுள்ள ஒரு ஆற்றல் உள்ளத்திலே மலர்கின்றது. இந்த ஆற்றலை ஒருவன் பெருவிட்டால் அவன் ஞான உண்மைகளை அறிந்துகொள்ளமாட்டான். இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவை என்றும் அசாதாரணமானவை என்றும் அழைக்கப்படும் அனுபவங்கள்கூட இத்திறனின் பயனில் விளைபவையே.

நாம் குறிப்பிடும் ஞானநோக்கு இயற்கையாகவே ஒவ்வொருவரிடத்தும் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஒருவருடைய மனம் அழுக்குற்றதாக இருக்கும்வரை அத்தகைய நோக்கு தெளிவற்றதாகவே அமையும். மனமானது தூயதாகும்வரை நாம் குறிப்பிட்ட திறன் பயன்படும் அளவிற்குத் தொழிற் படாதிருப்பதற்குரிய காரணம் இதுவே. இந்த ஞான நோக்கத்தினாலேயே இந்திரியங்கட்கு அப்பால், புத்திக்கு அப்பாலுள்ள மிக நுண்ணிய உயர்ந்த உண்மைகள் நமது உணர்விற்கு வருகின்றன. மனிதன் இந்நிலையினை அடையவேண்டுமாயின் இத்திறன் வளர்ச்சியடைய வேண்டும். இத்தகைய வளர்ச்சியின்போதுதான் மனிதன் முழுமைபெறுகிறான். எனவே மனத்தூய்மையுடன் கூடிய நிலையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற கிரியைகள் மூலமாக மிக உயர்ந்த உண்மைகளை நேரில் அனுபவிக்கக்கூடிய வாறு இத்திறன் வளர்ச்சியடைவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சமயத்தை அனுபவமாகக் குவதற்குரிய சிறந்த வழிவகைகள் இதுவாகவே உள்ளது. இதன் இறுதிப் பயன் மெய்ஞானக் காட்சியாகும். மனத் தூய்மை செய்து இக்காட்சியைக் காண்பதற்குத் துணைபுரிபவை இந்துமத மரபில் வரும் கிரியைகளாம். இவ்வகையில் பார்த்தால் ஆதிமுதல் அந்தம்வரை இடம்பெறுகின்ற இந்துமதக் கிரியைகளின் அடிப்படை நோக்கங்களில் ஒன்று மனதைத் தூய்மைப்படுத்தலாகும்.

கிரியைகளின் மூலமாகத் தீர்க்கதரிசிகளும் இறையடியார்களும் உயர்ந்த அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். சமயமே வாழ்வின் முழுமை எனக் கூறுமளவிற்குக்

கிரியைகள்மூலம் விளக்கமான நிலையை அடையலாம். சமய அனுபவத்தினால் கிட்டுவது ஆன்மீகப் பார்வையாகும். இதனை 'திவ்ய ரக்ஷி' என அழைப்பர்: இப்பார்வை கிட்டும்போது இறைவன் சமயவாதியைப் பொறுத்தவரை உண்மையிலும் உண்மையான ஆன்மீகப் பொருளை ஆன்மீகக் கண் கொண்டு பார்த்தல் அவசியமாகும். எம்மைப் பொறுத்தமட்டில் எமது புலனறிவுக்கும் கற்பனா சக்திக்கும் மன அறிவுக்கும் மேலானதொரு உள்ளுணர்வு இருந்துவருகிறது. இந்த உள்ளுணர்வுபற்றிய விடயத்தைச் சமய நோக்கில் அவதானிக்கும்போது பயன் கருதாப் பணிகளிலும் அன்பு நெறியிலும் இருப்பதாக அறியலாம். இத்தகைய அன்புநெறி பக்திநெறி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. பிறிதோர் வகையில் இறைவனோடு நாம் தொடர்புகொள்ளும் வகையில் கைகொடுத்து உதவும் அன்பு நெறியாகப் பக்தி நெறியை வவர்ப்பதற்குக் கிரியைகள் துணைபுரிகின்றன. இந்நெறி மூலம் இறைவனை உணர்வதற்கு இந்து சமயக் கிரியைகள் மனிதனைப் பொறுத்தவரை காலாதி காலமாக உதவிவந்துள்ளன. பொய்மையிலிருந்து மெய்மைக்கும் இருளிலிருந்து ஒளிக்கும் இறப்பிலிருந்து இறவாமைக்கும் ஒருவனை இட்டுச் செல்வதற்கு உதவுபவை அவனது உள்ளத்தில் எழும் சமய அனுபவமே. இவ்வனுபவத்தைப் படிப்படியாகப் பெறுவதற்குக் கிரியைகளே வழிவகுத்து நிற்கின்றன.

கிரியைகள் ஒருவனின் மனதை அடக்கிப் பண்படுத்த உதவுவதுடன் மனத்திற்கு ஆறுதலளிப்பன. அத்துடன் மனத்திற்கு உற்சாகத்தையும் அளிப்பன: ஒருவன் வழிபாடு, யாகம், பூஜை ஆகிய சமயச் சடங்குகளில் ஈடுபடும்போது அவனது உள்ளத்தில் இறையுணர்வு ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறு ஒருவன் வேறு விடயங்களைச் சிந்திக்க முடியாதவாறு தன் கித்தனைகளை இறைவன்பால் செலுத்துவதன் மூலம் மனம் தூய்மைபெற வழிவகுக்கின்றது. ஒரு சமய நெறியினை நடத்திச் செல்லும் சாதனமாக அமைவன கிரியைகள். சமயநெறி ஒன்றினை மனிதனது உடலமைப்போடு ஒப்பிடும் இடத்து கிரியைகள் அவனது பாதத்தையும் ஒழுக்கம் அவனது கை

களையும், வழிபாடு அவனது உள்ளத்தையும் நிகர்க்கும். தத்துவம் அவன் தலையோடு உவப்பிக்கப்படுகின்றது. இவற்றுள் கிரியை களுக்குரியனவாகப் பேசப்படும் பாதங்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன. இவை மனிதனைப் பொறுத்தவரை அவனைத் தாங்கிச் செல்லும் பெற்றிவாய்ந்தவை. அவையின்றி அவனால் நடமாடவோ இயங்கவோ முடியாது. இதே ஒப்புமையைச் சமயக் கிரியைகளுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்த்தால் அவையின்றிச் சமய நெறியானது நிலைநிற்பது கடினமாகும். சமயம்பற்றிய ஆரம்பக் கருத்துக்குக்கள் பெரும்பாலும் கிரியைகள், சடங்குகள் மூலமே ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

இவ்வகையில் கிரியைகள் சமயத்தின் இன்றியமையாத உறுப்பாக விளங்குகின்றது. கிரியைகளை பிறிதோர் கோணத்தில் பார்த்தால் கிரியை மரபு முக்கியமான சமூக நிகழ்ச்சியாகவும் தென்படுகின்றது. ஒரு மொழிபோன்றுதான் சமயமும் பண்டைக் காலம் முதல் சமூக அம்சம் பொருந்தியதாக வளர்ச்சிபெற்று வந்துள்ளது. ஒரு மொழியைப் பொறுத்தவரை சொல்லும் பொருளும் துணைநிற்பதுபோல் கிரியையின் பின்னணியில் ஒவ்வொரு தத்துவார்த்தமும் உண்டு. கிரியைகள் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஒருவன் சமய வாழ்வின் இலட்சியத்தை அடைவதற்கு அவனுக்குத் தன்னம்பிக்கை இன்றியமையாததாகும். இத்தன் நம்பிக்கையை ஒருவனிடம் உண்டாக்குவதற்குக் கிரியைகள் பெரிதும் உதவுவனவாகும். வேதகாலம் முதல் இந்துமதம் கிரியைகளை வற்புறுத்துவதன் முக்கிய நோக்கம் கிரியைகளை மேற்கொள்ளும் ஒருவனது மனதில் நம்பிக்கையை ஊட்டுவதேயாகும். அக்காலத்தில் நம்பிக்கையே தெய்வமாக விளித்து ஒரு நம்பிக்கையே எங்களை நம்பிக்கையுடையவராக்குக என்று குறிக்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கிரியைமூலம் பெறப்படும் பிறிதோர் நம்பிக்கை அவற்றின்மூலம் ஒவ்வோர் தலைமுறையும் அடுத்த தலைமுறையுடன் சமயத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய சிறந்த வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. நிகழ் காலத்தைக் கடந்த காலத்துடன் இணைத்து ஒரு

தொடர்ச்சியான சமய உணர்வினை ஏற்படுத்துவதில் கிரியைகளின் பங்கு சிறப்பானதாகும். உதாரணமாக ஒவ்வோர் இந்துவும் வாழ்வில் ஒரு முறையாவது காசிக்குச் சென்று புனித கங்கையில் நீராடவேண்டும் என்றும், ராமேஸ்வரத்திற்கு யாத்திரை செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் பெரும்பாலான கிரியைகள் மதச் சின்னங்களாக அமைகின்றன. இது சமயத்தின் சின்னங்களாக விளங்குவதை இந்துமத நூல்கள் மிக அழுத்தமாக கூறுகின்றன. பிரகதாரணிய உபநிடதத்தின் ஆரம்பத்தில் அஸ்வமேதயாகம் ஒரு தொடர் உருவமாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு குதிரையைக்கொண்டு அஸ்வமேதயாகத்தை செய்வதன் மூலம் ஒருவன் உலகத்தை தன் காலடியின் கீழ்க் கொண்டு வர இயலும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் மனிதனுடைய உயிர் சோம வேள்விக்கு அடையாளமாகக் கூறப்படுகின்றது ஒரு வேள்வியை செய்து முடிப்பதுபோலவே அவ்வேள்விவை செய்வதன் முக்கியத்துவம் பற்றித் தியானம் செய்வதனால் அவ்வேளையைச் செய்வதனால் பெறக்கூடிய பயனை அடையமுடியும் என்ற கருத்து உபநிடதத்தில் கூறப்படுகின்றது.

வேதகாலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்ற வேள்விக்குப் பதிலாகத் தற்காலத்தில் விக்கிரக வழிபாட்டுமுறை இந்துமதத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது. இவ்வழிபாட்டு முறையில் இறைவனை மனதில் உபாசித்தல் முக்கிய அம்சமாகும். இவ்வகையில் பார்த்தால் மதச்சடங்குகள் மனிதனின் ஆரம்ப நிலையில் சமயவாழ்விற்குத் தேவைப்படுகின்ற ஓர் உபகரணமாய் இருப்பது தெளிவாகின்றது. ஆன்மீகத்தில் ஒருவன் வளர வளர இத்தகைய வெளிப்புற உதவிகளை அல்லது சாதனங்களைச் சார்ந்திருப்பதன் அவசியம் படிப்படியாகக் குறைவதும் கவனித்தற்குரியது. பெரும்பாலான கிரியைகள் சமய நம்பிக்கைகளின் சின்னங்களாகும். தெய்வத்திற்கு நாம் காட்டும் மதிப்பும் நன்றியுணர்வும்

நாம் படைக்கும் நிவேதனங்களாகவும் அவிர்ப்பாகங்களாகும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. கோயில்களில் இறைவன் பேரரசனுக்குரிய பெருமதிப்போடும் அந்தஸ்தோடும் உபசரிக்கப்படுவதன் மூலம் எமது தெய்வீக சேவை உணர்வு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இவ்வகையில் இந்து ஒருவனது சமய உணர்வை வெளிப்படுத்துவதோடு சமூக வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்ற மதச் சின்னங்களையும் உளவியல் ரீதியாக இந்துக் கிரியைகளின் பொருளை நாம் ஆராயுமிடத்து அந்நிலையிலும் சமய உணர்வை வெளிப்படுத்துவதோடு சமூக வரலாற்று முக்கியத்துவம்பெற்ற மதச் சின்னங்களாகவும் உளவியல் ரீதியாக இந்துக் கிரியைகளின் பொருளை நாம் ஆராயுமிடத்து அந்நிலையிலும் சமய உணர்வை வெளிப்படுத்துவதற்குரிய ஒரு சாதனமாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. சமயக் கிரியைகளை ஒருவன் நம்பிக்கையுடனும் ஈடுபாட்டுடனும் கைக்கொள்ளும்போது அவனது உள்ளத்தில் மிகுந்த திருப்தி உண்டாகின்றது. ஒரு புனிதக் கடமையில் தான் ஈடுபட்ட உணர்வைப் பெறுகின்றான்.

கிரியைகள் உளவியல் ரீதியாகக் கொண்ட நோக்கங்களைத் தவிர அழகியல் ரீதியாகவும் முக்கியத்துவம் பெறுவதைக் காணலாம். கிரியை முறைகளை நாம் ஒரு கலையாகப் பார்ப்பதற்குரிய வகையில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. இந்தியா முழுமையாகவும் சிறப்பாக தென்னாட்டிலும், ஈழத்திலும் காணப்படும் பெரும் கோயில்களில் இவ்விரு அம்சங்களையும் தன்னுள் கொண்டு விளங்கும் சிறப்புடையவை. வரலாற்றுக் காலத்தில் சமயத்திற்கும் கலைக்குமிடையிலுள்ள தொடர்புகள் பல்வேறு வகையில் முக்கியத்துவம் பெற்றுவந்துள்ளன.

அடுத்து சமயக்கிரியைகள் அறிவியல் பண்பு கொண்டனவாகவும் விளங்குவதைக் காணலாம். ஒருவனது ஒழுக்கத்தை உறுதி செய்வதில் கிரியைகள் பெரும்பங்கினை வகிக்கின்றது. உலகில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் நலமாக வாழவேண்டுமானால் ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் மிகவும் இன்றியமையாதது வேண்டப்படும். இவற்றைப்பற்றத்திலே மாத்திரம் பெற்றோர் போதாது. அகத்திலேயும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல்வேண்டும். இதற்கு வீரதம் என்னும் கிரியை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. வீரதம் என்ற சொல்லின் கருத்து வளர்ச்சியை ஆராய்ந்தால் வித் என்ற வடமொழிச் சொல்லுடன், மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது ரிதம் என்பது ஒழுங்கு. இயற்கை ஒழுங்கு சில கட்டுப்பாடுகளை அமைத்திருப்பது போல

மனிதவாழ்வும் ஒரு ஒழுக்கக் கட்டுக்கோப்புக்கள் இயங்குவது அவசியம். இத்தகைய ஒழுங்கை வீரதம் என்னும் கிரியை தருகின்றது. சமயக் கிரியைகளில் பெரும்பாலானவை ஒருவன் தன்னைத்தான் அடக்கிக் கொள்வதற்குரிய நுட்பங்களை கொண்டுள்ளது.

தன்னடக்கம் என்பது சமய அனுபவத்தின் இன்றியமையாத ஓர் அனுபவமாகும். ஆத்மீக விடுதலை பெறுவதற்குரிய பெரும்முயற்சியின் ஆரம்ப படியாகத்தான் இத்தன்னடக்கம் அமைகிறது. ஒழுக்கரீதியில் பார்க்குமிடத்து யாகம், தியாகம், தவம் போன்ற கிரியைமுறைகள் ஒருவன் தூய்மை அடைவதற்குத் துணைபுரிகின்றன. இவ்வகையில் பார்த்தால் மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றும் தூய்மையடைவதற்கு கிரியைகள் துணைபுரிகின்றன என்பது புலனாகும்.

அடுத்து சமயக் கிரியைகள் தொடர்பாக நாம் குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு விடயம் மறைஞானச் சிறப்பாகும். கிரியையின் இறுதி அனுபவம் ஞான உணர்வாகும்.

“கிரியை என மருவும் அவையாவும் ஞானம் கிடைத்தற்கு நிமித்தம்”

என மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள் கூறுவது கவனித்தற்குரியது. இவ்வனுபவத்தின் மூலமே ஆத்மா தான் இறைவனுக்கு அருகில் இருப்பதாக உணர்கிறது.

இவ்வகையில் கிரியைகள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றவையாக, மதச்சின்னங்களாக, கலாத்துவங்கள் கொண்டவையாக, அறவியல் சிறப்பு மிக்கவையாக மறைஞான நுட்பம் பொருந்தியவையாக மிளிர்கின்றன. சமயமரபானது நன்கு பாதுகாக்கப்பட்ட ஒரு கோட்டையைப் போன்றது. சமய உணர்வுமிக்க ஆஸ்திகர்களைக் காலம்காலமாக அது பேணிப்பாதுகாக்கும் சிறந்த அரணாக விளங்கிவந்துள்ளது. சமயத்திற்கு காலம்காலமாக ஏற்பட்ட சோதனைகள், அறிவுகள் என்பவற்றில் இருந்து புத்துயிர் பெறச்செய்வதற்கு இக் கிரியைகள் பெருமளவில் பயன்பட்டு வந்துள்ளன.

சுருங்கக்கூறின் கிரியைகளின் நோக்கம் மிகமிக உயர்ந்தது. காலத்திற்கு ஏற்ற கோலமாக இம்மைக்குரிய சுகசெல்வபெறுகள்தாம் கிரியைகளின் பலாபலன் என்றெண்ணப் போக்கு இக்காலத்தில் மிகுந்து வருவது ஏதோ உண்மைதான், இந்நிலைமிகத் தவறானது. இலெளகீக முன்னேற்றமே சமயக் கிரியைகளின் இலக்கன்று. ஆன்ம முன்னேற்றமே அவற்றின் இலக்காகும்.

சங்கரன் சுடலைக்கு.....

ஆக்கம்: சசி தமிழனி

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்
சங்கரன்—

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்

மானிடத்தின் சிலபேர்க்கு

மானிடத்தார்—

தானடைத்த கதவத்தினுள்
தானிருத்தல் தகாதென்றே —

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்
சங்கரன்—

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்.

பற்றுக் கொண்டு

பாதம்—

பற்றித் தொழ வருவோருக்கு
பற்றுச் சீட்டுக் கேட்கும்

பாவம் பார்த்தே -

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்
சங்கரன்—

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்.

ஊர்மனையிற் சிறுமழலை

வெறுமுலையைத் தான்கடிக்க

நீராறுபோல் பாலாறு -

அபிஷேகம் வேண்டாமென்றே

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்
சங்கரன்—

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்.

இழப்பான காலத்தால்—

நரையினில் வயதெண்ணும்

ஏராளம், கன்னிகள்—

எக்கம் பார்த்தே

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்
சங்கரன்—

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்.

கொள்ளையரும் கொலைஞரும்
கள்ளரும் காமுகரும்

தனைவந்து வணங்குதலால்

பயம் கொண்டே

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்
சங்கரன்—

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்.

படைப்பதனிற் தவறுகள்

ஏராளம் பார்த்துவிட்டான்

மீளாய்வு செய்து—

மீண்டும் புதுப்படைப்பிற்காய்

சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்

சங்கரன்—

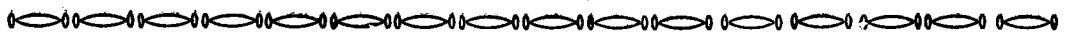
சுடலைக்கே சென்றுவிட்டான்.

வேதியர்க்கு இந்த நிலை

வேளைக்கே தெரியும்

ஊதியத்தை நாடி அவர்கையில்

தீபங்கள் எரியும்.

காதல் காதல் காதல். - - - - -

“உண்மையான காதல் சம்பந்தப்பட்ட இன்னொருவரின் சம்மதத்திற்குக் காத்திருக்காது. ஏனெனில் சம்மதப்பட்ட இன்னொருவரின் சம்மதம் பெறப்பட்ட பிறகே அது! பிறக்கிறது”.

—ஜெயகாந்தன்

தமிழ்ப் பகுதிகளில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் பற்றிய வாதங்கள்

பல்வேறு மொழிகளையும், பல்வேறு மதங்
களையும் கொண்டதாக எமது இலங்
கைத்தீவு இருந்தபோதிலும் முக்கியமாக
இரு மொழிகளைப் பேசுகின்ற இரு இனங்
களுக்கிடையே ஏறத்தாழ மூன்று தசாப்தங்
களுக்கு மேலாக பரஸ்பர ஒற்றுமையின்மை
யும் அவநம்பிக்கையும் வளர்ந்துவருவதை
அவதானிக்க முடிகின்றது. இத்தகைய ஒரு
குழந்தைக்கு இரு இனங்களதும் வரலாற்றுப்
பின்னணியும் சமூக அரசியல் பொருளா
தாரப் பிரச்சினைகளும் இரு இனங்களதும்
வேறுபட்ட கலாச்சாரங்களும் இவைகளு
டன் கூடவே பிரித்தாளும் தந்திரத்தைக்
கையாண்ட உறத்தல் மனப்பான்மை
கொண்ட பிரித்தானிய காலனித்துவ காலத்
தின் ஆட்சி முறையையும் சுதந்திர காலத்
திற்போது அவர்களால் விட்டுச்செல்லப்
பட்ட எச்சசொச்சமான அரசியல் சிந்தனை
களும் அமைந்த போதிலும் இவற்றினை
மேலும் துரிதப்படுத்துகின்ற காரணிகளில்
ஒன்றாக சிங்களக் குடியேற்றங்களைப் பற்றி
இருபக்க வாதங்களையும் நோக்குதல் இக்
காலத்திற்குப் பொருத்தமானதாகும்.

யோ. கிறிஸ்ரோபர்
அரசியல் விஞ்ஞானம் (3ம் வருடம்)
சிறப்பு நெறி

மொழிப்பிரச்சினையையும் பாராபட்சக்
குற்றச்சாட்டினையும்விட குடியேற்றத் திட்டம்
என்ற காரணியும் சிங்களவர்களுக்கும்
தமிழர்களுக்கும் இடையில் வேற்றுமை
வளரக் காலாகியுள்ளன. குடியேற்றத்திட்டங்களுக்கு
எதிரான உணர்ச்சி அவற்றின் அளவிற்கும்
அமைகின்ற இடங்களுக்கும் ஏற்ப எழுந்தும்
தணிந்தும் வருகின்றன.

டி. எஸ். சேனநாயக்கா காலத்தில் இருந்து
பாரிய விவசாயத் திட்டங்களும் பயன்தரும்
பலதிட்டங்களும் இந்தநாட்டில் உதயமாகின.
இவற்றுக்காக காடுகளைக் களனிகள் ஆக்குவதிலும்
குடியேற்றத்திட்டங்களை அமைப்பதிலும் பழைய
குளங்களை புனரூபிதாரணம் செய்வதிலும் ஆட்சிக்கு
வந்த அரசாங்கங்கள் ஈடுபட்டு வந்தன. கல்லோயா,
வளவைகங்கை, மகாவலிகங்கை போன்ற பல
பாரிய திட்டங்க

ளின் எழுச்சிக்கு இச்செயற்பாடுகளே வழி வகுத்தன. நாட்டில் வளர்ந்துவரும் சனத் தொகைப் பிரச்சினையையும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் பொருளாதார வறுமையையும் தீர்ப்பதற்கு இயற்கையன்னை யின் உதவியை நாடவேண்டியது இயல்பே யாதலால் இதற்காக குடியேற்றங்களை ஏற் படுத்துவது தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றே.

ஆனால் மேற்கூறப்பட்ட நோக்குடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட குடியேற்றத் திட்டங்கள் வடமாகாணத்திலும், கீழ்மாகாணத்திலும் தமிழ்மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களின் எல் லைப்புறங்களில் அமைவதாயிற்று. இத்திட்டங்களில் குடியேற்றப்படுபவர்கள் பெரும் பாலும் விவசாயிகளாக இருப்பதனால் அது பல்வித பிரச்சினைகளுக்கும் கசப்பான உணர்ச்சிகளுக்கும் வழிவகுக்கலாயிற்று. ஏற்கனவே நாட்டில் இருந்த மொழிப்பிரச் சினையாலும் பாரபட்சமென்ற குற்றச்சாட் டினாலும் உந்தப்பட்டிருந்த தமிழ்மக்க ளுக்கு இது பேராபத்தாகத் தென்பட்டது வியப்புக்குரிய தொன்றன்று. இதன்பிற்பாடு அரசாங்கம் விவசாய விருத்தியிற்காட்டும் புதிய உத்வேகமும் வனங்களை வயல்களாக் கும் முயற்சிகளும் தமிழ்மக்களுக்கு மேற் கூறிய ஏக்கங்களை மேலும் உண்டாக்க லாயிற்று.

தமிழ்மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் இத்தகைய குடியேற்றத் திட்டங் களின் தன்மையையும், அளவினையும்கண்டு பெரிதும் பயப்படுகின்றனர். அத்திட்டங் களில் விவசாய நோக்குஎன்ற நல்லநோக்கி லும் பார்க்க திட்டமிட்ட அரசியல் நடவடிக்கையையே அதிகம் காண்கின்றனர். வடமாகாணத்திலும், கீழ்மாகாணத்திலும் உள்ள தமிழ்ப்பகுதிகள் தமிழ்மக்கள் அவர் கள் பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்த தாயகம் எனக் கருதப்படுகின்றது. தமிழர் தமது இனத்தைக் காக்கவேண்டு மெனில் இந்த தாயகத்தை கட்டிக்காக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. பலஇன மக்கள் வாழுகின்ற நாட்டிலே சிறுபான்மை இனங்கள் தமது நிலையை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமானால் அவ்வினங்கள் தமது அடிப் படை உரிமைகளைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமானால் தமது வாழ்க்கைமுறைகளை

பேணிக்காக்கக்கூடிய ஒரு பிரதேசமிருப் பது அவசியமென்பர். இவர்கள் தமது தாயகமான வடக்கையும் கிழக்கையும் பேணவேண்டியுள்ளது. “பிரதேசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிராமல் உரிமை களுக்காக மட்டும் வாதாடுவது அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை அதிகம் பலவீனப் படுத்திவிடும்” என தமிழ்மக்கள் எண்ணுகின் றனர். எனவே அவர்கள் தமது தாயகத்தை பேணவேண்டியது அத்தியாவசியமான விட யமாகும். இந்தக் காரணத்துக்காகவே அவர்கள் அரசினரின் புதிய குடியேற்றங் களை மிகுந்த பயத்துடனும் வெறுப்புனர்வுடனும் நோக்குகின்றனர். தெற்கில் பல இடங்களில் காடுகளும் பள்ளத்தாக்குகளும் இருந்த காலத்திலும்கூட தமிழ்மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் இப்பாரிய குடியேற்றத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டதை சந்தேகம்கொண்டு அவர்கள் நோக்குவதில் நியாயம் இருக்கத்தான் செய்கின்றது.

இத்திட்டங்களில் சிங்களமக்கள் பெருந் தொகையாகவும் நீண்டகால அடிப்படையிலும், அந்த அடிப்படையிலும் சகல வச திகளும் அரசினால் உருவாக்கிக் கொடுக்கப் பட்டு குடியேற்றப்பட்டுள்ளனர். இந்த நிலையின் காரணமாக எல்லைப் பிரதேசங் களினால் இன்று தமிழ்மக்களுக்கு பாதக மாக அவர்களது விகிதாசாரம் மாற்றப் பட்டு வருவது கண்கூடு. இது எதிர்காலத் தில் தம்மை முழுமையாகவே விழுங்கிவிட லாம் என தமிழ்மக்கள் ஏக்கம் கொள் கின்றனர். வவுனியா, மன்னார் போன்ற பகுதிகளிலும் நாளும் பொழுதும் சிங்களச் சனத்தொகை பெருகுகின்றது எனக்கூறு கின்றனர். கீழ்மாகாணத்தில் பட்டுப்பளை அம்பாறை போன்ற பலஇடங்களில் இந் நிலைமை மோசமாகி வருகின்றது எனச்சுட் டிக் காட்டுகின்றனர். அத்துடன் எல்லைப் பிரதேச தேர்தல் தொகுதிகளின் பங்கீட்டு முறையும் தமிழ்மக்களுக்குப் பாதகமாக அமைவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது எனக் குரல் எழுப்புகின்றனர். இவ்வாறான நிலைமைகள் தொடர்ந்தும் நடைபெறுமா யின் தமிழ்ப்பகுதிகள் சிங்களப்பகுதிகளாக மாறுவது வியக்கத்தகு நிகழ்ச்சியாக இருக்க முடியாது. சிங்களமக்களின் அரசியல் அதி

காரத்தையும், சிங்கள சனத்தொகைப் பெருக்கத்தையும். அவதானிக்குமிடத்து சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டத்தை எதிர்க்க வேண்டியது தமது முக்கிய கடமை எனத் தமிழ்மக்கள் கருதுகின்றனர்.

இந்தக் குடியேற்றங்களுக்குத் தெற்கில் உள்ள தமிழர்களின் குடியேற்றத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு. அங்கு வாழும் தமிழர்கள் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களாகவும், வர்த்தகர்களாகவும் தமது வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். எனவே அவற்றிற்குத் திட்டமிட்ட குடியேற்றம் என்றபெயர் சூட்டுவது பொருந்தாது. எந்த நாட்டினதும் தலைநகரங்களில் பல்வேறு இனமக்கள் வாழ்வது இயல்பே. அங்குவாழும் தமிழர்கள் சிங்களவர்களின் வாழ்க்கைமுறைக்கு எவ்வகையிலும் ஆபத்தாக உள்ளனர் என்று கூற இடமில்லை. ஆனால் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் ஏற்படுத்தப்படும் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் தமிழர்களின் தாயகத்தை அபகரித்து தமிழரின் வாழ்க்கை முறைகளை அழித்துவிடுவதற்கு ஏற்பட்ட முயற்சியன்று கருதுகின்றனர்.

ஆனால் பல சிங்களவர்கள் தமிழர் குடியேற்றத் திட்டங்களுக்குக் காட்டும் எதிர்ப்பு அவர்களின் சுயநலத்தின் பிரதிபலிப்பாகவே தென்படுகிறது. அவர்கள் இலங்கை ஒரு நாடே என்றும் அந்தநாட்டில் எல்லாப் பகுதிகளும் எல்லா இனத் தவருக்கும் சொந்தமாக இருக்கவேண்டும் எனவும் கூறுகின்றனர். தமிழ்மக்களுக்கு மட்டும் ஒன்பது மாகாணங்களிலும் சகல உரிமைகளும் இருக்க, தாம்மட்டும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் குடியேற்றமுடியாது என்ற நிபந்தனை அவர்களுக்கு வேடிக்கையாக இருக்கின்றது. மேலும் சிங்களநாட்டில் விவசாயிகள் மத்தியில் வறுமையும், நிலப்பற்றாக்குறையும் இருக்கின்றது. இதற்கு நாட்டின் நடுப்பகுதியில் இந்தியத் தோட்டத்தொழிலாளருடன் பெருந்தோட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டமை ஒரு காரணம் என்பர். இந்நிலப்பற்றாக்குறையை போக்கவே பலபாரிய திட்டங்கள் உருவாக்கப் படுகின்றன என்பர். இக்குடியேற்றத் திட்டங்களில் சிங்களவர் மட்டுமல்ல தமிழரும்

நன்மையடைகின்றனர் எனவும் இங்கு தமிழர் குறைவாக வாழ்வதற்கு அரசினர் காரணமில்லை எனவும் தமிழர் இத்திட்டங்களில் குடியேறுவதற்கு தமது வசதியான வாழ்விடங்களைவிட்டு வரத்தயங்குவதே காரணம் என்றும் நாட்டை இரண்டாக கூறுபோடுவது பிற்போக்கான கொள்கை எனவும் அவர்கள் வாதாடுவர். மேலும் வடகீழ் பகுதிகள் தமிழரின் தாயகம் அல்ல என்றும் அப்படி தமிழர் கூறுவது எல்லாம் தமது தனிநாட்டுக் கொள்கைக்கு வலு ஏற்படுத்துவதற்காக எனவும் கூறுவர். அத்துடன் குடியேற்றத் திட்டங்களில் பண்டைய வயல் நிலங்களை திருத்தும் முயற்சியை மேற்கொண்டதால்தான் அவை தமிழர் வாழும் பகுதிகளுக்குள் நீண்டனவேயன்றி இங்கு எவ்வித அந்தரங்கநோக்கமுமல்ல எனவும் கூறுவர். மேலும் சிங்களக் குடியேற்றங்களும் தெற்கில் உள்ள தமிழர் குடியேற்றங்களும் முரண்பட்டனவென்று தமிழர் கூறிக்கொள்வது சிங்கள மக்களுக்குப் பொருத்தமாகத் தென்படவில்லை. தமிழர் வடக்கையும், கிழக்கையும் தமக்கென வைத்துக்கொண்டு ஏனைய 07 மாகாணங்களிலும் சம்பாத்தியம் தேடவருவது அவர்களுக்கு நியாயமாகத் தென்படவில்லை. சிங்களக் குடியேற்றங்களைக்கண்டு கூக்குரலிடும் தமிழர் சிங்களப் பகுதிகளில் தமிழருக்கு எதிரான சுச்சலையும் எதிர்நோக்கவேண்டுமென்பர்.

தமிழ்மக்கள் தற்கால சம்பவங்களை தமது இனத்தை வேரோடு அழித்துவிட மேற்கொண்ட முயற்சியென்றே கருதுகின்றனர். ஒருமொழியினால் மட்டும் ஒற்றுமை ஏற்படும் என்று சதா கூக்குரல் இடுவதும் திட்டமிட்டு தமது கலாச்சாரத்தை இலங்கை எங்கணும் புகுத்துவதும் திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களை உருவாக்குவதும் இந்திய தோட்டத் தொழிலாளரின் குடியரிமைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு அவர்களது பூரண கல்விவசதிக்கு உதவி நல்காதிருப்பதும் தமிழ்மக்களை சிங்களவராக்கக்கொண்ட நடவடிக்கையையன்றி வேறில்லை என்பது அவர்கள் கருத்து.

தமிழ் மக்கள்தாம் அரசாங்கத்திலே அதிக சலுகைகளைப் பெற்ற இனம் என்ற கூற்றை

ஆக்ரோஷத்துடன் மறுக்கின்றனர். மேலும் தமிழ் மக்களின் விகிதாசாரத்தைத் தற்போதைய உத்தியோகப் புள்ளி விபரங்களுடன் ஒப்பிடும்போது அவர்கள் தமக்கு உரியதிலும் பார்க்க மேலதிகமாகப் பெறுகின்றனர் எனக் கூற முடியாது. இவர்களுக்குச் சிறந்த கல்லூரி கிடைத்தமை பாரபட்சமான தொன்றல்ல, கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதில் இவர்கள் காட்டிய ஆர்வமும் அதன் பவாபலன்களை மற்றைய இனத்தவர் உணர்ந்து கொள்ளுமுன்னமே தாம் உணர்ந்திருந்ததுமே இதற்குக் காரணம். மேற்கூறிய காரணங்களால் அதிக கல்வியை பெற்ற இனத்தைத் தண்டிப்பது நீதியற்றதாகும் எனவும், மேலும் தமிழர் தமது அரசியல் நடவடிக்கைகள் சிங்களவர்கட்கு எதிரானது அல்ல எனவும், வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் இத்தகைய பயத்தைத் தூண்டவில்லையெனவும் மேலும் இலங்கையில் தோன்றிய தேசிய இயக்கங்களுக்கு எல்லாம் தாம் பூரணமாக ஒத்துழைத்தனர் எனவும், ஒத்துழையாமை ஏற்படக் காரணம் சிங்களமே இலங்கை என்ற கருத்தைப் பரவியமையே என்பதும் இவர்கள் கூற்று. சிங்களவர்கட்கும் தமிழர்கட்கும் இடையே சில காலமாகச் சண்டைகள் நடந்தாலும் பல காலமாக அவர்கள் ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்ததற்கு வரலாற்று ஆதாரங்கள் உண்டென்றும், எனவே இலங்கை வரலாற்றைச் சிங்களவர் - தமிழர் சண்டைக் கதையாகவும், சிங்களவர் அவதிப்பட்ட சோகக் கதையாகவும் காட்டி பல வீனமான உணர்ச்சிகட்கு சிங்கள மக்களை உட்படுத்தி தமிழ் மக்களுக்கு எதிரானவர்களாக அவர்களை ஆக்கும் முயற்சியும் மேலும் பல தமிழ் விரோத நடவடிக்கைகளை மாறி மாறி வருகின்ற அரசாங்கங்கள் மேற்கொண்டன எனத் தமிழர் கருதுவதும், நடைமுறைச் சம்பவங்கள் சிலவற்றை இவர்

கள் ஆதாரங் காட்டி சிங்களக் குடியேற்றங்களையும் அதன்வழி திணிக்கப்படுகின்ற சிங்களத் திணிப்பு நடவடிக்கைகளையும், நாம் ஒரு சிறுபான்மை இனம் என்ற காரணத்தால் சிங்களப் பெளத்த பெரும் தேசியவாதத்தின் வளர்ச்சி தமது சந்தேகத்திற்கு சான்று பகர்கின்றதெனவும் தமிழர்கள் நியாயம் காட்டி மனம் வருந்துகின்றனர்.

முடிவாக, இருபக்க வாதப்பிரதிவாதங்களையும் எடுத்து நோக்குமிடத்து இருசாராரும் தத்தமக்குச் சாதகமாகக் கூறுகின்ற கூற்றுக்கள் நியாயமாகத் தென்பட்டாலும் உண்மையான நிலையினை நடுநின்று நோக்கவேண்டிய ஒருவன் இலங்கையின் கடந்த கால அரசியல் வரலாற்றையும், தற்கால அரசியல் நிலைமைகளையும்¹ இந்த நாட்டில் நாளும் பொழுதும் நடக்கின்ற நிகழ்வுகளையும் தமிழ் மக்களிடையே இழையோடியிருக்கின்ற இயல்பான உணர்வினையும், சிங்கள மக்களின் பெலவீனங்களையும் தன் கண்முன் நிறுத்தி மேலாக இரு வேறுபட்ட இனங்கள் வாழ்கின்றதொரு நாட்டில் தவிர்க்க முடியாத வரலாற்று நிகழ்வுகளால் தேசிய ஒற்றுமைக்கு மாறாக வளர்ந்து வந்த இரு தேசிய வாதங்களுடே ஒருதேசியவாதத்திற்கு உட்பட்ட இனம் பெரும்பான்மை இனமாகவும் ஆட்சியதிகாரத்தை தனது கையில் வைத்திருக்கின்ற ஒரு இனமாகவும் அத்தேசிய இனத்துள் இருபெரும் அரசியற் கட்சிகளே அதிகாரத்திற்காக போட்டியிடுகின்ற நிலைமையையும் வேறு வேறு குழுக்களாகப் பிரிந்துநின்ற சிறுபான்மை இனம் ஓர் அணியிலிருக்கின்ற நிலைமையையும் வைத்து நோக்கும்போது யாருடைய கூற்று நியாயமானது என்பதை ஓரளவேனும் சிறப்பாக புரிந்துகொள்ள முடியும்.

தன் இச்சைக்கு எளிதில் இணங்கிவிடாத பெண்ணின்பேரில்தான் ஓர் ஆணுக்கு மோகம் அதிகமாக ஏற்படும். சுலபத்தில் இசைந்துவிடுகிற பெண்மீது வெறுப்புத்தான் ஏற்படும்.

—காமசூத்திரம்—

பாகம்-5; அதிகாரம்-1; சூத்திரம்-16

அய்யரிடம் சிட்சை. 'சக்கரவர்த்தினி' மாதப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பொறுப்பு.

1905 வங்கப்பிரிவினை எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியிலும் சமூக சீர்திருத்தத்திலும், பாரதி முழுமூச்சாக ஈடுபடுகிறார். மேலும் அரசியல் தீவிரவாதியாகிறார். காசி காங்கிரஸ் சென்று திரும்புகையில் விவேகானந்தரின் தர்ம புத்திரி நிவேதிதாதேவியைச்சந்தித்து ஞானகுருவாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

1906 ஏப்ரல் சென்னையில் புரட்சிகரமான 'இந்தியா' வாரப்பத்திரிகை உதயம். பாரதி பொறுப்பாசிரியர். ந. திருமலாச்சாரி மண்டயம் எஸ். ஸ்ரீனிவாசாச்சாரி, சா. துரைசாமி அய்யர், வி. சக்கரைச் செட்டியார், வ. உ. சி. ஆகியோருடன் நட்பு. விபின் சந்திரபாலர் சென்னை விஜயம்

1907 டிசம்பர்: குரத் காங்கிரஸில் திலகரின் தீவிரவாதக் கோஷ்டிக்கு ஆதரவு. வ. உ. சி. மண்டயம். ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியுடன் சென்னைத் தீவிர இளைஞர் கோஷ்டியை குரத் அழைத்துச் செல்லுகிறார். காங்கிரஸில் பிளவு. திலகர், அரவிந்தர், வஜ்பதி ஆகியோரை பாரதி சந்திக்கிறார்.

1907 அரசியல் எதிரி, பழுத்தமிதவாதி வி. கிருஷ்ணசாமி அய்யர் பாரதியின் தேசிய கீதங்களில் மோகித்துப் போகிறார். 'சுதேச கீதங்கள்' என்ற தலைப்பில் மூன்றுபாடல்கள் கொண்ட நாலுபக்கப் பிரசுரம் நிறைய வெளியிட்டு இலவசமாக விநியோகிக்கிறார் கிருஷ்ணசாமி அய்யர்.

1908 ஜூலை: சென்னை தீவிரவாதிகள் கோட்டை 'சுயராஜ்ய தினம்' சென்னையில் பாரதியாலும், தூத்துக்குடியில் வ. உ. சி., சுப்பிரமணியசிவா. சுதேசி பத்மநாபயங்கார் முதலியோராலும் கொண்டாடப்படுகிறது பின்னர் மூவரும் கைது. வ.உ.சி. சிவாவுக்குத் தண்டனை, சிறைவாசம் வழக்கில் பாரதி சாட்சி சொல்கிறார்.

1908 'ஸ்வதேச கீதங்கள்' என்ற கவிதைத் தொகுதியைப் பாரதி வெளியிடுகிறார்.

1908 நவம்பர்: 'இந்தியா' மீது சர்க்கார் பார்வைவிழை சட்டபூர்வமான ஆசிரியர் சீனிவாசன் கைதுசெய்யப்பட்டு பாரதியார்மீது வாரண்டு பிறப்பிக்கப்படுகிறது. பாரதி தப்பிப்போய் புதுச்சேரி சேருகிறார். பழக்கமற்ற ஊர், போலிஸ் தொல்லை, குவளைக் கண்ணன் சந்திப்பு.

1908-1910 'இந்தியா'வும் புதுவை வந்து பிரெஞ்சிந்தியா எல்லைக்குள்ளிருந்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் மீது நெருப்புமழை பொழிகிறது. பத்திரிகையின் செல்வாக்கு அதிகரிப்பது கண்டு பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் நுழையாதபடி பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் தடுக்கின்றனர். 'இந்தியா' நின்று போகிறது.

1909 'ஜம்மபூமி' என்ற இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதி வெளியிடப்பட்டது.

1910 'விஜயா' தினசரி 'சூரியோதயம்' வாரப்பதிப்பு, 'பால பாரதா' ஆங்கில வாரப்பதிப்பு, 'கர்மயோகி' மாதப்பதிப்பு யாவும் நின்றுபோகின்றன. 'சித்திராவளி' ஆங்கில-தமிழ் கார்ட்டூன் பத்திரிகைத் திட்டம் நிறைவேறவில்லை.

1910 ஏப்ரல்; மண்டயம் ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியும் பாரதியும் ஏற்பாடு செய்ய அரவிந்தர் புதுவை வருகிறார். வேதநூல் ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது.

1910 நவம்பர் 'கனவு', 'சுயசரிதை' முதலிய பாடல்கள் அடங்கிய 'மாதாமணி வாசகம்' நூல்வெளியீடு; வ. வே. சு. அய்யர் புதுச்சேரி வருகிறார்.

1911 மணியாச்சியில் கலெக்டர் ஆஷ்கொலை: புதுவை தேசபக்தர்கள்மீது சந்தேகம். பொலிஸ் கெடுபிடிகள்

- புதுவையிலிருந்து தேசபக்தர்களை வெளியேற்ற முயற்சிகள். பாரதி அன்பர்கள் பெருகுகின்றனர்.
- 1912 உழைப்பு மிக்க வருடம். கிதை மொழிபெயர்ப்பு, கண்ணன் பாட்டு குயில், பாஞ்சாலிசபதம் முதல்பாகம் பிரசுரம்.
- 1913—1914 சுப்பிரமணியசிவத்தின் 'ஞான பாநு' பத்திரிகைக்கு விஷயதானம். தென்ஆபிரிக்கா நேடாலில் 'மாதா மணி வாசகம்' நூல் பிரசுரம். முதல் முதல் மகாபுத்தம் ஆரம்பம். புதுவை தேசபக்தர் தொல்லைகள் அதிகரித்தல்.
- 1917 'கண்ணன் பாட்டு' முதல் பதிப்பு, பரவி சு. நெல்லையப்பர் சென்னையில் வெளியிடுகிறார்.
- 1918 நெல்லையப்பர் 'சுதேச கீதங்' களை 'நாட்டுப்பாட்டு' என்று வெளியிடுகிறார்.
- 1918 புதுவை வாசம் சலித்துப்போய், புதுவையை விட்டு நவம்பர் 20-ந் திகதி பாரதி கிளம்புகிறார். கடலூர் அருகே கைது. ரிமாண்டில் 34 நாள். முடிவில் வழக்கில்லையென விடுதலை. நேரே மனைவியின் ஊர் கடயத்துக்குச் செல்கிறார். பாரதியாரின் உடல்நிலை சீர்குலைந்துவிட்டது.
- 1918—1920 கடயம் வாசம். திருவனந்தபுரம், எட்டயபுரம், காரைக்குடி, கானொடுகாத்தான் போய்வருகிறார். எட்டயபுர மன்னருக்கு 'சீட்டுக் கவி
- கள்' பயனில்லை. கிராமத்தில் வசிக்க முடியவில்லை.
- 1919 மார்ச்சு சென்னைக்கு விஜயம். ராஜாஜி வீட்டில் காந்திஜி சந்திப்பு.
- 1920 ஜூன் 20 பொட்டல் புதூரில் 'இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் மஹிமை' என்ற பொருள்பற்றி சொற்பொழிவு.
- 1920 நவம்பர், சென்னையில் 'சுதேச மித்திர' னில் மீண்டும் உதவியாசிரியர் வேலை. ஏ. ரெங்கசாமி அய்யங்கார் ஆசிரியர். பாரதி உலக விஷயங்களைப்பற்றி கட்டுரைகள் நிறைய எழுதுகின்றார்.
- 1921 வெளியூர்களில் பாரதி சொற்பொழிவாற்றல்.
- 1921 ஜூலை - ஆகஸ்ட், திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி கோயில் யானை கீழே தள்ள யானைக் காலடியில் கிடக்கிறார். தலையிலும் உடலிலும் காயம் செய்தி அறிந்த குவளைக்கண்ணன் காப்பாற்றுகிறார். அதிர்ச்சியால் நோயுறுகிறார்.
- 1921 செப்டம்பர், யானை அதிர்ச்சியால் ஏற்பட்ட நோயிலிருந்து குணமடைந்தாலும், வயிற்றுக்கடுப்பு நோய் மரணப்பிடியாகப் பிடிக்கிறது.
- 1921 செப்டம்பர் 12, 11-ம் திகதி நள்ளிரவு கழிந்து 12-ம் திகதி காலை 1-30 மணி சுமாருக்கு பாரதியார் இவ்வுலகவாழ்வைத் துறந்து விண்ணவருக்கு விருந்தாகிவிட்டார்.

ஊரிலுள்ள மனிதர்கா ளொருமனதாய்க் கூடி
தேரிலே வடத்தையிட்டுச் செம்பைவைத் திழுக்கிறீர்
ஆரினாலு மறியொணாத வாதிசித்த நாதரை
பேதையான மனிதர்பண்ணும் புரளிபாரும் பாருமே:

—சிவவாக்கியர் பாடல்

○ சாடிக் கவிசமைப்பேன் ○

ஊனுறக்கமின்றி ஒருநாளே யோய்வு மின்றி(ப்)
பாடு பட்டுழைக்கின்ற பாட்டாளி மக்கள்தமை
வாட்டி நிதிதிரட்டி மாடி பலவுமுற்று
விணை உணவருந்தி வீட்டிலிருப் பாரை(ச்)
சாடிக் கவி சமைப்பேன் - அவர்
சாவுமணி கேட்கும்வரை.

பட்டினிக்குத் தீனியிலாப் பரிதாப வாழ்விருந்தும்
பருத்தி யுடையினுக்கும் பஞ்சம் மிகவிருந்தும்
பன்றிகளாய்ப் பிள்ளைகளைப்
பார் பெருக்கும் பெற்றாரை(ச்)
சாடிக்கவி சமைப்பேன் அவர்
சாவுமணி கேட்கும்வரை.

தமிழன்பன்

யாழ்

மருத்துவபீடம்

3ம் வருடம்

நாட்டில் உரிமையெல்லாம் நங்கையர்க்கு முண்டென்று
கூட்டத்திலேநின்று கூவிமுழங்கிவிட்டு(ப்) - பின்
வீட்டையடைந்து பெண்ணை
வேதனைகள் செய்வாரை(ச்)
சாடிக் கவி சமைப்பேன் - அவர்
சாவுமணி கேட்கும் வரை.

காலையிலே யொன்று பின்னர் மாலையிலே மற்றொன்று
அரவணைப்பிலொன்று அதுமாறியபின் ஒன்றுபேசி(க்)
காதலெனும் சோலையிலே பெண்ணைக் கவிபாடஅழைத்துவிட்டு(ப்)
பாதியிலே காதலரைப் பழித்துநிற்கும் காளையரை(ச்)
சாடிக் கவிசமைப்பேன் - அவர்
சாவுமணி கேட்கும்வரை.

ஆயிரமா யாசைகளை அடிமனதில் ஊறவிட்டு - அவனின்
ஊறிவிட்ட ஆசையெல்லாம் ஊற்றெடுக்கும் வேளையிலே
வெ(ய்)யிலுற்ற வெண்பனிபோல் வெளியேவிலத்திநின்று - ஆளை
வேடிக்கை பார்த்திருக்கும் வேல்விழியார் மாதர்தமை(ச்)
சாடிக் கவி சமைப்பேன் - அவர்
சாவுமணி கேட்கும்வரை.

முக்கால் வெளியிவிட்டு பிற்காலில் காலைவிட்டு
 மிச்ச மிருப்பவற்றை மென்னுடையால் மூடிவிட்டு
 உத்தமியாய் வேஷமிட்டு ஒளிநான் பறக்கவிட்டு
 உறைந்த பொழுதிலெல்லாம் உரிந்தாடும் வாழ்வுமுற்று(த்)
 —தம்மை(ப்)

பாரதியின் பெண்களெனப் பறைசாற்றும் பாவையரை(ச்)
 சாடிக் கவி சமைப்பேன்—அவர்
 சாவுமணி கேட்கும்வரை.

பெற்ற மகனவனை உற்ற கவனமதாய்
 மெத்தப் படிக்கவைத்துச் சித்திபல பெற்றபின்னர்
 சீதனத்துச் சந்தையிலே சேர்த்து விலைபெசி(ச்)
 செல்வப் பொருளீட்டும் சிந்தையிலா தந்தையரை(ச்)
 சாடிக் கவி சமைப்பேன்—அவர்
 சாவுமணி கேட்கும் வரை.

எத்தனைபேர்! எத்தனைபேர்!!

ச. பிரணவசோதி,
 2ம் வருடம்,
 பௌதிக விஞ்ஞானம்

கண்டவுடன் காதலுற்று, கனவினிலும் அதுநினைவாய்
 எண்ணியெண்ணி ஏங்கிடுவோர் எத்தனைபேர்! - இங்கு
 கொண்டவனை ஏங்கவிட்டு, கண்டவனோ நுறவாடும்
 பண்டமில்லா ஆடவர்தான் எத்தனை பேர்!!

சீ - தனத்துக்காகச் சில சாதனைகள் எடுத்தியம்பி
 'வேதன'மும் பெறத்துடிப்போர் எத்தனைபேர்! - தினம்
 வேதனையி லதுநினைவாய் வெம்பியே மடிகின்ற
 மாதர்கள்தான் ஏழைகளில் எத்தனைபேர்!!

மங்கையரைக் கண்டவுடன் மனமயங்கு காளையரில்
 தங்கையவ னென்றுணர்வோர் எத்தனைபேர்! - இன்னும்
 எங்கெங்கோ அவளிருக்கும் இடந்தேடித் தினமலைந்து
 தங்கனையே மாய்த்திடுவோர் எத்தனைபேர்!!

தெள்ளுதமிழ் வார்த்தைகளை தெவிட்டாது காதலர்க்கு
 'எள்ளுருவில்' எழுதிடுவோர் எத்தனைபேர்! - அது
 மெள்ளெனவே ஊர்வாய்மெல் கரும்பாக மாறாமல்
 பள்ளு பல பாடிடுவோர் எத்தனைபேர்!!

தனமுளதால் அனுதினமும் பாலோடு பழமுண்டு
 மனநிறைவாய் வாழ்பவர்தான் எத்தனைபேர்! - இங்கே
 தினமோர் வேளைதானும் உண்ணாது ஏங்குகின்ற
 தனமதில்லா ஏழைகள்தான் எத்தனைபேர்!!

கிறிஸ்தவ பண்பாடும் கலாசாரமும்

பண்பாடு என்னும் சொல் கலை, இசை, நாடகம், நடனம் மட்டுமன்று; முழுமையான வாழ்க்கை முறையையும் குறித்து நிற்கின்றது. இது சமுதாயத்தின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தும் ஆற்றல்மிக்க மரபு. சமுதாயத்துக்குள் ஊடுருவி தன்மயமாக்கும் சோதனம் சிந்தனை, சொல், அன்புறவுகள். பொழுதுபோக்கும் கூட பண்பாடு என்னும் சொல்லுக்குள் அடங்கும்.

அறிவை வளர்க்கவும் மகிழ்ச்சியை மிகுதியாக்கவும் எடுக்கும் பிரயாசைகளும் வாழ்வின் குறிக்கோளையும் பொருளையும் கண்டுணர எடுக்கும் முயற்சிகளும் எல்லாம் ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாட்டையும் மையக் கொள்கையையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இந்த ஒளியில் கிறிஸ்தவ பண்பாட்டின் மையக் கொள்கை, மையப் பொருள் என்னவென்று நோக்குவோம். உலகனைத்தையும் தழுவிய கிறிஸ்துவின் மீட்புச் செயல் ஆன்மாக்களின் மீட்பையும் தாண்டி முழு மனிதனையும் மனித இனம் முழுவதையும் ஆட்கொள்ளுகிறது. பண்பாடுகளையும் சமயங்களையும், சமயங்களைச் சாராத அனைத்துப் பண்பாடுகளையும் ஆட்கொள்கிறது. சுருங்கக் கூறின் எல்லா மனிதரையும் படைப்பிலுள்ள அனைத்தையும் ஆட்கொள்ளுகிறது. (உரோ 8: 18-25) உயிர்த்த கிறிஸ்துவின் ஆவி உலகம் அனைத்தையும் ஊடுருவி நிறைந்துள்ளது. இந்த ஆவிமூலம் உலகத்து அனைத்து சமயங்களும் மறுவுருவமெடுத்த கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்ட இறைத்திட்டத்தில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

இந்த அன்பின் ஆவிதான் அதாவது பிறருக்காகத் தனது உயிரையும் அர்ப்பணிக்கும் மேலான நிறைவுள்ள சகோதர அன்பே (அரு 15: 13-35) கிறிஸ்தவத்தின் தனித்தன்மை, தனிப்பண்பு.

சமயமும் பண்பாடும் உயிருள்ள மெய்யியல்கள். இவை ஒன்றையொன்று பாதித்

அருட்சகோதரி
பெயற்றிஸ் அலெக்சாண்டர்

தாலும், ஈர்த்துக் கொண்டாலும் தமக்குள் பகிர்ந்து கொண்டாலும் ஒன்றன் வளர்ச்சிக்கு ஒன்று உதவினாலும் அவை தங்கள் தனித்தன்மையை இழப்பதில்லை. கிறிஸ்தவம் எந்தப் பண்பாட்டையும் சார்ந்திராத தனித்தன்மையுடையது. ஆனால் அவற்றோடு பொருந்தாத தன்மையுடையன அல்ல. இறையரசில் வாழும் மாந்தர் அனைவரும் அவரவர் சூழலில் அவரவர் நாட்டில், அவரவர் பண்பாட்டில் வாழ்வதால் அவ்விறையரசு ஒவ்வொரு பண்பாட்டோடும் தொடர்புடையதாகவே இருக்கிறது.

கிறிஸ்தவத்தின் தனித்தன்மையை விளக்க தனிப்பண்பு ஒவ்வொரு சமுதாயப் பண்பாடுகளையும் தன்னுள் ஈர்க்கவல்லது. ஒவ்வொரு பண்பாட்டையும் கிறிஸ்தவ மயமாக்க ஆற்றல் கொண்டுள்ளது. உண்மையில் எத்தனை சமுதாயங்கள் எத்தனை பண்பாடுகள் உள்ளனவோ அத்தனையிலும் கிறிஸ்தவ பண்பாடுகள் உள்ளன என்றே கூறவேண்டும். எந்தப் பண்பாட்டைச் சார்ந்த மக்களும் கிறிஸ்தவ பண்பையும் அதன் தனித்தன்மையையும் தத்தம் பண்பாட்டில் வாழ இயலும். கிறிஸ்தவம் ஒவ்வொரு பண்பாட்டுடனும் தொடர்புகொள்ளும் பொழுதெல்லாம் தனித்தன்மையை இழக்காது புத்துயிர் பெற்று வளம்பெறுகிறது.

கிறிஸ்து மனுவுருவானபோது யூதகுல மக்களோடு ஒருவராகி அவர்களது அரேபிய மொழியைப் பேசி அவர்களது பழக்கவழக்கங்களையும், மரபுகளையும் பின்பற்றி அக்காலத்து யூதசமுதாயத்தோடு இணைந்திருந்தார். யூதமறையிலிருந்து மனம்திரும்பியவர்களால் உருவான முதல் கிறிஸ்தவ சமூகம் யூதர்களின் சமயமரபுகள், நடைமுறைகள், செபமுறைகள் இவற்றுள் சிலவற்றை கொண்டிருந்தது. கிரேக்க - ரோமானிய சமுதாயங்களில் கிறிஸ்தவம் புகுந்தபோது கிரேக்கமொழியும் இலத்தீன் மொழியும் அந்நாட்டு சமுதாயப் பண்பாட்டு அடையாளங்களும் திருவழிபாட்டில் ஒன்றிணைக்கப்பட்டன. இறையியல் கிரேக்க - ரோமானிய சிந்தனைத் தத்துவங்களின் அடிப்படையில் விரிவாக்கப்பட்டது. பிளேற்றோ-அரிஸ்

ரோற்றில் என்பவரின் தத்துவக் கொள்கைகள் உதாரணமாயுள்ளன. கிழக்கு சீரியா எல்லாம், எகிப்திலும். வட ஐரோப்பியநாடுகளிலும் நற்செய்தி பரவிப்போது இது போன்ற மாறுதல்களும் தழுவல்களும் நிகழ்ந்தன. அந்நாட்டு மக்களின் மொழி பண்பாடுகள், அடையாளங்கள், குறியீடுகள், பழக்கவழக்கங்கள், நடைமுறைகள் ஆகிய அனைத்தும் ஏற்கப்பட்டன. அதன் விளைவாக புதிய நற்பண்புடைய நேரிய வழிபாட்டு முறைகளும் இறையியல் கொள்கைகளும் ஞான நெறிகளும் உதித்தன. ஆகவே கிறிஸ்தவத்தை குறிப்பிட்ட ஓர் பண்பாட்டோடு இணைத்துவிடக்கூடாது.

மனுவுரு எடுத்த கிறிஸ்துவின் பரந்த மனப்போக்கையும் ஆழ்ந்த இறையியல் கருத்துக்களையும் செயற்பாடுகளையும் இசை இயல், நாடகம், நடனம், கலை, சிற்பம், ஓவியம், அடையாளங்கள்; வழிபாடுகள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் பிரதிபலிப்புக்களும் தோற்றங்களும் நாட்டினதும் காலப்போக்கினதும் பண்பாட்டோடு இணையும்போது கலாசாரம் எனப் பகுக்கப்படும். வரலாற்றின் மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் சிற்பிகளும் ஓவியர்களும் கிறிஸ்துவின் வரலாற்றிலுள்ள கிறிஸ்தவ சிந்தனை கிறிஸ்தவ பண்புகள் புண்ணியங்கள் ஆகியவற்றை ஓவியம் சிற்பங்களில் தீட்டியுள்ளனர்.

டாவின்சியின் இராப்போசனம் மைக்கல் அஞ்சலோவின் கடைசித் தீர்ப்பு இன்னும் வேறுபல கலைக்களஞ்சியத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு கிறிஸ்தவ கலாசாரத்தின் பெருமையையும், பழமையையும் அறைகூவுகிறது. ஆங்கில இலக்கிய வரலாற்றின் ஆரம்ப பகுதியில் கிறிஸ்தவ அம்சங்களையும் கருத்துக்களையும் கொண்டே நாடகம், இசை, நடனம் முதலியவற்றை உருவாக்கினர். முன்னேற்றப் பாதையில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் உலகத்தில் பண்பாடுகளும் கலாச்சாரங்களும் ஒன்றோடொன்று கலந்து மதங்களின் உண்மைப் பொருள்களை வெளிப்படுத்துகிறார். கிறிஸ்தவத்தில் ஒருவனை முழு மனிதனுக்குவதற்கு தேவையான யாவும் பொதிந்துள்ளன என்பதற்கு கிறிஸ்தவத்தில் தனித்தன்மையை இழக்காது இணைந்து போகும் பொதுப் பண்புகள் சான்றாக இருக்கிறது.

மனிதனும் அழகும்

மனிதன் என்பவன் யார்? அழகு எப்படிப்பட்டது? இரண்டிற்கும் இடையே யுள்ள தொடர்பு எத்தகையது என்பது பற்றி ஆராயவேண்டியதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முதலில் ஒரு சொல்லுக்குரிய வரை விலக்கணமானது எம்மாலேயே போடப்படுகின்றது. எமது வசதி கருதியே சில குறிப்பிட்ட எல்லைகளைப் போடுகின்றோம். அந்த ரீதியில் மனிதன் எனப்படுபவன் யாரென்ற கேள்விக்கு நாம் ஓரளவிற்கு விடையினைக் கூறலாம். அவன் எப்படி யெப்படி வாழ வேண்டுமோ அப்படி வாழ்வதன்றான் அவன் மனிதன் எனப்படுகிறான் என்றும். நிபந்தனைகளையும் சட்ட திட்டங்களையும் வகுத்து அந்த நியதிக்குள் அவன் வாழ வேண்டும் என்றும் கூறினர் அறிஞர். அவர்களும் தாம் எடுத்துக்கொண்ட விடயங்களுடனேயே பொருத்தி மனிதனுக்குரிய இலட்சணங்களைக் கூறினர். நாமும் இங்கு மனிதனை அழகுடன் பொருத்திப் பார்த்து ஆராயவேண்டியது முக்கியமாகும்.

ல. பாலம்பிகை

2ம் வருடம்

(மெய்யியல் சிறப்பு)

அழகை ரசிக்கவும் அதனை ஏற்படுத்துவதற்குமுரிய தகுதியுடையவன் மனிதன் ஒருவனே, அழகிருப்பது அனுபவிப்பதற்காக. அனுபவிப்பவர்கள் இல்லாதபோது அழகிருந்தும் பயனில்லை. அந்த அனுபவிப்பவர்கள் என்று கூறும்போது நாம் ரசிகர்களாகவுள்ளோம். நாம் ரசிகர்களாகவும், அதே நேரத்தில் ரசிக்கப்படு பொருளாகவும் இருக்கவேண்டும். அதற்காக அழகென நினைத்து அநாகரிகப் போக்கில் நர்த்தனமாடும் நம்மை மனிதரெனக் கூறமுடியாது. இங்கு வெறும் உடலழகைமட்டும் குறிக்கவில்லை. அழகுக்காகப் படைக்கப்பட்ட மனிதன் அழகோடு வளர்கின்றவன். இடைஇடையே தன் அழகை மறந்து அழகை அவலட்சணமாக்கும் சதைக்குள் சென்று விழுகின்றான்.

விவிலிய வேதத்தில் 'மனிதன் ஆண்டவன் சாயலாகப் படைக்கப்பட்டான்' என்று

கூறப்படுகின்றது. அதாவது அம்மனிதன் அழகின் சாயலிலே படைக்கப்பட்டான் என்பதையே குறிக்கின்றது. இந்த வகையில் மனிதனின் வாழ்க்கைப் படிகள் ஒவ்வொன்றும் அழகெனும் ஏணியினூடாக போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதனை நாம் காணக் கூடியதாயிருக்கின்றது.

இனி, அழகு என்றால் என்ன? அது எப்படிப்பட்டது? என்பதனையும் ஒரு வரையறைக்குள் கூறமுடியாது. அழகானது மக்களால் காணவும், உணரவும் கிடைக்கின்ற ஒன்றாகும். மக்கள் காணாதவொன்றைப் பற்றி பேசார், காட்சிக்கும் உணர்வுக்கும் உரித்தான அதனை வார்த்தைகளில் வடிக்க இயலாது.

இந்த வகையில் மென் காற்றில் அசையும் மெல்லிய துளிரிலும், உல்லாசமாய் உருண்டோடும் ஊற்று நீரிலும் அழகிருக்கின்றது. இவ்வுலகில் காண்கின்ற ஒவ்வொரு காட்சியிலும் கேட்கின்ற ஒவ்வொரு ஓசையிலும் ஊறிக் கிடக்கின்றது அழகு. கொட்டிக்கிடக்கின்ற இவ்வழகினை அள்ளிப் பருகுவதற்காகவாவது கவலையைக் காற்றிலே கலக்கவிட்டு எப்போதும் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கக்கூடாதா? கவலையால் கருகிவரும் இதயத் தாமரைக்கு இதைவிடச் சிறந்த அமுது ஏது?

கண்டதும் கவிபாடும் கவிஞன் இவ்வழகினையே தன் கருப்பொருளாகக் கொண்டு கவிசமைக்கின்றான். இயற்கையின் வடிவே அழகு. ஆதலால் இயற்கையல்லாதனவெல்லாம் அழகற்றவையெனக் கூறமுடியாது. நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்த கல்லுளி கொண்டு தன் கற்பனையைக் கற்சிலையாக்கி விட்ட சிற்பியும் அதனில் ஒரு தனி இன்பத்தைக் காண்கிறான்.

அழகுக் கவிதை காவியம் என்னும் போது நம் மனதில் எழும் உணர்வானது அப்பொருளின்மீது பிரதிபலிக்கின்றது. ஒவ்வொருவரின் உணர்வே ஒரு பொருளை அழகாகவும் அழகற்றதாகவும் ஆக்குகின்றது. இவ்விடயங்கள் அழகியலாளரின் ஆராய்ச்சிக்கே உரியதாகும். இவ்வழகு ஆதிகாலம்

தொட்டுப் பேணப்பட்டு வருகின்றது என்பதற்கு சங்க இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன.

அவர்கள் அழகினைத் தெய்வமாகப் பூசித்துள்ளனர் என்பதனை 'முருகன்' என்ற கடவுளின் பெயரைக் கொண்டறியலாம்.

இனி, ஒருவனது வாழ்வில் இவ்வழகானது எவ்விதத்தில் தொடர்புகொண்டுள்ளது? என்பதனை ஆராய்ந்து பார்ப்பின் அவனவன் எந்த நிலைப்பாட்டினில் உள்ளானோ அந்த நிலைப்பாட்டினில் நின்று ஒழுகுவானாயின் அதுவே அவனுக்குரிய அழகாகும்.

ஒழுக்கவியற் கோட்பாடுகளும், உண்மைத் தத்துவங்களும் ஒவ்வொருவருக்கும் வேண்டிய கடமைப்பாடுகளை வலியுறுத்துகின்றன. இக்கடமைப்பாடுகளைச் சரிவரச் செய்யின் அதுவே அவனுக்குரிய அழகாகும்.

மனிதன் தனக்கேற்ற உடைதரித்தும் நல்லுணவினை உண்டும் மனதிற்கினியதைப் பார்த்துக்கொண்டு ஒழுக்கநெறி ஒழுகாதும் அறக்கடப்பாடுகளை அனுசரித்தும் விடுவானாயின் அவன் வாழ்வில் அழகுக்கே இடமில்லை எனக் கூறலாம். ஒருவன் நல்லொழுக்கமாக வாழ்கின்றான் என்பதே அவனுக்குரிய அழகு இலட்சணமாகும்.

கவலை மிகுந்த வாழ்வில் அழகுக்கு அற்பமேனும் இடமில்லை. கவலையில்லா மனிதன் உலகிலில்லை என்று கூற்றிருந்தாலும் அதனை அவர்கள் அழகென்னும் அதி உன்னத உணவை உட்கொண்டு போக்கலாம். கவலையில்லா வாழ்வே அழகிய வாழ்வாகும்.

கல்வி என்பது அழகு, பண்பு, உய்த்துணர்வு, அறநெறி, மெய்ப்பொருளுணர்வு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது. கல்லாத மாந்தருக்குத் தன்னுணர்வு ஒன்றே மிகுதி பல தலைமுறைகளில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட நல்லறநற்பண்பு ஒழுகலாறுகளை உள்ளத்தில் தேக்கி வாழ்வகை தெரியாது தடுமாறுகின்றான். கல்விகற்ற ஒருவனுக்கு விலங்கியல்பு மறைய தெய்வத்தன்மை மேலிட அமைவது அடித்தளத்திலிருக்க இன்பவாழ்வென்

னும் மாளிகை எழுந்து நிற்கின்றது. இக் கல்வியிலும் மனிதனுக்கு அழகைக் கொடுக்கின்றது.

சமுதாய வாழ்வின் முதுகெலும்பாக இருந்தது இல்லறமேயாகும். அதன் அன்பும் அதன்பயனாக அறமும் விளங்கின. அன்புடன் விருந்தினரை வரவேற்று உபசரிப்பது இவ்வாழ்வின் தலையாய கடமையாகும். இன்சொல் கூறல், செய்ந்நன்றியறிதல், அடக்கமுடமை, பிறர்க்குதவி செய்தல் ஆகியன இவ்வாழ்க்கைக்குரிய பண்பாக விளங்கியது. இவை இல்லறத்திற்கு தனியூட்டி மனிதனை அழகும் பண்பும் வாய்ந்தவனாகச் செய்ய உதவியது. இன்னார் இதற்குரிய கடமைகளையும் நெறிகளையும் பின்பற்றி வருவாராயின் அவர்கள் மனிதருள்மாணிக்

கமாய் போற்றப்படத்தக்கவராவர். இதுவே அவர்களை அணிசெய்கின்றது, அதாவது அழகைக் கொடுக்கின்றது. துறவறவாழ்க்கையிலும் யான், எனது என்ற அகப்பற்றையும், புறப்பற்றையும் துறந்து உற்றநோய் நோன்று உயிர்க்குறுகண் செய்யாத தவத்தினை மேற்கொள்ளுதல் அறிவிற்கழகாகும். புலால் உண்ணாமை, இன்னா செய்யாமை இவையாவும் அவர்க்கும் அணிகலனாகும்.

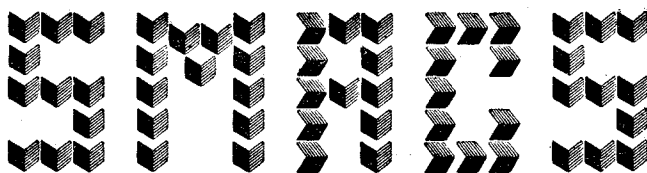
இவ்வாறு அழகானது அணியழகையோ அலங்கார அழகையோ குறிக்காது மானிட வாழ்வின் செல்நெறியே அழகாகச் சொல்லின் அதுவே அழகாகும் என்கிறது அறிவியல் நூல்கள். எக்காலத்தும் இவ்வழகானது மனிதவாழ்வில் ஊறிக்கிடக்கும் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் நோயுற்றிருந்தபோது சசாதர பண்டிதர் அவரைப்பார்த்து “சுவாமி தாங்கள் யோக சக்தியால் வியாதியை தீர்த்தருள வேண்டுமென்று ஸர்வேசுவரியைப் பிரார்த்தித்து ஏன் நோயை குணப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது?” என்றார்.

ராமகிருஷ்ணர்:- ஸர்வேசுவரியை நினைத்து விட்டால் எனது ஸ்தூல சரீர ஞாபகமே இல்லாது போகின்றது அப்போது நான் அச்சரீரத்தில் இருப்பதில்லை. ஆதலால் சரீரத்தைப்பற்றி ஒன்றையும் பிரார்த்தித்துக் கேட்பதில்லை.

For Fashionable Tailoring

Shirtings & Suitings

12, BAZAAR LANE - JAFFNA.

WITH THE BEST COMPLIMENTS FROM

AMBAL STORES

Toys Lighter Gas, Oilman & Fancy Goods

17, PANCHIKAWATTE ROAD - COLOMBO 10

WITH THE BEST COMPLIMENTS

FROM

SRINIVASANSO LIMITED

EXPORTERS OF SRI LANKA PRODUCE & PRODUCTS
IMPORTERS AGENTS & REPRESENTATIVES

EXPORTERS OF
Ceylon Desiccated Coconut

TEA, SPICES, COFFEE, BETLE NUTS, COCONUT OIL,
FRSEH COCONUT, SEASAME SEEDS, MUSTARD
SEEDS, COCOA BEANS, BLACK PEPPER, READY
MADE GARMENTS, COCONUT SHELL
CHARCOAL ETC.

102, SECOND FLOOR, PRINCE STREET,
COLOMBO - 11.

Cable: **'CRYSTAL'**

Telephones: **24843, 26575 & 548313**

Telex: **21244 & 21859**

WITH THE BEST COMPLIMENTS

FROM

SUBHAS CREAM HOUSE

JAFFNA.

WITH COMPLIMENTS

FROM

ESWARAN BROTHERS

267, SEA STREET - COLOMBO-11.

P. O. BOX 206 Tele: 32599

WITH THE BEST COMPLIMENTS OF

M. P. VEERAVAGU & CO.

IMPORTERS, GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS
AND DISTRIBUTORS

15, POWER HOUSE ROAD,

JAFFNA.

Phone: 604

AGENTS & DISTRIBUTORS FOR:

DARLEY BUTLER & Co., Ltd.

CEYLON NUTRITIONAL FOODS Ltd.

CEYLON BISCUITS Ltd.

ELEPHANT LITE CORPORATION Ltd.

**THE MAHARAJAH ORGANISATION
(Dist) Ltd.**

RECKIT & COLMAN OF CEYLON Ltd.

Head Office:
60, PERAKUMBA STREET,
KURUNEGALA.
T. P. 327

Branch;
114, JAFFNA ROAD,
KILINOCHCHI.
T. P. 298

ஆங்கிலத்தில் தமிழ் அசைகளின் செல்வாக்கு*

'அசை' (Syllable) என்பதற்குத் தெளிவான வரைவிலக்கணம் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. ஒலிகளின் பெளதீக பரிமாணங்களின் அடிப்படையில் அசைகளை நிரூபிக்க முயன்ற முயற்சிகளும் தோல்வியில் முடிந்தன. கருவிகள் மூலம் ஒலிகளை ஆராய்ந்த ஒலியியலாளர்களாலும் அசைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

ஒலிப்பதிவு படங்களில் உள்ள அருகருகே அமைந்த உச்சிகள் அடிப்படையில் அசைகள் தீர்மானிக்கப்பட முடியாது ஸ்கிறிப்ஸர், 1937, இருதயத்துடிப்பு அடிப்படையில் அசைகள் கூறுகளாகக் கணிக்கப்படலாம் என ஸ்ரெற்சன் கூறினார். புளம்பீஸ்ட் (1933: 120), பைக் (1943: 116-117), ஜோன்ஸ் (1957: 56), கொக்கெற் (1958: 99-100), கிளீசன் (1961: 258) போன்றோர் நாடித்துடிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிறையோசை அடிப்படையில் அசைகளை இனங்காணலாம் எனக் கூறினர்.

சங்கிலித்தொடராக அமைந்துள்ள பேச்சை அசைகளாக வகுப்பதற்குப் பல பிற அம்சங்களும் கவனத்திற்கு எடுக்கப்பட வேண்டும்.

மொழியியல் விரிவுரையாளர்
கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி

* இக்கட்டுரையில் கீழ்க்காணும் சுருக்கக்குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன:

JT = யாழ்ப்பாணத் தமிழ்

JTE = யாழ்ப்பாணத் தமிழரது ஆங்கிலம்,

SBE = தராதர பிரித்தானிய ஆங்கிலம்,

V = குற்றயிர் ஒலி,

\bar{V} = நெட்டுயிர் ஒலி,

C = மெய்யொலி.

உதாரணமாக, கவனமான பேச்சு, விரைவான பேச்சைவிட அசைகள் கூடுதலாகக் கொண்டது (ஹட், 1976). அமெரிக்க ஆங்கிலத்தில் I am going to Buffalo என்பதை ஆறுதலாகப் பேசினால் [1ae - em - gou - in - tzu - baf - e - lou] என 8 அசைகளையும், விரைவாகப் பேசினால் (ng o ẽ wn - t1 b1 af - la1) என 3 அசைகளையும் உடையதாகக் காணப்படுவதாக ஹட் கூறுகிறார்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அசைகள்

வாக்கியவியல் (Syntagmatic), சொல்லொழுங்கு (Paradigmatic) ரீதியில் அசைகளிடையே காணப்படும் உறவுகளின் அடிப்படையில் அசைகளை விளக்கலாம். அசைகளை ஒப்பிடுவதன் மூலம் ஓரரசை பிறிதோரையுடன் எத்தகைய ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளைக் கொண்டிருக்கின்றது எனக் காணலாம். உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத் தமிழில் ௩ என்ற சொல் நெட்டுயிர் அமைப்பு உடையது; வா என்ற சொல் வ் + ஆ மெய் + நெட்டுயிர் (CV) அமைப்பை உடையது. வாக்கியவியல் அடிப்படையில் உயிர் ஒலிகளும் மெய் யொலிகளும் ஓர் அசைக்குள்ளும், அசைகளுக்கிடையே உள்ள உறவுகளின் அடிப்படையிலும் ஆராயப்படுகின்றன.

ஒரு சொல்லிற்கு ஓர் உருபு சேர்க்கப்படும்பொழுது சில சமயங்களில் அசை எல்லையாக உள்ள ஒலி புதிய அசையுடன் சேர்ந்து நிற்கலாம்.

உதாரணமாக, போகாய் என்பது போ - க்ஆய் என ஈரசைகளை உடையதாக இருக்கும்போது உள்ளய் என்ற அசையிற்றமெய் ஆம் என்ற உருபு சேர்க்கப்படும்போது ஆம் என்ற உருபு கொண்ட அசைக்கு போ - க்ஆ - ய் ஆம் என நகர்கின்றது.

அசைகளை இனங்காண்பது சிரமமான விடயம் எனினும் கட்டுரை ஆசிரியர், ஒரு மொழியைப் பேசும் மக்களுடைய உள்ளுணர்வு அடிப்படையிலான ஊகத்தை அசைகளாக இனங்காண அடிப்படையாகக் கொள்கின்றார்.

யாழ்ப்பாணத்தமிழிலுள்ள அசைகள், அடிப்படையில் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன:

- (அ) சொல்லின் முதல் நிலையிலுள்ள மெய், அசையின் முதல் நிலைக்குரியது (படம் = ப்அ - ட்அம்).
- (ஆ) சொல்லின் ஈற்று நிலையில் உள்ள மெய் அசை ஈற்று மெய்யாகும் (குடில் = க்உ - ட்இல்).
- (இ) ஈறுநிலைக்கு இடைப்பட்ட மெய் அசையின் முதல் நிலைக்கு உரியது (குளம் = க்உ - ள்அம்).
- (ஈ) ஈறுநிலைக்குக்கிடையே உள்ள மெய் யொலிகளின் கூட்டம் இருவேறு அசைகளுக்கு உரியவை. இவற்றின் முதல் மெய் அசை இறுதிக்குரியதாகவும், இரண்டாவது மெய் அசை முதலுக்குரியதாகவும் உள (அம்பு = அம் - ப்உ; அத்தான் = அத் - த்ஆன்).
- (உ) மொழி நடுவில் வரும் மூன்று மெய்களின் கூட்டு (ஈ) இல் காணப்படுவது போலவே இரு வேறுபட்ட அசைகளுக்கு உரியனவாக வரும் (வாழ்த்து = வ்ஆழ்த் - த்உ).

யாழ்ப்பாணத் தமிழில் (JT) உள்ள ஓரசைச் சொற்கள் பின்வரும் அமைப்பை உடையவை:

- (1) $\bar{V} = \text{ஈ} (\text{இஇ})$
- (2) $C\bar{V} = \text{வா} (\text{வ்அஅ})$
- (3) $CVC = \text{கெய்} (\text{ங்எய்})$
- (4) $C\bar{V}C = \text{பால்} (\text{ப்அஅல்})$

JT யில் உள்ள ஈரசைச் சொற்கள் மேற்கூறிய ஓரசைச் சொற்களிலுள்ள அமைப்பை உடையனவாக இருப்பதுடன் இரு மெய்யொலிகள் தொடர்ந்த வரும் போது மேற்கூறிய (ஈ), ஊ விவிலுள்ள அமைப்பையும் உடையன. குற்றுயிர் தனித்து ஓர் அசையாகவும் (உதாரணமாக அது என்பதில் அ - த்த = $V - CV$ என்பது போல) வரும் இவ்வாறே மூவசை, நாலசை, ஐயசைச் சொற்களிலும் அசைகள் மேற்கூறப்பட்ட ஒழுங்கு முறையின் அடிப்படையில் வருகின்றன.

JT யிலுள்ள மெய்யக்கங்கள் (Clusters) இரட்டித்த மெய்யொலிகளுடன் சேர்ந்தே வருகின்றன. உதாரணமாக வாழ்த்து (வ்ஆழ்த் + த்த) என்பதில் —ழ்த்— என்பன மெய்யக்கங்கள். ஆனால், —த்த்— என்பவற்றை முன்தொடர்ந்தே —ழ்— வருகின்றது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழாது ஆங்கிலத்திற்கும் பிரித்தானிய தராதர ஆங்கிலத்திற்கு மிடையிலான அசை தொடர்பான கூட்டு மெய்யொலி உறவுகள்

மொழிகளும் கிளைமொழிகளும் வேறுபடுவதற்கு அம் மொழிகளில்

காணப்படும் தனிப்பட்ட ஒலிகள் மாத்திரமன்றி அவ்வொலிகளின் மயக்கமும் காரணமாகும். ஆங்கிலத்தில் உயிர் ஒலிக்குப் பின்னர் நான்கு மெய்களும் மயங்கி வரும் போது (prompts) எமது தமிழில் அதே குழுவில் இரு மெய்களுக்குக் கூட மயங்கி வருவதில்லை. JT யில் கூடுதலாக மெய்கள் இரண்டின் கூட்டு இரு வேறு அசைக்கு உரியவையாகவே உள. சொல்லின் முதல்கிலையில் (நாம் பயன்படுத்தும் ஆங்கிலச் சொற்கள் கவிர்த்தனவற்றில்) மெய்யக்கம் JT யில் இல்லை. இக்காரணத்தாலே தான் ஆங்கிலம் பேசும் போது யாழ்ப்பாணத்தவர், ஆங்கில மொழி முதலிலுள்ள CC, CCC என்ற அமைப்பைப் பொதுவாக CVC என்ற அமைப்பாற் பிரதியிடுகின்றனர். சொல்லின் ஈற்று நிலையில் உள்ள ஆங்கில CC, CCC, CCCC என்ற அமைப்பை யாழ்ப்பாண ஆங்கிலத்தில் (JTE) CVC என்ற அமைப்பால் பிரதியிடு செய்வதில்லை; மாறாக, C, CC அல்லது CCC என்ற அமைப்புக்களால் பிரதியிடு செய்கின்றோம். JT யில் மொழி ஈற்றில் கூட்டு மெய்களோ, மெய்யக்கமோ வரும் மரபு இல்லை. ஆனால் தனிமெய்க் கூடுதலாக முக்கின மெய்கள் பலவும், மருங்கொலிகளான l (ல்), l (ள்/ழ்) என்பனவும் y (ய்) போன்றன வரும் மரபு உண்டு. எவ்வாறெனினும், JTE தனிமெய்கள் மட்டுமன்றிக் கூட்டுமெய்களையும், மெய்யக்கங்களையும் மொழி ஈற்று நிலையில் கொண்டுள்ளது.

ஆங்கிலத்தில் (SBE) கூட்டு மெய்கள்

SBE கூட்டு மெய்களைப் பின் வருமாறு விளக்கலாம்:

A-வகை: அசைப்பண்பு இவ்வகை யிலுள்ள மெய்யொலிகளுக்கு இல்லை. மெய்யொலிகள் ஒரே அசைக்கே உரியனவாக இருத்தல் உதாரணமாக blood என்ற சொல்லிலுள்ள [bl-] என்பது ஒரே அசைக்கே உரியன. இதன் உபபிரிவுகளாக A1, A2, A3 வகைகள் உள்

A1-வகை: இப்பிரிவில் ஓர் அசையின் அல்லது ஒரு சொல்லின் முதனிலை அல்லது ஈற்றிலை இரு கூட்டுமெய்களைக் கொண்டிருக்கும். (சுருக்கமாக இது A1-CC எனப்படும்)

A2-வகை: இப்பிரிவில் ஓர் அசையின் அல்லது ஒரு சொல்லின் முதனிலை அல்லது ஈற்றிலை மூன்று கூட்டு மெய்களைக் கொண்டிருக்கும் (சுருக்கமாக இதை A2-CCC எனப்படும்)

A3-வகை: இப்பிரிவில் ஓர் அசையின் அல்லது ஒரு சொல்லின் ஈற்றிலை நான்கு கூட்டுமெய்களைக் கொண்டிருக்கும் (இது A3-CCCC என அழைக்கப்படும்)

B-வகை: கூட்டுமெய்களில் ஒன்று அசைப்பண்பு உடையதாக இருக்கும். இத்தகைய அசை மெய்களை (Syllabic Consonants) உயிர் ஒத்த ஒலிகள் எனவும் கூறுவர். அவை பொதுவாக SBE இல் மூக்கின ஒலிகளும் மருங்கொலிகளுமாக வேளை dap-ple [dæ-p^l] என்ற சொல்லில் l என்பது அசை மெய்யாக வர p அம்மெய்யுடன் சேர்ந்து உயிர் ஒலி இல்லாமலேயே ஒரே அசையின் அங்கமாக வருகின்றது.

C வகை: அடுத்தடுத்து வரும் இரு மெய்களில் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு அசைக்கு உரியனவாக அமையும். இது போன்ற அசைகளில் ஓர் உயிர் அல்லது ஒரு குறை இணையுயிர் (diphthong) மைய இடத்தை வகிக்கும். accept [æk-sept] என்ற சொல்லில் —ks— என்ற மெய்த் தொடரில் —k— முதல் அசைக்கும் —s— ஈற்றசைக்கும் உரியனவாகின்றன.

ஆழ்ந்து ஆழ்ந்து பார்க்கின்ற ஒரு பக்குவம் பெற்று விட்டால் எல்லாவற்றுள்ளும் ஒரு மகத்துவம் துயிலு வதை — மறைந்திருப்பதைத் தரிசிக்க முடியும்.

சற்று ஆழ்ந்து கவனியுங்கள் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு மனிதனும் இன்னொரு மனிதனுக்கு எதையோ உபதேசம் செய்து கொண்டிருக்கின்றான் என்பது புலனாகும்.

ஜெயகாந்தன்

AI வகை SBE-க்கு எடுத்துக்காட்டுகள் JTE பிரதியிடலை இப்படம் விளக்குகின்றது.

A	- A1 → CC	- CC	→	CC [klaas] (glass)
		bright	→	CVC [kuloot] (clothed)
			→	C [tuun] (tune)
	- (gasp)	CC	→	CC [vaast] (vast)
			→	C [fas] (first)
	- A2 → CCC	- CCC	→	CCC [spring] (spring)
			→	CCVC [skiriim] (scream)
		(spring)	→	CC [srec] (stray)
		CCC	→	CCC [tɛkst] (taxed)
	- (twelfth)		→	CC [tuvelt] (twelfth)
			→	C [man] (months)
B	- A3 → CCCC	CCCC	→	CCC [glimst] (glimpsed)
		(prompts)	→	CC [proms] (prompts)
			→	C-C [sik-s] (sixths)
			→	C [prom] (prompts)
C	- C-C	CC	→	CC CC [æpl] (apple)
			→	CVC [d æ p - pil] (dapple)
		CC	→	CC [ɛk - sept] (accept)
		(ignore)		

SBE இல் உள்ள A வகைக் கூட்டு மெய்கள் JTE இல் பரம்பியுள்ளமை:

SBE	JTE	பரப்பீடு (விதத்தில்)
CCCC }	CCC	13.0
CCC }	CC	65.0
CC }	CCVC	4.0
	C—C	0.2
	C	8.0
	CVC	10.0

JTE யில் CCCC கூட்டுமெய் அமைப்பு இல்லை. CC அமைப்பே மிகக்கூடுதலாகப் பயின்று வரும் கூட்டுமெய் வகையாக JTE இல் காணப்படுகின்றது. இருந்தபோதும், CC_{JTE} என்பது CC_{SBE} இனுடைய பிரதியீடுகள் மட்டுமல்ல; அவை CCC_{SBE}, CCCC_{SBE} என்பனவற்றின் பிரதியீடுகளாகும். SBE யிலுள்ள A1 வகைச் CC— அமைப்பு பின்வருமாறு JTE யில் பிரதிபலிப்பட்டுள்ளது.

முதனிலையில்	சுற்றுநிலையில்
JTE பரப்பீடு %	JTE பரப்பீடு %
CC— 70.0 %	CC— 84.0 %
C— 1.0 %	—C 16.0 %
CVC— 29.0 %	

JTE—முதனிலைக்கும் சுற்றுநிலைக்கும் மிடையே உள்ள வேறுபாட்டை அவதானித்துப் பின்வரும் அம்சங்களைக் கூறலாம்.

- 1) JTE—முதனிலையில் உள்ள CVC பிரதியீடு JTE—சுற்றுநிலையில் இல்லை.
- (2) தனிமெய்ப் பிரதியீடு முதனிலையை விட (1%) சுற்றுநிலையில் மிக அதிகம் (16%).
- (3) முதனிலை CC—_{SBE} அமைப்பை உச்சரிக்காமல் தவிர்த்துவிடும் பண்பு காணப்படாதிருக்க சுற்று

நிலை —CC_{SBE} அமைப்பை உச்சரிக்காமல் சில சந்தர்ப்பங்களில் தவிர்த்து விடுவதைக் காணமுடிகிறது.

யூழ்ப்பாணத்தமிழில், தனிமெய்யுடன் முடியும் சொற்கள் பல காணப்படுவதால் SBE ஈற்று நிலைக் கூட்டுமெய்களையும் தனிமெய்களால் நம் மவர் பிரதிபலிக்கின்றனர். ஆங்கில ஈற்றுக் கூட்டுமெய்கள் எம்மவருக்குப் பெரும் தெரீதலைக் கொடுப்பனவாக உள. A வகையை முழுமையாகப் பார்க்கும் போது எம்மவர்க்கு A1 வகையைவிட A2, A3 வகைகளில் உச்சரிப்புக் கஷ்டங்கள் கூடுதலாக உள்ளதை உணர முடிகின்றது.

ஆ2—வகையான CCC_{SBE} அமைப்பு JTE யில், பிரதிபலிப்பட்டுப்பலதக் கீழ்க் காணலாம்.

முதனிலையில்	சுற்றுநிலையில்
JTE பரப்பீடு விதம்	JTE பரப்பீடு %
CCC— 63.0	—CCC 41.0
CC— 1.0	—CC 42.0
	—C C 1.0
CCVC— 36.0	—C 9.0

ஆங்கில அறிவுடைய JTE-பேசுநர் பலர் ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழ்நிலைக்கு பேசும்போது மொழிக்கு முதலில் கூட்டுமெய்களை உச்சரித்துப் பரிச்சயப்பட்டவர்களாக இருப்பதால் மொழி முதல் நிலைக் கூட்டுமெய்களைக் கற்றுக்கொள்வது மொழி ஈற்றுநிலைக் கூட்டுமெய்களைக் கற்பதைவிட இலகுவானதாயுள்ளது. clerk, flask, plan, plate, glass, class போன்ற சொற்களை நாம் அன்றாட

வாழ்வில் அடிக்கடி பயன்படுத்துவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

A³_{SBE} வகையை நாம் ஒருபோதும் 4 மெய்க்கூட்டொலிகளால் பிரதியிடுவதில்லை என்பது மேலே கூறப்பட்டது. —CCCC_{SBE} அமைப்பு —CCC என்ற அமைப்பால் 50 வீதமும் —CC என்ற அமைப்பால் 42 வீதமும் பிரதியிடப்படுகின்றது. CCC—^{JTE} என்ற அமைப்பை —CCC_{SBE} யிற்குப் பிரதியிடுவதிலும் பார்க்க —CCCC_{SBE} என்ற அமைப்பிற்கு நாம் கூடுதலாகப் பிரதியிடுகின்றோம். யாழ்ப்பாண ஆங்கிலத்தில் CC என்ற அமைப்பே மிகக் கூடுதலாக உள்ள மெய்மயக்க அமைப்பாகும்.

B — வகை_{SBE} தமிழில் இல்லை. ஆங்கிலத்திற்குடமெய்யசை உண்டா இல்லையா என்பதில் ஆங்கில மொழியியலாளரிடையே வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. ஆங்கிலத்தில் மொழி ஈற்றில் வரும் இம்மெய்யசைகள் சிறப்பான தொழிற்பாடு எதையும் செய்யாததால் மெய்யசைகள் என ஒரு தனிப்பாகுபாட்டை ஏற்படுத்தி வைக்க வேண்டியதில்லை (கொடுகன், 1952: 63-64), நாம் இவ்வகை மெய்யசைகளை உச்சரிக்கும்போது எமது ஒலி ஒழுங்குமுறைக்கமைய இரு மெய்களுக்குமிடையே ஓர் உயிரை இடையிட வைக்கின்றோம். இதனையே இந்தியர்களும் தமது ஆங்கிலத்தில் கடைப்பிடிக்கின்றனர் (ஸ்பிரிற்ஸ்பாட், 1976: 32-33). இலங்கை ஆங்கிலத்திலும் பரவலாக இத்தகைய நிலை காணப்படுகின்றது (திரு. கந்தையா, 1965: 163).

C — வகை அமைப்பு SBE, JT, JTE ஆகியனவற்றிற்குப் பொதுவாக உள்ள அமைப்பு ஆகையால் பிரச்சினைகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு இல்லை.

தமிழ் அசையமைப்பு நாம் பேசும் ஆங்கிலத்தைச் சொல்லின் எல்லா நிலைகளிலும் பாதித்திருப்பது உண்மை. தமிழ் மாணவருக்கு ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஆசிரிய உலகம் உச்சரிப்பதிற்குத் தனியாக ஒலிகளில் மாத்திரம் அக்கறை எடுக்க காது அசைகளிலும் அக்கறை எடுக்க வேண்டும். தரமாக ஆங்கிலத்தைப் பேசுவதற்கு எமது தவறுகள்தான் எம்மை வழிநடத்த ஏற்ற சாதனங்கள். மாணவர் விடும் தவறுகளை ஆராய்ந்து அதன் அடிப்படையில் ஆங்கிலம் கற்பிக்க வழிவகுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமும் இன்றைய தேவையும் கூட.

உசாத்துணை நூல்கள்

- (1) Bloomfield, L. 1933. Language. New York. Holt.
- (2) Cohen, A. 1952. The Phonemes of English. A Phonemic Study of the Vowels and Consonants of Standard English. Martinus Nijhoff. The Hauge.
- (3) Gleason, H. A. 1961. An Introduction to Descriptive Linguistics. Holt, Reinhart & Winston.
- (4) Hockett, C. F. 1958. A Course in Modern Linguistics. Mc Millian Company, New York.

- (5) Jones, D. 1957. An Outline of English Phonetics. Hefner & Sons Ltd. Cambridge.
- (6) Kandiah, Thiru. 1965. Teaching English in Ceylon. Some Problems in Contrastive Statement. *Language Learning* 15. 3, 4 : 147-166.
- (7) Pike, K. 1943. Phonemics, University of Michigan Publication, Linguistics III.
- (8) Rude, S. Lexical Representations and Variable Rules in Natural Generative Phonology. *Glossa*, 10 : 111-150.
- (9) Scripture, E. W. 1927. Die Silbigkeit unter Silbe. *Archiv für das Studium der Neueren Sprachen*, CL 11 : 74.
- (10) Spitzbart, H. 1976. English in India, Vem Max Niemeyer Verlag Halle (Saale).

குடும்பக் கட்டுப்பாடு

நாப்பிளக்கு பொய்யுரைத்து; நன்னிதியந் தேடி
 நலமென்று மறியாத நாரியரைக் கூடிப்
 பூப்பிளக்க வருகின்ற புற்றிசல் போலப்
 புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்
 காப்பதற்கும் வகையறியீர் கைவிடவு மாட்டீர்
 கவர்பிளந்த மரத்தொளையிற் கால்நுழைத்துக் கொண்டே
 ஆப்பதனை யசைத்துவிட்ட குரங்குதனைப் போல
 அகப்பட்டீர் கிடந்துழல அகப்பட்ட டிரே.

பட்டினத்தார்.

WITH THE BEST COMPLIMENTS

FROM

KUNDANMALS LTD.

(TEA - SPICE DEPT)

110, 114, MAIN STREET - COLOMBO - 11

Sri Lanka

T'Phone: 23641

WITH COMPLIMENTS

FROM

M. G. M.

Printing Works & Industries

102/2, WOLFENDHAL ST, COLOMBO - 13.

T'Phone: 31964

WITH THE BEST COMPLIMENTS

FROM

Rafiya Industries Ltd.

Estd. 1952

87, GRANDPASS ROAD - COLOMBO - 14

SRILANKA

**KAPOK MILLERS & EXPORTERS OF SRILANKA PRODUCE
(SPICES) KAPOK**

A SPECIALITY FERREOUS NON FERREOUS

Telephone: 28845 Telex, 21835
Cable: JARAFI

Bankers: Bank of Oman Ltd.
Grindlays Bank Ltd.

யாழ் நங்கையரின் கரங்களினால்
உருவாகும்

✽ கல்யாணி பீடியை ✽

கேட்டு வாங்கி புகைத்து மகிழுங்கள்.

பலசரக்கு, பால்மா வகைகள்,
இறக்குமதி செய்யப்பட்ட டின்
மின்கள், பழரச வகைகளை
மொத்தமாகவும் சில்லறையா
கவும் பெற்றுக்கொள்ள

ஆனந்தா ஸ்ரோர்ஸ்

59, 60, ஆஸ்பத்திரி வீதி யாழ்ப்பாணம்

சினி வீடியோ ஸ்தாபனத்தார்

பெருமையுடன் வெளியிட்ட இரு தமிழ்த் திரைப்படங்களின்
மூலப்பிரதிகள் கைவசம் விற்பனைக்குக் கிடைக்கும்.

சாமுலி, ராதிகா, வனிதனீ நடித்த

★ வ டி வ ங் க ள் ★

கவர்

கமலஹாசன், ஸ்ரீபிரியா, மனோரமா நடித்த

★ சிம்லா ஸ்பெஷல் ★

கலர்

மூலப்பிரதிகள் ஒவ்வொன்றின் விலை

ரூ. 750-00

அடுத்த வெளியீடுகளுக்கு இப்பொழுதே பதிவுசெய்துகொள்ளுங்கள்

CINE VIDEO

50, NEW CHETTY STREET,

COLOMBO - 13

T'Phone: 20197

பாரதி பார்வையில் பாவையர்

எந்த ஒரு மனிதனையும் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் உருவாக்கும் தன்மை கொண்டவள் பெண். ஆதலினால்தான் ஒரு சமுதாயத்தின் உற்பத்திக்கும் சரி, உளவளர்ச்சிக்கும் சரி, பெண்களின் பங்கு இன்றியமையாததாகின்றது.

ஒரு சமுதாயம் பெண்களை எந்த நிலையில் வைத்துள்ளது என்பதைப் பொறுத்து அச்சமுதாயத்தின் எதிர்காலத்தையும் ஏன் இறந்த - நிகழ் காலங்களையுமே கூறிவிட முடியும். இவ்வகையிற் சமுதாயத்து விடிவெள்ளிகளென ஏனையோராற் கருதப்படுபவர்கள் தமது சமுதாயப் பார்வையில் பெண்களை என்ன நிலையிற் காண்கின்றனர் என்பதைப் பொறுத்து அவர்தம் மேதாவிலாசங்களையும் நாம் மதிப்பிடலாம். இத்தகை நோக்கில் நாம் பாரதியை நோக்குவோமானால் அப் பாரதி பாவையர்க்கும் ஒரு முற்போக்குச் சாரதியே என்பது தெற்றெனப் புலனாகும். அது முற்றிலும் சரியாகும்.

செல்வி சே. கலாநிதி

2ம் வருடம் (தமிழ் சிறப்பு)

அன்று பாரதி கண்ட கனவு நனவாகி நடப்பவற்றை நோக்கில் அன்றும் இன்றும் சமுதாயம் எவ்வளவு தூரம் மாற்றமடைந்துள்ளது என்பது புலனாகின்றது.

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட பெண்களின் சமுதாய வாழ்க்கைக்கும் இன்றும் எத்தனையோ மாறுதல்கள் உண்டு. அன்றைய பெண்களின் சமுதாய வாழ்வு மிகவும் குறுகிய எல்லையுட் கிடந்தது. அதே சமுதாயத்தில் வாழ்ந்த பாரதி அதனைக்கண்டு சீரமல் இருந்திருக்க முடியாது. பாரதிக்கு முன்பு வந்தவர்கள் நிலையை உணராதவர்கள் அல்லர். ஆனால் அவர்கள் பார்த்த பார்வை வேறு பாரதி பார்த்த பார்வை வேறு. வான்புகழ் வள்ளுவர்கூடக் கற்பைப் பெண்களுக்கே உரியதாக அதிகளவு வற்புறுத்த பாரதி அதனை இரு தரப்பினற்கும் உரியதென்று முடிக்க மிடுகினாள்.

'கற்புநிலை என்று சொல்லவந்தார் - இரு கட்சிக்கும் அதனைப் பொதுவில் வைப்போம்'

என்று பாடும் பாரதியின் நடுநிலையை என்னென்பது? தான்கூட ஒரு பெண்ணாக இருந்தும் 'தையற் சொற் கேளேல்' என்று பாடிய ஒளவையின் வழிவந்த பாரதி 'தையலை உயர்வுசெய்' என்று கூறுவதை நோக்கும் போது யாருக்கும் இருக்காத ஒரு வாய்மையான வன்மை பாரதியிடம் இருந்ததை நாம் காண்கின்றோம். வான்புகழ் வள்ளுவனை ஏன் இவன் பாரதி எதிர்த்தான்? மூதாட்டி ஒளவைக்கு எதிரடி ஏன் கொடுத்தான்? பாரத இலக்கியத்திற்குப் பக்கப்பாட்டுப் பாடியவர்களின்றும் மாறுபட்டுப் பாஞ்சாலிசபதம் சமைத்தது ஏன்? இவையெல்லாம் ஏன் ஏன் என்ற வினாவுக்கு விடைதான் பாரதியின் பகுத்தறிந்து பண்பட்ட உள்ளத்துப் பக்குவப் பார்வையே.

பாரதி பெண்களை நோக்கும்பொழுது அவர்கள் பழைய புராண இதிகாசகாலப் பெண்களானாலும்சரி அவன் வாழ்ந்த தாலத்துப் பெண்களானாலும்சரி அவர்களின் பழைய மூடப்பழக்கங்களை எதிர்த்து எதிலும் புதுமையையே காணமுயல்கிறான். பாரதிக்கு முன்பு மகாபாரதக் கதையை பாடிய அத்தனை கவிஞரோடு பாரதத்தின் எல்லாக் கதாபாத்திரங்களிலும் குறிப்பாக பாண்டவரில் இரக்கப்பட்டுக் கவனம் செலுத்தினர். ஆனால் பாரதியின் கருணையும் கவனமும் பாஞ்சாலியின் பக்கமே நின்றதனால் பாஞ்சாலி சபதம் பாடினான். ஏனையோர் பாரதத்தைப் பார்த்த பார்வை வேறு, பாரதி பார்வைவேறு.

•செருப்புக்குத் தோல் வேண்டியே-இங்குக் கொல்வரோ

செல்வக் குழந்தை யினை விருப்புற்ற சூதினுக்கே - ஒத்தபந்தயம் மெய்த் தவப் பாஞ்சாலியோ?

என்று பாஞ்சாலி நிலைகண்டு வெதும்பும் பாரதியார் அவனைக் 'கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்' என்ற சமுதாய மரபில் வந்த ஒரு பெண்ணாகப் படைக்கவில்லை.

'நாயகர் தம்மைத் தோற்றமின் - பின்னை நல்குமுரிமை அவர்க்கில்லை - புலைத் தாயத்தி லேவிலைப் பட்டபின் - என்ன சுதந்திரத் தாலெனைத் தோற்றிட்டார் - அவர்

தாய்த்தி லேவிலைப் பட்டவர் - புலி

தாங்கும் துருபதன் கன்னிநான் - நிலை சாயப் புலைத்தொண்டு சார்ந்திட்டால் - பின்பு

தார முடமை அவர்க்குண்டோ? என்று முற்றிலும் பழமையிலிருந்து விடுபட்ட ஒரு புதுமைப்பெண் நீதிகேட்பது போன்றுள்ளது. இவ்வாறுபழைய நாயகியான பாஞ்சாலிக்காகக் குரல் கொடுத்த பாரதி சகுந்தலையை மறந்தாரில்லை.

சகுந்தலை பெற்றதோர் பிள்ளைசிங் கத்தினைத் தட்டி விளையாடி - நன்று உகந்ததோர் பிள்ளைமுன் பாரத ராணி ஒளியுறப் பெற்ற பிள்ளை.

என்று கூறுகின்றனர். பரதன் துஷ்யந்தன் சகுந்தலைக்குப் பிறந்த பிள்ளையானாலும் அப்பிள்ளை சிங்கத்தைத் தட்டி விளையாடக் காரணமான வீரம் சகுந்தலையிடமிருந்து மட்டும் அதற்குக் கிடைத்துவிட்டதாகச் சொல்லிக் கவிதையில் நாகரீகமாகவும் நளினமாகவும் தன்கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். இவ்வாறு பழைய காவியநாயகிகளைக்கண்டு, அவர்தம் நிலைக்கு வருந்தி, அவர்களின் புதுமையைக் காணவிரும்பினான். இவ்வகையில் பழைய நாயகிகளைப் புதுமைக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கினான்.

பழைமை நாயகிகளையே புதுமையாகக் காண விரும்பிய பாரதி புதுமைப் பெண்ணில் புதுமையைக் காணாது இருப்பானா? 'புதுமையிற் புதுமை பூவையர்க்கு வேண்டும்' என உணர்கிறான். 'பெண்ணாகி வந்ததொரு மாயப் பிசாசாம்' என்றும், 'நுண்ணறிவுடைய நூலொடு பழகினும் பெண்ணறிவென்பது பேதமைத்தே' என்றும் பாடிய பழங்கவிகளின் வழிவந்த பாரதி,

“ஏட்டையும் பெண்கள்

தொடுவது தீமையென் றெண்ணி யிருந்தவர்

மாய்ந்து விட்டார் வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப்

பூட்டிவைப் போமென்ற விந்தை மனிதர்

தலை கவிழ்ந்தார்”

என்றும்,

“பெண்ணுக்கு அறிவை வைத்தான் -புவி

பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்

மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர் - நல்ல

மாதர் அறிவைக் கெடுக்கின்றார்”

என்றும் பெண்ணடிமை நிலை மாறிவர முன்னையோர்களை முதலிற் சாடுகின்றார்.

எந்தவொரு சமுதாயத்திற்குரிய கருத்துக்களைக் கூறுவதானாலும் அதனை அச்சமுதாயக் குழந்தைகளிடமும் பெண்களிடமும் தான் கூறவேண்டும். ஏனையோரைவிட இவர்களிடம்தான் கருத்துக்கள் ஆழமாகப், பதிவதுடன் மேலும் வளர்க்கப்படும். இவ்வகையில் பாரதியும் தன் கருத்தைக் குழந்தைகளிடம் கூறுகின்றார். அதிலுங்கூட அவருக்குப் பெண்குழந்தையல்லவா கிடைக்கின்றான். பாரதியின் பாப்பாப் பாட்டில்வரும் ‘அடி’ என்னும் சொல்லிலிருந்து இதை உணரலாம். உதாரணமாக, ‘பசுமிக நல்லதடி பாப்பா’, ‘மனிதனுக்குத் தோழனடி...’ போன்ற பாடல் வரிகள் இதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பெண் குழந்தையிடம் தன் பாடலைப்பாட பாரதி முற்படக் காரணம் அவரது சொந்த வாழ்வின் காரணமாகலாம். அவருக்கு ஆண் குழந்தைகள் இல்லை. என்றாலும்கூடப் பாரதி தன் கருத் பாப்பாவானாலும் சிறு பாவைதானே என்ற நிலையில் நானைய சமுதாயத்தில் வளரும் தாய் என்ற அடிப்படையில் இதனைக் கூறியதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

“சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா - குலத்

தாழ்ச்சி உயர்ச்சிசொல்லல் பாவம்”

என்று குழந்தைகட்கு சாதிப்பிரிவினை எடுத்துவிளக்கிய பாரதி ஆண். பெண் சாதியைமட்டும் அந்தப் பிஞ்சுள்ளங்களில் அனுமதிக்க விடுவானா? என்ன?

பாரதி எங்கும் எதிலும் தாய்மையைக் காணும் சக்திதாசனாக இருப்பதைக் காணலாம். பாஞ்சாலி சபதம் பாரததேசத்தை பாஞ்சாலியாகவும் பாண்டவரை இந்தியாவாகவும் கௌரவரை வெள்ளையராகவும் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. பெண்ணடிமையை எதிர்த்த பாரதி

“வேள்விப் பொருளினையே-புலை நாயின்முன் மென்றிட வைப்பவர் போல்”

என்று பாஞ்சாலியைப்பற்றிப் பாடுகின்றான். திரௌபதி சபைநடுவிலே அவமானமுற்று நிற்பதைப் பாரததேசம் - சுதந்திரமின்றி நிற்கின்ற நிலையாகக்கொண்டு கொதிக்கின்றான் இப்பாரதி.

“பெண்ணெளி வாழ்த்திடுவார்-அந்தப்

பெருமக்கள் செல்வத்தின் பெருகுதல் கண்ணயிரான் அருளால் - தம்பி”

கழற்றிடக் கழற்றிடத் துணிபுதிதாய் வண்ணப்பொற் சேலைகளாம் - அவை வளர்ந்தன, வளர்ந்தன, வளர்ந்தன”

என்று பாஞ்சாலி துகில் கண்ணனினால் மீண்டு செல்லும் அந்த உணர்ச்சிமயமான கட்டத்திலும்கூட மறக்காது பெண்ணெளி வாழ்த்திடும் பெருமக்கள் செல்வம் பெருகுதல் போல்” என்று இந்தக் கவியினால் தன் இலட்சியக் கருத்தையே உவமையாகச் சொல்வதற்கு முடிகின்றது. என்றால் பாவையரைப்பற்றிப் பாரதி கொண்டிருந்த நோக்கின் ஆழத்தை என்னென்று சொல்வது? மொழியைத் தமிழ்த் தாயாகவும், நாட்டை பாரதமாதாவாகவும், சுதந்திர இயக்கத்தை சுதந்திர தேவியாகவும் பெண்ணையே தொழுகின்ற ஒரு தன்மையைக் காணமுடிகிறது.

தன்நாட்டில் மட்டுமல்லாது பிஜித்தி வில் வாழும் தமிழ்ப்பெண்கள் துன்பத்தினால் வாடும் நிலைகூடப் பாரதிக்கு புரிகின்றது. கரும்புத்தோட்டத்தில் அவர்கள் விம்மி விம்மி அழும்சூரலை அவ்வழிமால் வரும் காற்றுவது கேட்டுக்கொண்டு வராதா என்று கடல்கடந்து யாழும் தாய்க்குலப் பெண்களுக்காக ஏங்குகிறார் பாரதியார். இந்நிலையில் பெண்களின்மீது பாரதியார் எத்தகைய கண்ணோட்டம் கொண்டிருந்தார் என்பது புலனாகின்றது.

“விம்மி விம்மி விம்மி விம்மியழுங்குரல்

கேட்டிருப்பாய் காற்றே - துன்பக் கேணியிலே எங்கள் பெண்களமுத சொல்

மீட்டுமுரையாயோ - அவர்

விம்மி யழவும் திறங்கெட்டுப் போயினர்”

என்று பாடும் பாரதி தாமே அப்பெண் களாக மாறிநின்று அழுவதுபோன்று உள் ளது. அந்த அளவுக்குப் பாரதியின் பார்வை நோக்கு என்பன மக்கள் துன்பத்துடன் ஒன்றியிருப்பதைக் காணலாம். மேலும், சந் திரிகையின் கதையில் பாரதி பெண் உரிமையையும், விதவை விவாகத்தையும் வலியுறுத்துகின்றார்.

பெண்களைப் பாடிய பாரதி பெண் தெய்வங்களைப் பாடாமல் இருப்பானா என்ன? அதிலும் ஒரு புரட்சியும் புதுமையும் செய்கின்றான். ஆண் தெய்வங்கட்குத் தாம் காதலியராகி நாயக - நாயகி பாவத்தில் பாடும் மரபுண்டு. ஆனால் ஆண் தெய்வத்தைத் தன் காதலியாக்கி ஒரு புதுமைசெய்கிறான் பாரதி. அதுதான் கண்ணம்மா என் காதலி. அதைவிடப் புதுமை பெண் தெய்வங்களுக்குத் தான் காதலனாவதுதான். சரஸ்வதி, லக்ஷ்மி, காளி ஆகிய மூன்று தெய்வங்களிலும் தான் கொண்ட காதலைப் பாரதியார் பாடுகின்றார் - தெய்வீகக் காதலில் சரீரத்தன்மை இராது என்பர் சிலர். ஆனால் பாரதியின் காதல் மானிடக் காதல் போல் உள்ளது. தான் மானிடனாகையினால் தெய்வங்களையே மானிடராக்கும் அன்பு வல்லமைபோலும் அவனுக்கு. அத்தகைய ஒரு நெருக்கமான காதலில் பாரதி பாடுகின்றான் -

‘கூடி மகிழ்வம் என்றால் - விழிக்
கோணத்தி லேநகை காட்டிச்
செல்வாள் அம்மா - என்று சரஸ்வதி
காதலிலும்,

‘முன்னின்று பார்த்திடுவாள் - அந்த
மோகத்திலே தலை சுற்றிடுங் காண் -
என்று பாரதி லட்சுமி காதலிலும் பாடுகிறார். அடுத்துக் காளியின் காதலைப் பாட முனைகிறார். தலைப்பு என்னவோ காளி காதல் தான். ஆனால் என்ன நடந்தது? எதைப் பாடினார்..... பாரதியார் சக்திதாசர் அன்னையிடமும் ஆசைநாயகி வினையாட்டா? அவருக்கு அது பிடிக்கவில்லை. ஆரம்பத்தில்,

‘பின்னொர் இராவினிலே - கரும்பு
பெண்மை அழகொன்று வந்தது கண் முன்பு
கன்னி வடிவமென்றே - களி

கண்டு சற்றேயரு கிற்சென்று பார்க்கையில்
அன்னை வடிவமடா! - இவள்
ஆதி டராசக்தி தேவியடா - இவள்
இன்னருள் வேண்டுமடா - பின்னர்
யாவும் உலகினில் வசப்பட்டுப் போமடா”
என்று பாடுகிறார்.

பராசக்தி அழகை ரசிக்க வந்தவர் அவளை அழகி என்றுகூடச் சொல்லாது மென்மை அழகி என்று பெருமையாகக் கூறுகிறார். கன்னி வடிவு காதலியாகாது அன்னையாகவே நிலைக்கின்றது. முன்னிரெண்டிலும் புரட்சியும் அன்பு நெருக்கமும் கொண்ட காதலனாக பாரதிக்கவி காணப்பட்ட பின்ன யதில் ஒரு பக்திதாசனாக - மகனாக மாறுவதைக் காணமுடிகின்றது.

இதுகாறும் நோக்கியவற்றிலிருந்து சமுதாய வளர்ச்சிக்கு மூலங்களான பாவையர் பற்றிப் பாரதிக்கொண்டிருந்த கண்ணோட்டத்தைப் பல வழிகளில் கண்டோம். பெண்களை மிக உயர்வாக வழிபடும்போது சக்தியாகவும் அன்னையாகவும் கண்டான்.

— அன்பு நெருக்கத்தில் நளின வழிபாட்டில் காதலியாகவும், நாடாக வழிபடுமிடத்து பாரத மாதாவாகவும், இயக்கமாக வழிபடும்போது சுதந்திர மாதாவாகவும், இளகிய அன்பில் பாப்பாவாகவும் கண்டு மகிழ்ந்தவர் பாரதி.

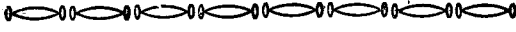
பாவையரைப் பல கோணங்களிலும் வைத்துப் பார்த்த பாரதி அவர்தம் நல் நல்வாழ்வுக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் கூறிய கருத்துக்களும், அவர்களின் அடிமை நிலை கண்டு சீறிய சீற்றமும் தான் இன்றளவும் ஒலித்துக்கொண்டுள்ளது. அதனால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்தான் பாரதியாருக்குக்கிடைத்த வெற்றிகள். வெற்றியின் முழுமையினை இயன்றளவும் எட்டாதபடியால் இன்றும் அவன்குரல் ஒலித்துக்கொண்டேயுள்ளது. அதன் தேவை காலச்சக்கரக் கைகளில் கிடக்கின்றது.

தமிழிசை

இசைக்கு மொழியில்லை. ஆனால் நீருக்கு வடிவம் இல்லாவிட்டாலும் அது தானிருக்கும் பாத்திரத்தின் வடிவினைப் பெறுவது போல் இசையும் தான் தவழ்கின்ற மக்களின் கலாசாரமேனும் பாத்திரத்தின் வடிவினைப் பெறுவதினாலேயே தமிழிசை ஆங்கில இசை சிங்கள இசை எனப் பல வடிவங்களைப் பெறுகிறது.

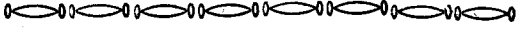
இவ்வகையில் பார்க்கையில் தமிழிசை தமிழர் வரலாற்றை வெளிப்படுத்துமாறு வுக்குத் தமிழ் மக்களின் கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

யோண் ஒவ் ஆர்க் முத்தையா

3ம் வருடம்

இராமநாதன் நுண்கலைப்பிரிவு

ஏட்டுக் குறிப்புகளின்படி முதல் சங்க இசைநூலாக பெருநாரை, பெருங்குருகு போன்ற நூல்களும் இடைச்சங்க காலத்தில் சிகண்டி என்ற இசைநூலும் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆயினும் இவை கிடைக்காத காரணத்தால் தமிழிசைபற்றிய ஆய்வுகள் சங்ககாலத்து எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு நூல்கள் வாயிலாகவும் தொல்காப்பிய இலக்கணநூல் சிலப்பதி காரக் காவியம், ஊடாகவுமே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

சங்ககாலம் அல்லது இயற்கை நெறிக் காலம் என்ற காலப்பிரிவே தமிழிலக்கியத்தினது பரிணாமவளர்ச்சியாயின் முதல் கல்லாக நிற்கிறது. இக்காலம் பெயருக்கேற்ப மக்கள் இயற்கையோடு இரண்டறக்கலந்து வாழ்ந்த காலம் எனவே இக்கால இசையும் இதன் பிரதிபலிப்பாகவே வெளிப்பட்டது. “காணப்பறவை கலகலவெனும் ஓசையிலும் காற்று மரங்களிடைக் காட்டும் இசைகளிலும், ஆற்றுநீரோசை அருவியொலியினிலும் நீலப் பெருங்கடலெந் நேரமுமே தானிசைக்கும் ஓலத்திடையே உதிக்கும் இசையினிலும்” இசையைப்பயின்று மனிதன் தன் மனஉணர்வை ஓசையாக்கிப் பின்னர் தன்மொழியின் கூறுமாக்கி நின்றகாலமிது. மனிதர்கள் மட்டும்தான் இசையினால் புத்

துணர்வு பெறவில்லை. மிருகங்கள் பறவை கள்கூட இசையினால் புத்துணர்வு பெற்றன. அசுணம் எனும் பறவை மூங்கில் காடுகளில் வீசும் காற்றோசை எழுப்பும் இசைஉணர் விலேயே உயிர்வாழும் எனவும் இப்பறவை களை பிடிக்கவிரும்பின் இப்பறவை இருக்கும் மூங்கில்மர அடியில் யாழை சுரந்தவருது வாசித்துவிட்டு திடீரென குழறுபடியாக்கி னால் அவ் இசைப்பிறழ்ச்சியை பொறுக்க முடியாமல் இப்பறவை மண்ணில் விழுந்து தற்கொலை செய்யுமெனவும் அகநானூற் றுச் செய்யுள்கள் செப்புகின்றன. எனவே இவ்வாறு இயற்கையையே ஆக்கிரமித்த இசை, இயற்கையோடியைந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்த சங்ககால மக்களையும் ஆக்கிர மித்ததில் வியப்பில்லை.

சங்ககாலத்து இசை அக்காலத்து மக்க ளின் வாழ்க்கையையும் வெளிப்படுத்துகின் றது. சிறப்பாக நிலமானிய சமுதாயத்தின் ஆரம்பகாலமான சங்ககாலத்து மக்கள் குழுக்களாக வாழ்ந்ததையும் குழுத்தலைவர் கள் செல்வந்தர்களாக விளங்க அவர்களைப் பாடிப் பரிசில்பெற்று வாழவேண்டிய நிலை யில் பாணர்கள் விறவியர்கள் போன்ற இசைவல்லுநர்கள் விளங்கியமையும் ஆற் றுப்படை இலக்கியங்களின் வாயிலாக வெளி வருகிறது. இவ் ஆற்றுப்படை இலக்கியம் எனும் வடிவம் தமிழிலக்கியத்துக்கு மட் டுமே உரிய ஒன்றாக உலகஇலக்கிய அரங் கிலே தனித்தன்மை பெற்றுத் திகழ்கின்றன. பொருள் அளிக்கும் தலைவனிடம் வறுமை யில் வாடும் இசைவல்லுநனை வழிப்படுத்து வதாக ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் இலங் குகின்றன. எனவே தமிழ்இனத்தின் பிரிவு கள் அமைவதற்கு பொருளாதாரம் அடித் தளமிட்ட கதைக்கு கட்டியம் கூறுவதாக தமிழிசை விளங்குகிறது. அத்துடன் 'பண்' என்ற சொல் பண்ணைகளில் வழங்கிய இசையினைக் காட்டுவதாகக் கருதின் நில மானிய சமுதாயம் வேரூன்றியதும் நிலக் கிளார்களை மகிழ்விக்கும் கருவியாகவே கலை வளர்ச்சி ஆரம்பமாவதையும் நாம் ஊகிக்க முடிகிறது.

மேலும் சங்கத்து காதலை யாழும் வீரத்தை முரசுப் பறையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. பாணர்கள், பெரும்பாணர்

சிறுபாணர் எனப்பகுக்கப்பட்டு இருந்தனர். குரல் துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி. விளிரி, தாரம் எனும் ஏழுஸ்வரங்களையும் ஒலிக்கக்கூடிய 31 தந்திகளை உடையதாக வும் மூன்று ஸ்தாயிகளைக் கொண்டதாக வும் அமைந்த யாழ் பேரியாழ் எனப்படும். பேரியாழை இசைப்பவர் பெரும்பாணர். ஏழு தந்திகளை உடைய சிறிய யாழான செங்கோட்டியாழை இசைப்பவர் சிறுபா ணர். ஆயினும் சங்கமருவிய காலத்து 14 தந்திகளையுடைய சகோடயாழும் 17தந்தி களையுடைய மகரயாழும் இசைவளர்ச்சிக் கேற்ப வளர்ச்சிபெற்று பின்னர் 1000 தந் திகளையுடைய நாரதப்பேரியாழாகவும், 100 தந்திகளையுடைய கீசகயாழாகவும் 9 தந்தி களையுடைய தும்புரு யாழாகவும் ஒரே தந் தியுடைய மருத்துவ யாழாகவும் பரிணமிக் கின்றன.

வாழ்க்கை நிலையாமையைச்சுட்டி அறங் கூறிய சங்கமருவிய காலத்தில் கலைஉணர் லுட்டும் இசை, நடனவடிவங்கள் பரத்தை யர் குலஒழுக்கமாக்கப்பட்டு வறுமைக்கு பொருள் இருந்த இசைவல்லோரை இரவ லர் எனவும் பாடிச் செல்கிறது. ஆயினும் கலைஞரின் தூய்மையின் பிரதிபலிப்பாக மாதவிப் பெருமடந்தை இளங்கோ நாவில் நடனமாடுகிறாள். வேகமாகப்பரவிய சமண பௌத்த கருத்துக்கள் கலைஉணர்வை தமிழ் கத்தில் மழுங்கச்செய்து இறுதியில் வாழ்க் கையையே மறுதலிக்கும் நிலைக்கு மக்களைத் தள்ளியது. இதனால் மீளவும் சமுதாய விழு மியங்களை மேன்மையுற வைக்கப் புறப் பட்ட தேவார மூவர்களும் ஆழ்வாரும் மாணிக்கவாசகரும் இசையுணர்வை மக்க ளிடை மூட்டுவதன்மூலமே தம்திருப்பணி யைச் செய்கின்றனர். முதல்நடை, வாரம் கூடை, திரள் எனும் இசையியக்கங்கள் நான்கிலும் தாழ்நடையும் வீறுநடையும் இல்லாது இடைப்பட்ட வாரப்பாடல் களையே மூவரும் பாடியமையாலேயே தே எனும் இறைவனைப் பாடுதல் எனும் சிறப் படையையும் பெற்று தேவாரம் என வாரம் பக்திநெறியாக மாறுகிறது.

“தமிழ் ஞானசம்பந்தன் - தமிழோடு இசை பாடுசம்பந்தன்” என்றெல்லாம் தன்னைப்பாடி தமிழிசையுடன் தன்னையும்

மக்களையும் திருஞானசம்பந்தர் பிணித் தமையாலேயே சுந்தரர் “ ஏழிசையாய் இருப்பவனே” என பின்னர் இறைவனின் புறஉருவங்களில் ஒன்றாக இசையை சுட்டுகிறார். இவ்வாறாக தமிழிசையை பொங்கிப் பாயவைத்தே புகழ்மிகு சோழர்காலத்தை நம்முன்னோர் உருவாக்கினர். சோழர் காலத்தே தமிழிசை அரசு அவைஏறும் பேரிசையாக மாறி மண்ணையும் தன்னையும் வளமாக்கியது.

நாயக்கர் காலத்தே தெலுங்கிசை வடிவங்களோடு தொடர்புற்ற தமிழிசை கர்நாடக இசையாக அறிவியல் வளர்ச்சி கொள்கிறது. ஆயினும் மீளவும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தின் அடிமைக் கோலத்தை உடைத்தெறியும் உளியாக

தமிழிசை பாரதியால் கையாளப்படுகிறது, சிந்து வடிவங்களே பாரதியின் சித்திக்கு சத்தாகின்றன. பாரதிதாசன், பட்டுக் கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் போன்றவர்களும் கூட சமூகசீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் மக்கள் மனங்களைத் தொடவைப்பதற்கு தமிழிசை வடிவங்களின் தயவையே நாடினர்.

இவ்வாறாக தமிழர் வாழ்வோடு தாழ்வோடு எழுச்சியோடு புகழ்ச்சியோடு பிரிக்க முடியாத் தொடர்பை தமிழிசை கொண்டு நிற்பதினாலேயே தொல்காப்பியர் “இயல் இசை - நாடகம்” என தமிழை முத்தமிழாய் சுட்டிச் சென்றார். சுருக்கமாகச் சொன்னால் தமிழிசை தமிழர் வரலாற்றைக் கூறும் ஒலிக்குறிப்பு எனலாம்.

யாழ். மத்தியகல்லூரி நாவலரும் பேர்சிவல் பாதிரியாரும்

நாவலர் போலிச் சைவர்களால் மிகு கஷ்டப்பட்டார். அங்ஙனமே பாதிரியாரும் போலிக் கிறிஸ்தவர்களால் மிகு கஷ்டப்பட்டார்.

நாவலருடைய நோக்கமும் பாதிரியாருடைய நோக்கமும் ஒன்றுக்கொன்று நேர் விரோதமானவையாக இருந்தது. ஆனால், அவ்விருவரும் உண்மைச் சமயிகள். அதனால் ஒருவரோடொருவர் மோதிக்கொள்ளவில்லை. அத்தியந்த நண்பர்களாய் அவ்விருவரும் வாழ்ந்தனர்.

நாவலருக்கும் பேர்சிவல் துரைக்குமுள்ள தொடர்பு, மன ஒருமைப்பாடு ஒரு சைவனுக்கும் சைவனுக்கும், கிறிஸ்தவனுக்கும் கிறிஸ்தவனுக்கும் இருந்ததில்லை.

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி
சி. கணபதிப்பிள்ளை

யாழ் மாவட்டத்தின் அண்மைக்காலத்

தொல்லியல் ஆய்வும் ஆதிக்குடிகளும்

மனித வரலாற்றைக் கட்டியெழுப்ப உதவும் சாதனங்களில் வரலாறு தொல்லியல் போன்ற துறைகளில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவற்றில் வரலாற்று நூல்களோ வரலாற்று ஆசிரியரின் மனோபாவத்திற்கேற்ப திரித்தும் மாறுபட்டும் பலகருத்துக்களைக்கூற தொல்லியல் சான்றுகளோ எனில் அன்றாட மக்கள் தமது வாழ்வில் உபயோகித்த பொருட்களாக இருப்பதால் வரலாற்று நூல்களைவிட மனிதவரலாற்றைக் கட்டி எழுப்பும் கருவிகளில் தொல்லியல் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. இதனால் தொல்லியல் சான்றுகள் ஏனைய வற்றைவிட மனித வரலாறுபற்றிய ஆய்வில் தனிஇடத்தை வகிக்கின்றன என்பது வெள்ளிடைமலை.

தென்னாசியாவில் குறிப்பாக இந்தியா இலங்கை போன்ற நாடுகளில் ஆங்கிலேயரின் வருகை 19-ம் நூற்றாண்டில் தொல்லியல் ஆய்வில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. இருந்தும் இலங்கையில் ஆரம்பகால நடவடிக்கைகள் அநுராதபுரம், பொலனறுவை போன்ற தலைநகர்களை மையமாக வைத்தே மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதற்கான காரணங்களும் இல்லாமல் இல்லை. இப்பகுதிகளில் மலிந்துகிடந்த தொல்லியல் சான்றுகளின் அழிபாடுகள் முக்கியமாகக் கட்டிடங்களும் ஒரு பிரதான காரணிகளாக அமைந்தன. இத்தகைய பழைய கட்டிடங்களின் அழிபாடுகள் இவ்விதம் இங்கு மலிந்து காணப்படுவதற்கு இவை வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் இலங்கையின் இராசதானியாக விளங்கியதும் அவ்வப்போது அரசஆதரவுடன் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்பட்ட வாய்ப்பும் இறுதியாகப் பௌத்தமதம் இப்பகுதிகளில் பெற்ற செல்வாக்கும் முக்கிய காரணங்களாகும். அத்துடன் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் இப்பகுதி ஊடாகச் சென்ற பிரித்தானிய இராணுவத் தளபதிகள் ஆகியோர்தம் கடமைகளுடன் இச்சான்றுகளையும் தமது குறிப்புக்களில் எடுத்துக்காட்டத்

கலாநிதி சி. க. சிற்றம்பலம்

இத்தகையதொரு குறையை 1967-ம் ஆண்டில் இப்பகுதியில் மேலாய்வு நடத்திய திருமதி விமலா பேக்லே என்ற தொல்லியலாளர் நிவர்த்தி செய்தார். (Begley-1967) இம்மேலாய்வின்போது கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்டகால மட்பாண்ட ஓடுகள் இவரால் அடையாளம் காணப்பட்டதுடன் இப்பகுதி நிச்சயமாக அகழ்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய இடம் என இவரை உணரவைத்தது. திருமதி விமலா பேக்லே அவர்களால் சுந்தரோடையுடன் வல்லிபரம், நாகர்கோயில் குடத்தளை ஆகிய பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலாய்வும் இப்பிரதேசங்களின் தொன்மையை விளக்கின. இருந்தும் இங்கே சேகரிக்கப்பட்ட மட்பாண்டங்களைக்கொண்டு இவற்றின் காலத்தைக் கூறுவது கடினம் என்பதை இவர் கூறத் தவறவில்லை. சுந்தரோடை அகழ்வுபற்றி குறிப்பிடமுன்பு தொல்லியல் துறையில் ஆர்வங்காட்டிய அறிஞர்களாகிய முதலியார் இராசநாயகமும் (1926) ஞானப்பிரகாச சுவாமிகளும் (1928) C. S. நவரத்தினம் (1958) ஆகியோரைக் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. யாழ் குடாநாட்டின் கிழக்குப்பிரதேசத்தின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கினமையே இம்முயற்சுக்கும் இடையிலே காணப்படும் ஒற்றுமையாகும். உதாரணமாக முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள் ஆரம்பத்தில் வடபகுதியின் தலைநகராக சுந்தரோடை (சுதிரமலை) விளங்கிப் பின்பு கிழக்குக் கரையிலுள்ள சிங்கை நகரும் இறுதியில் நல்லூரும் விளங்கின என வாதாடினர்.

இவரது கருத்தை ஆதரித்த ஞானப்பிரகாசரும் சிங்கைநகர் கிழக்குக் கரையில் அதுவும் வல்லிபுரத்துக்குக் கிட்டவுள்ள பகுதியில் அமைந்திருந்தது என வாதிட்டனர். எவ்வாறாயினும் யாழ்ப்பாண அரசின் சேது நாணயங்களில் மன்னர்கள் பெயர் குறிப்பிடப்படாத நேரத்தில் முதல் முதல் இவை யாழ்ப்பாணப் பேரரசின் நாணயங்களென அடித்துக்கூறிய பெருமை முதலியார் இராசநாயகம், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஆகியோரையே சாரும் என்பதை நாம் மறக்கமுடியாது. கிழக்குக்கரை

யில் காணப்படும் தொல்லியல் சான்றுகளை மையமா வைத்து நவரத்தினம் அவர்களும் சிங்கைநகர்பற்றி இவர்கள் கூறிய கருத்தை ஏற்றதோடு சிங்கை நகரிலிருந்து குடாநாட்டின் நடுப்பகுதிக்கு ஒருபிரதானபாதை சென்றிருக்கவேண்டும் எனவும்கூறி அம்பன் நாகர்கோவில் குடாரப்பு, செம்பியன் பற்று, முள்ளியான், வெற்றிலைக்கேணி ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொல்லியற் சின்னங்களையும் குறிப்பிடத்தவறவில்லை.

சுந்தரோடை அகழ்வை அடுத்து அனுராதபுரத்தின் பழைய தலைநகர் பகுதியிலும் அகழ்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. (Deraniyagala S. 1972) இவ்வகழ்வின்போது இப்பகுதியில் ஆரம்பத்தில் வேடர்களின் முன்னோடிகளாகிய குறுணிக்கற்கால மனிதர் உபயோகித்த கல்லாயுதங்களும், இடைவெளிக்குப்பின்பு பெருங்கற்காலத்தைச் சேர்ந்த கறுப்புச்சிவப்புநிற மட்பாண்டங்களும் இவற்றைத் தொடர்ந்து வரலாற்றுக்கால மட்பாண்டங்களும் ஏனைய சின்னங்களும் வெளிக்கொணரப்பட்டன. இவ்வாய்வை நடத்திய திரு. சிரன் தெரணியாகலை என்ற அறிஞர் இப்பெருங்கற்காலம் கி. மு. 400ம் ஆண்டளவில் இங்கு ஆரம்பித்திருக்கலாம் என்றும் வரலாற்றுக்காலம் கி. மு. 200-ம் ஆண்டில் தொடங்கி இருக்கலாம் எனவும் கருத்து வெளியிட்டார்.

முதன் முதல் பெருங்கற்கால மக்களே இப்பகுதியில் குளந்தொட்டு நெல்விவசாயம் மேற்கொண்டதற்கான சான்றும் கிட்டியது. இவ்வாய்வு பலவிதத்திலும் முக்கியம் பெற்றது. இதன்மூலம் இலங்கையில் முதன் முதலில் விஞ்ஞான ரீதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு மட்டுமின்றி இந்நாட்டின் நாகரிகத்தை உருவாக்கியவர்கள் பெருங்கற்கால மக்களே என்பதும் வரலாற்றுக் காலம் இம் மக்களின் நாகரிகத் தொடர்ச்சி என்பதும் வெளியாயிற்று. இவ்வாய்வில் திட்டவாட்டமாக வட இந்தியாவிலிருந்து இங்கு சிங்கள மக்கள் குடியேறியதிற்கு எதுவித சான்றும் கிடைக்கவில்லை என்பதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

இத் தகைய சூழ்நிலையில் தான் 1970ம் ஆண்டில் கந்தரோடையிலும் புத்தளம் மாவட்டத்திலுமுள்ள பொம்பரிப்பிலும் அகழ்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ் வகழ்வுகளை நடத்தியவர்கள் பென்சில்வேனியப் பல்கலைக்கழகத்தினரே. சிலருக்கு யாழ். மாவட்டம்பற்றிய ஆய்வில் ஏன் அநுராத புரம், பொம்பரிப்பு ஆய்வுகள் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற ஐயுறவும் ஏற்படலாம். உண்மையில் யாழ். மாவட்டம் தற்காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு நிர்வாகப் பிரிவுமட்டுமே. இப்பகுதி பண்டைய நாகதிபம் என பாளி நூல்களில் விவரிக்கப்படும் ஒரு பெரும் நிலப் பரப்பின் ஓர் பகுதியாகும்.

இந்நாகதிபம் தற்போதைய வடமாகாணம், அனுராதபுரம் மாவட்டம், புத்தளம் மாவட்டம், சிலாபம் களனியா ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கிய பிராந்தியமாகக் காணப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் தொல்லியல் ஆய்வில் யாழ். மாவட்ட தொல்லியற் சான்றுகளுக்கும் மேற்கூறப்பட்ட மாவட்டங்களில் காணப்படும் தொல்லியற் சான்றுகளுக்குமிடையே நெருங்கிய ஒற்றுமை இருப்பதால் யாழ். மாவட்டத் தொல்லியற் பழமையையும் பாரம்பரியத்தையும் சரிவர விளங்கிக்கொள்வதற்கு இவைபற்றிய அறிவும் அவசியமாகிறது.

கந்தரோடையில் மேற்கொண்ட அகழ்வு பற்றி ஒரு விரிவான அறிக்கை இன்னும் வெளிவராவிட்டாலும்கூட ஒருகட்டுரையை திருமதி விமலா பேக்லே (Begley v. 1973) அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

இதில் கந்தரோடையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வின்போது நில மட்டத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட 4 மீட்டர் அளவுள்ள குழி வெட்டப்பட்டதையும் இதில் வெளிவந்த சான்றுகளை மூன்று காலப் பிரிவாகவும் பிரித்துள்ளனர்.

இதில் மூன்றாவதுதான் (இறுதிப் பிரிவு) வரலாற்றுக் காலப்படையில் காணப்படும் சான்றுகளை உள்ளடக்கியதால், பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்கள், இரும்பு ஆயுதங்கள், மட்பாண்டங்கள்

இலட்சுமி நாணயங்கள் ஆகியவற்றை உடையனவாகவும், ரோம மட்பாண்டங்களையும் கொண்டு காணப்பட, இவற்றிற்கு முன்புள்ள படைகளில் வரலாற்று உதயகால அம்சங்களுடைய மட்பாண்டங்கள் காணப்பட்டன. எவ்வாறாயினும் இவ்விரு படைகளிலும் பெருங் கற்காலத்தைச் சேர்ந்த கறுப்பு, சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்கள் காணப்பட்டதால் இப்பகுதியின் ஆரம்பக் குடியேற்றம் பெருங்கற்கால கலாசார வழிவந்த மக்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்பது தெளிவாகியது.

இம்மட்பாண்டங்கள்பற்றி திருமதிவிமலா பேக்லே அவர்கள் குறிப்பிடுகையில், இவை தென்னிந்திய இரும்புக் காலத்தைச் சேர்ந்த மட்பாண்டங்களை ஒத்துக் காணப்படுகின்றன என்றும், இத்தகைய ஒற்றுமை கந்தரோடை - தென்னக மக்கள் ஒரு கலாசார வழிவந்தவர்கள், அல்லது இரு பகுதியினரும் மிக நெருங்கிய முறையில் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றதெனவும் எடுத்துக்கூறி, இங்கு ஆதிக் குடியேற்றம் கி. மு. 4ம் நூற்றாண்டில் நடந்திருக்கலாம் எனக் கொண்டாலும்கூட அகழ்வின்போது கிடைத்த தொல்லியற் சான்றுகளை தொல்லியற் கணிப்பில் காலம் கணித்தால் ஆதிக் குடியேற்றத்தின் பழமை பற்றி இன்னும் விரிவாக அறிய முடியும் எனவும் கூறினார். (Begley v. 1973)

இத்தகையதொரு அகழ்வு வட பகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் தேவையான தொரு அகழ்வே. இதே குழுவினர் பொம்பரிப்பிலும் அகழ்வு நடத்திய பின்பு இலங்கையின் வரலாற்றுதய காலத்தில் (நாகரிக ஆரம்ப காலத்தில்) கந்தரோடை, அனுராத புரம், திருக்கேதீஸ்வரம், பொம்பரிப்பு ஆகியவை முக்கிய பிரதேசங்களாக விளங்கின என எடுத்துக் கூறினர்.

பொம்பரிப்பில் கிடைத்த சான்றுகள் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் தாழி அடக்கமுறையை எடுத்துக்காட்டும் சமச்சிள்ளங்களை வெளிக்காட்டியது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் இவ்விடம் பாண்டி நாட்டின் தென்கோடியிலுள்ள தாமிர

பரணி நதிதீரத்திலமைந்த ஆதிச்ச நல்லூருக்கு நேர் எதிரில் அமைந்திருந்ததென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பொம்பரிப்புச் சான்றுகளை விரிவாக நாம் ஆராய்ந்தபோது இரு தமிழ்க் காடுகளுக்குமிடையே காணப்பட்ட தொல்லியற் சான்றுகளில் நெருங்கிய ஒற்றுமையைக் காண முடிந்தது. (Sitrapalam S. K. 1980) இத்தகையதொரு ஒற்றுமை விமலா பேக்லேயின் கருத்தையே மேலும் உறுதி செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் பெருங்கற்கால பண்பாடு என்றால் என்ன? என்ற கேள்வி எழுகிறது. இப்பண்பாட்டை உருவாக்கியோர் ஒரு கால கட்டத்தில் இறந்தோரை அடக்கம் செய்வதற்கு பெரிய கற்களை உபயோகித்ததால் பெருங்கற்காலம் என்ற பெயரை இது பெற்றது.

எனிலும், இவ்ஈமச்சின்னங்களை அமைக்கும்போது கற்கள் மட்டுமன்றி தாழிகள், குழிகள் ஆகியவற்றில் பெரிய கற்களை உபயோகிக்காமல் மேற்கொள்ளப்பட்ட அடக்கமுறைகளும் இப்பண்பாட்டில் அடங்கின. இதற்குக் காரணம் இவற்றுள் காணப்பட்ட பொருட்களிலுள்ள பிரதான ஒற்றுமையாகும்.

இவ்வம்சங்களில் இரும்பு ஆயுதங்கள் முக்கியம் பெற்றதால் தொல்லியலாளர் இக்காலத்தை இரும்புக் கால மெனவும் அழைப்பர். அத்துடன் கறுப்பு, சிவப்பு நிறமுடைய மட்பாண்டங்களும் இப்பண்பாட்டுக்குள்ள இன்றொரு சிறப்பு அம்சமாகும். இவற்றோடு நீர்ப்பாசனம், மந்தை வளர்ப்பு, நெல் விவசாயம் ஆகியவற்றிலும் இம்மக்கள் பயிற்சிபெற்றிருந்தனர். பொதுவாக இப்பண்பாட்டின் முக்கிய காரணிகளாக நான்கு அம்சங்கள் விளங்கின. அவையாவன மக்கள் இருப்பிடங்கள், அவர்கள் ஆக்கிய ஈமச்சின்னங்கள், படைத்த குளங்கள், தொழில்கள் மேற்கொண்ட வயல்கள் ஆகிய நான்கும் இப்பண்பாட்டின் பிரதான அம்சங்களாக விளங்கின. இன்று தென்னிந்தியாவில் திராவிட மக்கள் வாழ் பிரதேசங்களில்

இவ்ஈமச் சின்னங்கள், படைத்த குளங்கள், தொழில்கள் மேற்கொண்ட வயல்கள் ஆகிய நான்கும் இப்பண்பாட்டின் பிரதான அம்சங்களாக விளங்கின. இன்று தென்னிந்தியாவில் திராவிட மக்கள் வாழ் பிரதேசங்களில் இவ் ஈமச்சின்னங்கள் பரந்து காணப்படுகின்றன. இவற்றை விரிவாக ஆராய்ந்த அறிஞர் இவை திராவிடருடையதே என்றும், கி. மு. 1000 ஆண்டளவில் இவர்கள் இத்தகைய ஈமச்சின்னங்களைப் படைக்கத் தொடங்கினாலும் கூட இப்பண்பாட்டு அம்சங்கள் சிறிதளவிற்குப் பிற்பட்ட ஒரு சில நூற்றாண்டுகளுக்கும் தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்றன எனவும் கருதுகின்றனர்.

கந்தரோடையில் கிடைத்த பெருங்கற்காலச் சான்றுகளும் அனுராதபுரத்தில் கிடைத்த பெருங்கற்காலச் சான்றுகளும் மக்கள்வாழ் இடங்களில் கிடைத்த சான்றுகளாகவே அமைந்துள்ளன. கந்தரோடையில் இப்பழைய ஆதிக் குடியேற்றம் நிகழ்வதற்கு வழக்கை ஆறும் ஒரு பிரதான காரணியாக இருந்திருக்கலாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆதிகாலத்தில் சிறு சிறு வள்ளங்கள் மூலமாக மக்கள் இப்பகுதியை அடைந்தனர் என்றும், கந்தரோடையில் கிடைத்த ஈமநாணயங்கள், மட்பாண்டங்கள் போன்றவை அரிக்கமேடு போன்று இங்கும் ஆதிவர்த்தகம் சிறப்புப் பெற்றிருந்தது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அத்துடன் இப்பகுதி மக்கள் பலவகை மீன்கள், மாடு, ஆடு போன்ற மிருகங்களை வளர்த்தும், உண்டும் மகிழ்ந்தனர் என்பதை மிருகங்களின் எலும்புகள் உறுதிசெய்கின்றன. இவ்வெலும்புகளில் குறிப்பாக பன்றி, மாடு ஆகியவற்றின் எலும்புகள். அக்கால மக்கள் இவற்றைத் தமது உணவுக்காகப் பயன்படுத்தினர் என்பதை விளக்குவனவாக அமைந்துள்ளன. இதனால் மாட்டைக் கொலைசெய்து உண்ணுதல் பாவம் என்ற உணர்வு நம்மவர் மத்தியில் பிற்காலத்தில்தான் வளர்ச்சி பெற்றதொரு மரபு என நாம் எண்ணத் தூண்டுகிறது. இங்கு கிடைத்த பொருட்களில் இரும்பு ஆயுதங்கள்: வெண்கலப் பொருட்களில் சூலம் ஒன்றும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கந்தரோடையின் பழமையை, கடந்த ஆண்டு இப்பகுதிக்கு தொல்லியல் ஆய்வுக் காகச் சென்றபோது நாம் நேரே காண முடிந்தது. இப்பகுதியில் இன்றும் வெட்டப் படும் மல சலகூடக் கிடங்குகள், கிணறுகள் ஆகியவற்றுள் தொல்லியல் சான்றுகள் பல வற்றைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. நாம் சென்றபோது ஒரு வெட்டப்பட்ட கிணற்றையும் அதன் உட்புறக் கரைகளில் காணப்பட்ட எலும்புகள் சாம்பல்கள் ஆகியவை நிலத்துக்கடியில் ஆதிக் குடியேற்றம்பற்றிய அசையாத சான்றுகளை நகரம் அடக்கிவைத்திருப்பது தெரிந்தது. இக்கிணற்றில் வெட்டப்பட்ட மண் சுன்கைத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டதால் அங்கு சென்று எமது பலகலைக்கழக மாணவர்களின் உதவியோடு அவற்றை அரித்துப் பார்த்தோம். அப்போது சதுர வடிவிலமைந்த ஒரு செம்பு நாணயம் கிடைத்தது.

இதன் ஒரு புறத்தில் யானை, மரம், தண்டில் அமைந்த சுவஸ்திகா, மலை அல்லது ஸ்தூபியும் காணப்பட்டது. மறுபக்கத்தில் மலையும் தண்டிலமைந்த சுவஸ்திகாவும் காணப்பட்டது, இத்தகைய சின்னங்களில் தண்டிலமைந்த சுவஸ்திகா போன்றவை இலங்கையில் காணப்படும் ஆதிப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலுண்டு.

அதேபோன்று மலை அல்லது ஸ்தூபி, யானை, மரம் ஆகியவை ஆதி நாணயங்களில் காணப்படுகின்றன. இதனால் இவை அக் காலத்தில் வணக்கத்திற்குரிய பொருட்களாக விளங்கின என்ற கருத்து பொதுவாக ஏற்பட்டிருந்தாலும் இலங்கையிற் சிலர் யானை, மரம், சுவஸ்திகா, மலை ஆகியவை புத்தரது வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற நான்கு முக்கிய சம்பவங்களை நினைவுபடுத்திகின்றன எனக் கூறி, இவை முறையே புத்தர் பிறப்பு, ஞான ஒளி பெறுதல், தர்ம போதனை, பரிநிர்வாண நிலை அடைதல் ஆகியனவற்றைக் குறிக்குமெனவும் வாதிட்டுள்ளனர். இதனால் இவை கி. மு. 2ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் வழக்கிலிருந்ததால் புத்த மதக் கோட்பாடுகளை வெளிக்காட்டும் சின்னங்களே இவை என்பது இவர்கள் வாதம்.

எவ்வாறாயினும் இத்தகைய நாணயங்கள் கந்தரோடையின் ஆதிக் குடியேற்றத்திற்கு மறைக்கமுடியாத சான்றுகளாகும். கந்தரோடையில்தான் சேர்போல் பீரிஸ் மீன் வடிவு பொறித்த பாண்டியர் நாணயங்களைப் பெற்றார். இத்தகைய மீனையே குறியீடாக குறிக்கும் விதத்தில் எட்டுவடிவில் மேலிரண்டு கோடுகளும் விரிந்த அசோக பிராமி “ம” வடிவிலமைந்த மட்பாண்டத்திலமைந்த குறியீடு ஒன்றும் 1978-ம் ஆண்டில் இப்பகுதியில் ஆய்வு நடத்தியபோது நமக்குக் கிட்டியது. இத்தகைய குறியீடுகள் இலங்கையில் ஆதிப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்படுவது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

1980-ம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வழக்கையாற்றுக் கழிமுகத்துக் கிட்ட உள்ளதும் கடற்கரையோரமாக உள்ளதும் காக்கைதீவு வளை குடாவிற்கு நேரே எதிராக அமைந்ததுமான ஆனைக்கோட்டை மண்கும்பிகளில் ஒன்றில் பெருங்கற்கால பண்பாட்டைச் சேர்ந்த கலாச்சாரப் பொருட்கள் கிட்டின. இம் மண்கும்பியில் உள்ளமண் வெட்டி எடுக்கமுற்பட்டபோதே இத்தகைய சான்றுகள் வெளிவந்தன. இவற்றை இப்பகுதியில் மேலாய்வில் ஈடுபட்டிருந்த யாழ் பலகலைக்கழக வரலாற்றுத்துறைக்குழுவினர் கண்டபோது இவற்றின் முக்கியம் புலப்பட்டது. இக்குழுவில் வரலாற்றுத்துறை துணை விரிவுரையாளர்களாகிய திரு. பொ. இரகுபதி, திரு. செ. கிருஷ்ணராசா ஆகியோரும் மாணவர்களான செல்வன் பொ. சிறீகாந்தா, மு. குணசிங்கம், பொ. புஸ்பரத்தினம், செல்வராசா, நடராசா ஆகியோரும் மாணவிகளான அஞ்சலாதேவி, இந்துமதி, ஈஸ்வரி, விஜயலட்சுமி. ஆகியோரும் வரலாற்றுத்துறை ஆராய்ச்சியாளரான செல்வி வசந்தமாலாவும் இடம் பெற்றனர். இதன் முக்கியத்துவத்தைக் கண்ட வரலாற்றுத்துறை பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலாவும் நாமும் இவ்விடத்தைச் சென்று பார்த்தவுடன் இங்கு அகழ்வு நடத்தப்பட வேண்டும் எனத் தீர்மானித்து இவ்வகழ்வில் பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்கள் தலைமையில்

நாமும் திரு. பொ. இரகுபதியும் சேர்ந்து ஈடுபட்டிருந்தோம். இது நமது வரலாற்றுத் துறை மாணவர்களுக்கு நல்லதொரு பயிற்சிக் களமாகவும் அமைந்தது.

இங்கு வெளிக்கொணரப்பட்ட தொல்வியற் சின்னங்களில் பெருங்கற்கால பண்பாட்டின் சிறப்பம்சமாகிய கறுப்புசிவப்பு நிற மட்பாண்டங்களும் சிப்பிகள், சங்குகள், ரோம மட்பாண்டங்கள், இரும்பாயுதங்கள், லட்சுமி நாணயம் ஒன்றும் ஒரு வெண்கலத்திலமைந்த முத்திரை, இரண்டு மனித எலும்புக் கூடுகளும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாய்வு பற்றி முழு அறிக்கையும் வெளிவராத நிலையில் முழுவிவரத்தையும் தாமுடியாவிட்டாலும் ஏற்கெனவே பிரஸ் தாபிக்கப்பட்ட இம்முத்திரை, இவ்விடத்தில் காணப்பட்டுள்ள இரு மனித எலும்புக் கூடுகளின் முக்கியத்துவம் ஆகியனபற்றி நாம் கடந்த ஆண்டு (23-3-81-ல்) கொழும்பில் ஜெர்மனிய தூதரகம் ஒழுங்கு செய்த கருத்தரங்கில் கூறிய கருத்துக்களையே இங்கு தர விரும்புகிறேன்.

ஆணைக்கோட்டை அகழ்வின்போது இரண்டு மனித எலும்புக்கூடுகள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. வடமாகாணத்தைப்பொறுத்த மட்டில் இங்கு கிடைத்த இரண்டாவது எலும்புக் கூடுகள் இவைதான். முதலாவது எலும்புக்கூடு திருக்கேதீஸ்வரத்தில் மறைந்த திரு. சண்முகநாதன் மேற்கொண்ட அகழ்வாராய்ச்சியின்போது கிடைத்தது. ஆணைக்கோட்டை எலும்புக்கூடுகள், மண்பிட்டியில் நான்கு அடி ஆழத்தில் காணப்பட்டுள்ளன. இப்பிட்டி எல்லாமாக நான்கு மண்படை அமைப்புக்களை கொண்டுள்ளது. முதற்படையில் அண்மித்த வயல்களைத் திருத்துவதற்காக அவற்றை அகழ்ந்தபோது தூக் மேலே போடப்பட்ட ஊரியும், இரண்டாவது படையில் செம்மஞ்சள் மண்வகையும், மூன்றாவது படையில் ஒருவித இருவாட்டிக் களிமண்ணும், நான்காவது படையில் கட்டிகரையில் காணப்படும் இயற்கை ஊரியும் காணப்பட்டுள்ளது. இவ்வெலும்புக் கூடுகள் கடைசிப் படையில் தங்கி, இருவாட்டிப் படையிலே புதைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை

வசதிக்காக A, B என இரு அடக்கங்களுக்கும் பெயர் சூட்டப்பட்டது. இவ்விரு அடக்கங்களும் சுமார் 10 அடி இடைவெளியில் தான் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவ்வெலும்புக் கூடுகளின் நீளமும் சுமார் 5 அடியாகும். இவற்றின் A எலும்புக் கூட்டின் முழுப்பாகமும் பூரணமான நிலையில் கிடைக்கவில்லை. இடைமட்டுமுள்ள பகுதி பூரணமான நிலையிலும் ஏனையவை பாகங்களாகவும் கிடைத்துள்ளன. ஆனால் B எலும்புக்கூடோ எனில் பூரணமான நிலையில் மீட்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் A எலும்புக் கூட்டைப்பற்றி சற்று விரிவாக ஆராய்ந்தால் இதன் இடைவரை கைகள் நீளவிடப்பட்டு கைகட்டிய நிலையில் காணப்பட்டு இதன் தலை இடப்பக்கம் சரிந்தும் காணப்படுகிறது. B எலும்புக்கூட்டைப் போன்றே இதனின் தலைப்பக்கம் மேற்குத் திசையிலும் கால்ப்பக்கம் கிழக்குத் திசையையும் நோக்கி காணப்படுகிறது. A எலும்புக் கூட்டின் தலைமாட்டில் ஒரு மட்பாண்ட வட்டிலில் சுரு மாலையையும் ஒரு வெண்கல முத்திரையையும் கொண்ட கறுப்பு சிவப்புநிற வட்டில் காணப்பட்டுள்ளது.

வடமாகாணத்தில் திருக்கேதீஸ்வரத்திலும் இத்தகையதொரு எலும்புக்கூடு 1950-1953-ம் ஆண்டுக் காலப் பகுதியில் திரு. சண்முகநாதனால் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. (Shanmuganathan S. 1960) அளவிலும் அது அமைந்திருந்த திசையை பொறுத்த மட்டிலும் ஏன் ஆணைக்கோட்டை A எலும்புக்கூட்டைப்போல் கைகட்டியநிலையிலும் ஒத்துக்காணப்பட்டுப் பூரணமான நிலையில் காணப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வெலும்புக்கூடு அமைந்த மண்படைக்குச் சற்று மேலுள்ள படையில் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தை அண்டிய ரோம மட்பாண்டங்களும் காணப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய நிலையே ஆணைக்கோட்டையிலும், திருக்கேதீஸ்வர எலும்புக்கூட்டைச்சுற்றி ஒருசில மட்பாண்டங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆணைக்கோட்டையிலும் சிப்பிப்படையில் மேலே தாக்கப்பட்ட இவ்வெலும்புக்கூடுகளைச்சுற்றி சங்குகளும் உடைந்தநிலையில் கறுப்புசிவப்பு நிற மட்பாண்டங்கள், சிவப்புநிற மட்பாண்டங்கள் ஆகியனவும் காணப்பட்டுள்ளன.

இவற்றில் கர்ணப்படும் மிருக எலும்புகள் குறிப்பாக ஆடு, மாடு, பன்றி போன்றவை. இவை உணவுப்பொருட்களாக இக்காலமக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டதுடன் இடுகாட்டில்கூட இக்கால மக்களால் இறந்தோருக்குப் படைக்கும் முறைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதையும் வெளிக் காட்டுகின்றன.

இவ்வாறு இறந்தோரைக் குழிகளில் புதைக்கும் வழக்கத்தைச் சிந்துவெளி நாகரிக காலம்தொட்டுக் கண்டாலும் தென்னிந்தியாவில் புதிய கற்காலத்திலும் அதன்பின்வந்தபெருங்கற்காலத்திலும் இவ்வழக்கம் மக்களின் அடக்கு முறைகளில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டதை புறநாலூற்றில் வரும்;

‘இடுகவென்றோ, சுடுகவென்றோ
படுகுழிப்படுக்க’ என்ற குறிப்பும்,

மணிமேகலையில்:

‘இடுவோர் சுடுவோர்
தொடுகுழிப் படுப்போர்’

போன்ற சான்றுகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இத்தகைய வழக்கம் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களால் பேணப்பட்டதோடு வரலாற்றுக் காலத்திலும் இக்கலாசாரநீடித்தபோது இதுவும் நிலைத்திருந்தது என்பதை ஆணைக்கோட்டை, மாந்தை போன்ற இடங்களில் கண்டுக்கப்பட்ட மனித எலும்புக் கூடுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. திருக்கேதீஸ்வரத்தில் கிடைத்த மனித எலும்புக் கூட்டை ஆராய்ந்த அறிஞர் இது தென்னிந்திய வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தது எனக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். (Shanmugam and Jayawardane 1956) பொம்பரிப்பில் கிடைத்த மனித எலும்புக் கூடுகளும் தென்னிந்திய நெடுங்கற்காலப் பண்பாட்டை உருவாக்கிய திராவிடருடையதே என்ற கருத்தை கென்னடி அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள். (Kennedy - K. A. R. 1975) கந்தரோடை மட்பாண்ட கலாசாரச் சான்றுகளும் இதையே உறுதிசெய்கின்றன.

இப்பின்னணியில் நோக்கும்போது ஆணைக்கோட்டை மனித எலும்புக்கூடுகளும் தென்னிந்திய கலாசாரத்தை இங்கு புகுத்திய

திராவிடருடையதே என்று கொள்வதுதான் பொருந்தும். இவற்றை விரிவாக மானிட இயல் ஆய்வுதான் எடுத்துக் காட்டும். இருந்தும் இத்தகையதொரு முடிவை எலும்புக் கூட்டுடன் கண்டெடுக்கப்பட்ட வெண்கல முத்திரை ஒன்றும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இதை வாசித்த பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா இதுவொரு இருமொழிச் சாசனம் என்றும், முதல் வரியில் சிந்துவெளியை ஒத்த சித்திர எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன என்றும் இத்தகைய சித்திர எழுத்துக்கள் பெருங்கற்கால மட்பாண்டங்களிலும் உண்டெனவும் எடுத்துக்காட்டி இதன் கீழ்வரும் பிராமி எழுத்துக்களின் உதவிகொண்டு இச்சித்திர எழுத்துக்களை வாசிக்க முற்பட்டு இம்முத்திரைக்கு கோவேதன், கோவேந்தன் என்ற விளக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளார். (Indirapala K. 1981)

எமது ஆய்வுக்குமுனில் இன்னொரு அங்கத்தவராக திரு. பொ. இரகுபதி இம்முத்திரை வாசகத்தைப் பின்வருமாறு வாசித்துள்ளார். அவையாவன கோவேதம், கோவேத (இரகுபதி பொ. வீரகேசரி 14.6.1981). இவ்விளக்கத்தில் முக்கியமாக நாம் கவனிக்கவேண்டிய அம்சம் யாதெனில் முதல் வரியில் வரும் சித்திர எழுத்துக்கள் மூன்றாக உள. முதலிரண்டும் திரிசூலவடிவிலும் கடைசி எழுத்து பிராமி ‘ம’ வடிவிலும் உள்ளதேயாகும். சூலவடிவில்மைந்த முதலிரண்டு எழுத்துக்களும் ‘கோ’ எனவும் ‘வே’ எனவும் உச்சரிக்கப்பட்டமை ஈண்டு நோக்கற்பாலது. சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ற முறையில் இவ்விதம் இவற்றை உச்சரிக்கலாம் எனத் தற்காலிய ஜப்பானிய சீன மொழிகளின் உதாரணங்களைக் கொண்டு கூறினாலும்கூட ‘கோ’வையும் ‘வே’வையும் குறித்து நிற்கும் இந்த திரிசூலம் மட்பாண்டங்களிலும், இலங்கையின் ஆதிப்பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும், நாணயங்களிலும், மந்தைகளின் பட்டிக்குறியாகவும் காணப்படுவதை நோக்கும்போது இத்தகையதொரு வாசிப்பு உண்மையில் பொருந்துமா என்ற கேள்விதான் எழுகின்றது. மட்பாண்ட ஓடுகளில் கூட மற்றைய தெளிவற்ற குறியீடுகளுடன் சில இடங்களில் முதலிலும் சில இடங்களில் இடையிலும் சில இடங்களில் கடைசியிலும் காணப்படுவது இதன் உச்

சரிப்புப் பற்றி மேலும் ஐயத்தை எழுப்புகிறது. சிந்துவெளி நாகரீக எழுத்தை இற்றைவரை பலர் வாசிக்க முயன்றும் வெற்றிபெறவில்லை. இவ்விதம் வாசித்தோர் கூட திரிகுலமாக வரும் குறியீட்டுக்கு வேறு பல உச்சரிப்புகளைக் கொடுத்துள்ளனர். எனவே இம்முத்திரை ஒரு முக்கிய தொல்லியல் சான்றாக அமைந்தாலும்கூட இதில் காணப்படும் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை மிகமிக குறைவாக இருப்பதாலும் இவை பற்றி ஐயந்திரிபுற வாசிக்கமுடியாத நிலையில் இருப்பதாலும் எகிப்திய நாகரீகத்தின் எழுத்தை வாசிக்க ரெசெற்றாக் கல்வெட்டு உதவியதுபோன்று இதுவும் சிந்துவெளி பற்றிய புதிரைத் துலக்கவைக்க உதவும் என்பது பற்றித் திட்டவாட்டமாக எதுவும் கூற முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். எவ்வாறாயினும் சீழ்வரியில் வரும் பிராமி வரிவடிவம் பற்றிய பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலாவின் வாசிப்பு ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதே. இவ்வாறான பின்னணி திராவிட மக்கள் அதுவும் கி. மு. 3-2ம் நூற்றாண்டுகளில் பிராமி மொழியை அறிந்திருந்தனர் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதனால் வட பகுதியில் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் காணப்படுவதுபோன்று பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படாவிட்டாலும் இங்கு சிங்களமக்கள் வாழவில்லை என்பது பொருளல்ல என விசனீக்கும் பரணவித்தானு போன்றோருக்கு (Paranavitana - 1970) இத்தகைய சான்று வடபகுதி மக்கள் திராவிட மொழி பேசிய மக்கள், பிராமி மொழியையும் அறிந்திருந்தனர் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதையே கந்தரோடை மட்பாண்டங்களில் இதே காலத்தில் வரும் பிராமிவரி வடிவங்களும் வல்விபுரப் பொன் சாசனத்தில் வரும் கி. பி. 2-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பிராமி வரிவடிவங்களும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஆணைக்கோட்டை அகழ்வரம்போது கிடைத்த சான்றுகள் குறிப்பாக சட்டிகளில் தாணப்பட்ட மிருக எலும்புகள், சங்குகள் போன்றவை சங்க இலக்கியங்களில் இறந்தோருக்கு இடப்படும்

பலிப்பொருட்களை நமது கண்முன்னே நிறுத்துகின்றன. புறநானூற்றில்,

நோகோ யானே தேய்கமாகாலை
பிடியடியன்ன சிறுவழி மெழுகித்
தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த
இன்சிறு பிண்டம் யாங்குண்டனன் கொல்

உலகு புகத்திறந்த வாயிற்
பல ரோடுண்டன் மரீஇயோனே.

(புறம்-234)

எனவரும் குறிப்பில் இறந்தோருக்கு சோற்றுத்திரள் பலிப்பொருளாக படைத்தலும் அகநானூற்றில்,

நடுகள் பீலி குட்டித் துடிப்படுத்துத்
தோம்பிக் கன்னொடு துருஉப்பலி

கொடுக்கும்

(அகம் 35-8-9)

எனவரும் செய்யுளில் ஆடுபோன்றவை பலி இட்டதையும் உணர்த்துகின்றது. மனித எலும்புக் கூடுகளுடன் காணப்படும் சுரூ எலும்புகள் அக்காலத்தில் இவர்கள் வாழ்க்கையில் மீன்பிடித்தல் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றதால் சுரூவை ஒரு வணக்கத்திற்குரிய பொருளாகக் கொண்டு அதன் எலும்புகளை இம்மக்கள் அணிந்திருந்ததையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இத்தகைய தொரு வழக்கம் சங்கத்தமிழ் மக்கள் குழு வினராகிய 'பரதவர்' இடையே காணப்பட்டது. இதையே பட்டினப்பாலையில் வரும்,

சினைச் சுரூவின் கோடு நட்டு
மனைச் சேர்த்திய வல்லணங்கினால்
மடற்றாழை மலர் மலைந்தும்
பிணர் பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும்
புன்றலையிரும் பரதவர்
பைந்தழை மா மகளிரோடு
பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டாஞ்

சொல்லாது

உலவு மடிந்துண்டாடியும்.

(பட்டினப்பாலை-86-93)

என்றகுறிப்பில் பெரும்பாஹற்றல் படையில் சுறாவாய் அமைந்த சுரும்புகழ் சுடர்நுதல் (பெரும்பாஹற்றுப்படை 385).

என்ற குறிப்பும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சுறா வணக்கம், சுறா எலும்புகளை மாலை யாகக் கோர்த்துச் சூடுதல் சங்க சாலத்தில் பாண்டி நாட்டின் தென்கோடியில் வாழ்ந்த பரதவர் மத்தியில் காணப்பட்ட வழக்கமாகும். தமிழ் நாட்டிலும் தென்கோடியில் வாழ்ந்த பெருங்கற்கால மக்கள் அமைத்த ஈமச்சின்னங்களில் குழியில் அடக்கம் செய்தல் பெருவழக்கமாக இருந்ததும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்களுக்கு நேரே இருந்த வடமாகாணக் கரையிலும் கற்கள் பரவலாகக் காணப்படாத காரணத்தால் இவ்வழக்கம் காணப்பட்டதெனக் கொள்ளலாம். அத்துடன் பரதவர்பற்றிய குறிப்பு சங்க இலக்கியங்களில் வருவதுபோன்று ஈழத்தின் ஆதிபிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்படுவதால் (Sitrapalam S. K. 1980) ஆனைக் கோட்டை, மாந்தைக் கரையேரங்களிலும் இவர்கள் வாழ்ந்திருக்கலாம் எனக் கொள்ளக் கிடக்கின்றது.

இப்பகுதிகளில் குறிப்பாக காக்கைதீவு வளைகுடா, மாந்தை போன்றவை துறைமுகங்களாக விளங்கின எனவும் கொள்ளலாம். இக்கருத்தையே இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட ரோம மட்பாண்டங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மாந்தைபற்றி சங்க இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. இவற்றில் இது 'குட்டுவன் மாந்தை' என விளிக்கப்படுகிறது. ஏன் மகாதீர்த்தம் எனவரும் பாளிப் பெயர் மாந்தையையே குறித்தது. மகாதீர்த்தம் உண்மையில் பெருந்துறையின் பாளி மொழி பெயர்ப்பு எனக்கொள்ளலாம்.

பாண்டி நாட்டிலும் திருப்பெருந்துறை என அழைக்கப்பட்ட துறைமுகம் இருந்தது வரலாறு. ஈழத்திலும் ஆதியில் பாண்டி நாட்டிலிருந்து குடிபெயர்ந்தோர் இங்குள்ள துறைமுகத்துக்குப் பெருந்துறை என்ற பெயரை வழங்க அது பாளி நூலோரால் பாளி நூல்களில் மகாதீர்த்த என அழைக்கப்பட்டதெனக் கொள்வதே தர்க்கரீதியான கருத்தாகும்.

ஏனெனில், அண்மையில் இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட பெருங்கற்கால கலாசாரத்தின் சிறப்பம்சமாகிய சுறுப்பு, சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்களும்; கடந்த நூற்றாண்டில் இதில் அகழ்வுசெய்த போக் என்ற அறிஞரும் ஆதியில் இப்பகுதி தென்னிந்திய மக்கள் குடியேறிய பகுதி எனக் கூறியதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. (Boake 1887): மாந்தைபற்றி ஆராய்ந்த செனரத்தினு (Senaratne s. p. f. 1965) இதுவும் தமிழ்நாட்டில் உள்ள அரிக்கமேடு போன்று ஒரு பெயர் பெற்ற துறைமுகம் என்பதை எடுத்துக் கூறத் தவறவில்லை. இதன் சிறப்பை பின்வந்த விமலா பேக்லேயும் விளக்கியுள்ளார்.

வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் தமிழ்நாட்டில் புகார், அரிக்கமேடு போன்று ஈழத்திலும் மாந்தை போன்ற துறைமுகங்கள் சிறந்து விளங்கியதை இங்கு காணப்படும் ரோம, சீன மட்பாண்டங்களே எடுத்துரைக்கின்றன.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் அகநாநூற்றில் மாமூலனார் இத்துறைபற்றிக் கூறுவது மேலும் இதன் சிறப்புக்கு அசையாத சான்றாகும்.

*நன்னகர் மாந்தை
முற்றத்தொன்னூர்
பனிதிரை கொணர்ந்த
பாடுசேர் நன்கலம்
பொன் செய்பாவை
வயிர மொடாம்ப
லொண்ணுவால் நிறையக்
குவை இயன்றவ
ணிலத்தினத் துறந்த
நிதியத்தனன்"

(அகம் 127)

மாந்தை நகரின் அழிபாடுகளான வீதிகளைச் சண்முகநாதன் தன் ஆய்வில் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். இன்றும் விமானத் படத்தில் அகழிகளுடன் கூடிய இத்திரு நகரின் படம் தெட்டத் தெளிவாக இதன் தொன்மையைப் பறைசாற்றுகின்றது.

தமிழகத்திற்கும் இதற்குமுள்ள தொடர்பை இன்று இங்கு இதனருகில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் நதியாகிய மல்வத்து ஓயா எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மகாவம்சம்போன்ற பழைய பாளி நூல்களில் இது கடம்பந்தி என அழைக்கப்படுகின்றது. தமிழக சமூகப் பிரிவில் கடம்பர் பெற்ற இடத்தை புறநாநூறு.-

‘துடியன் பாணன் பறையன்
கடம்பனென்றின் நான்கல்லது
குடியுமில்லை’

(புறம் 335)

எனக் கூறுவதை நோக்கும்போது கடம்ப ரால்தான் இப்பெயர் இந்நதிக்கு இடப்பட்டதோ அன்றி தமிழர் போற்றிய முருகனின் கடம்ப மரம் இப்பகுதியில் செறிந்து காணப்பட்டதால் இப்பெயர் இதற்குக் கிட்டியதோ என ஐயறவேண்டியுள்ளது. எவ்வாறாயினும் பண்டையதமிழகம் இப்பகுதியுடன் நெருங்கி உறவாடியது தெளிவாகிறது. சங்க இலக்கியங்கள் பேசும் குட்டுவன் மாந்தைகூட ஒரு சமயம் சேரர் இப்பகுதியில் கொண்ட மேலாதிக்கத்தைக் குறிக்கலாம்.

ஆணைக்கோட்டையில் கண்டெடுக்கப் பட்ட சிப்பிகள், சங்குகள் போன்றவை இப்பகுதி மக்கள் கடலோடு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருப்பதையும், மட்டி போன்ற உணவு வகைகளை இவர்கள் உண்டதையும், சங்குத் தொழிலில் இவர்கள் ஈடுபட்டதையும் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பாண்டி நாட்டிலும் பரதவர் குலத்தவர் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டதைச் சங்க இலக்கியங்கள் விபரிக்கும்.

ஆணைக்கோட்டையில் கிடைத்த இரும்பு ஆயுதங்களில் ஈட்டிகள், கத்திகள், வேலை ஒத்த கருவிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. வேலை ஒத்த ஒருதலைச் சூலம் பொம்பரிப்பிலும் காணப்பட்டது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இஃது இந்நாட்டில் வேல் வணக்கத்தின் தொன்மைக்கு அசையாத சான்று. பாண்டி நாட்டில் ஆதிக்க நல்லூரிலும் இத்தகைய வேல்கள் காணப்பட்டன.

இலங்கையில் வரலாற்றுக் கால தொல்லியல் படைகளில் காணப்படுவது போன்ற ‘லட்சுமி’ நாணயத் தகடு ஒன்றும் ஆணைக்கோட்டையில் கிடைத்துள்ளது. இதன் ஒரு பக்கத்தில் இலட்சுமியின் உருவமும் மறுபக்கத்தில் தண்டின் மேலுள்ள சுவஸ்திகாவும் காணப்படுகின்றது.

இத்தகைய தகடுகள் கந்தரோடை, முல்லைத்தீவு, அனுராதபுரம் போன்ற இடங்களில் காணப்பட்டுள்ளன. தண்டுன்கூடிய சுவஸ்திகா பொதுவாக இலங்கையின் ஆதிநாணயங்களில் குறிப்பாக செப்பு நாணயங்களின் பின்பக்கத்தில் காணப்படும் ஒரு குறியீடு மாத்திரமல்லாமல் ஆதிப் பிராமிக் கல் வெட்டுக்களிலும் இத்தகைய குறியீடு காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மட்பாண்டங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இங்கே காணப்பட்டுள்ளவற்றில் பெருமளவிற்குக் கறுப்புச், சிவப்புநிற மட்பாண்டங்களே காணப்படுகின்றன. இத்தகைய மட்பாண்டங்களே தென்னாட்டுப் பெருங்கற்கால மட்பாண்டங்களிலும் காணப்படுகின்றது. பெரும்பாலும் எல்லா மட்பாண்டங்களும் உடைந்த நிலையிலேதான் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தோற்றத்தில் கிண்ணங்கள், வட்டில்கள், பாணைகளாகவுமுள்ள கிண்ணங்களும் வட்டில்களும் பலவித வடிவிலும் தடிப்பிலும் காணப்பட்டாலும் இவற்றின் தோற்ற அமைப்பு இவற்றுக்கும் கந்தரோடை, அனுராதபுரம், பொம்பரிப்பு, திஸ்மகாராம போன்ற இடங்களிலுள்ள மட்பாண்டங்களுக்குமிடையே இளைவிட்டோடும் ஒற்றுமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இருந்தும் பாணைகளில் சிவப்புநிற மட்பாண்டங்களும் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் சில உள்ளே கறுப்பும் சில முழுக்க முழுக்க சிவப்பு நிறத்தாலும் ஆனவையாகும். வெளிப்பகுதிகளில் பலவித வண்ணக் கோடுகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இவை காணப்படுகின்றன.

ரோம மட்டங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை லவுலட் கோடுடை மட்பாண்டங்களாகும். பொதுவாக மட்பாண்டங்களில் குறியீடு

களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவே காணப்பட்டாலும் சிலவற்றில் வழக்கமாகக்காணப்படும் இரு கரமும் விரிந்த பிராமி 'ம' வடிவில் காணப்படும் குறியீடு குறிப்பிடத்தக்கது. இது உண்மையில் மீனை உருவகப்படுத்தப்படும் குறியீடேயாகும். இத்தகைய குறியீடு கந்தரோடை. அனுராதபுரம் ஆகிய பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மட்பாண்டங்களிலும் ஆதிப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகிறது.

இவ்வாறு நோக்கும்போது ஆனைக்கோட்டை ஈழத்தின் வரலாற்றுக்காலம் இடுகாடுகளில் ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்கள் இத்தகைய அடக்குமுறைகளைத் தொடுகுழிப்படுப்போர் எனப் பேசுகின்றன.

பெருங்கற்காலப் பண்பாடு விவசாயத்தை மையமாக வைத்து வளர்ந்தாலும் இம்மக்கள் விவசாயத்தோடு தம் பிரதான தொழிலாகக் கடற்றொழிலையும், வாணிபத்தையும் மேற்கொண்டனர் என அறியமுடிகிறது.

இம்மக்கள் வாழ்ந்த இவ்வாழ்விடம் பற்றி தற்போதைய நிலையில் அறியமுடியாமலிருக்கிறது. ஆனைக்கோட்டை மண்மேடுகளிலன்றி அண்டியுள்ள குடியிருப்புக்களிலோ இதற்கான சான்றுகள் இற்றைவரை கிட்டவில்லை. ஒரு சில இடங்களில் மட்பாண்டங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்குச் சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிந்தியதாகவேயுள்.

கடந்த ஆண்டு நாமும் புனியியல்துறை விரிவுரையாளரான நண்பர் அ. கணபதிப் பிள்ளையும் வழக்கையாற்றுக் கழிமுகத்திலிருந்து மேலாய்வு மேற்கொண்டபோது வழக்கையாற்றுக்குச் சிறிய தூரத்திலுள்ள மேட்டில் தற்போது களையோடை அம்மன்கோயில் இருக்கும் இடத்திற்கருகாமையில் மட்பாண்ட ஓடுகள், இரும்பு, கழிவுப் பொருட்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டெடுத்தோம். இருந்தும் இம்மட்பாண்டங்களும் ஆனைக்கோட்டையில் கிடைத்த மட்பாண்

டங்களைப் போன்று காணப்படாது கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தை அண்டியுள்ள மட்பாண்டங்களாகவே காணப்படுகிறது.

கரையோரமாக மேற்கொண்ட ஆய்வில் புன்னாலை கிருஷ்ணன் கோவிலின் மேற்குப் பகுதியில் சில கறுப்பு சிவப்புநிற மட்பாண்டங்கள் கிடைத்தன. இவற்றில் கிண்ணங்களின் பாகங்களும் வட்டில்களின் பாகங்களும் அடங்கும். இருந்தும் தற்போதைய நிலையில் பெருமளவு இவை காணப்படாத நிலையில் ஆதிக்குடியிருப்புக்கள் இங்கிருந்தன என நிச்சயமாகக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும்கூட கடந்த ஆண்டு நாமும் வரலாற்றுத்துறை துணை விரிவுரையாளர் திரு. பொ. இரகுபதியும் இக்கரைக்கு அப்பால் உள்ள கள பூமியில் கண்டெடுத்த கறுப் சிவப்புநிற மட்பாண்டங்களை நினைவுகூரும்போது இப்பிராந்தியம் பெரும் கற்கால மக்கள் நடமாட்டத்திற்கு உட்பட்டதொன்றாகவே இருந்திருக்கவேண்டும் எனக்கொள்ளலாம். கந்தரோடையில் கிடைத்த கறுப்பு சிவப்பு மட்பாண்டங்களில் உள்ள மினுமினுப்புத் தன்மை புன்னாலை மட்பாண்டங்களில் காணப்படுவது. இவை நிச்சயமாக கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாக வழக்கில் இருந்தன எனக்காட்டுகின்றது. சங்க இலக்கியம் குறிக்கும் மாயவன் வழிபாடுதான் பின்வந்த கிருஷ்ணன் வழிபாட்டோடு சங்கமித்தது வரலாறு. தற்போதைய திருவடி நிலைக்கு அருகிலுள்ள மழுவையிலும் ஆதிக்குடியேற்றத்திற்கான எச்சங்கள் தென்படுகின்றன. இவற்றில் கூரையோடுகள், பௌத்த கட்டிடங்களை அமைக்க பயன்படுத்தப்பட்ட துணையுடைய தூணின் அடித்தளங்கள் சிவப்பு மட்பாண்டங்கள், கறுப்பு சிவப்புநிற மட்பாண்டங்கள், கழிவு இரும்புப் பொருட்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இருந்தும் இங்கு காணப்படும் கறுப்புநிற மட்பாண்டங்கள் புன்னாலை அல்லது களபூமி மட்பாண்டங்கள்போன்று பழமையானவையாகக் காணப்படவில்லை. ஜாதகக் கதைகளில் குறிப்பாக அகிதஜாத கவில் காரைதீவு குறிப்பிடப்படுவதால் இப்பிராந்தியம் கடல்வாணிபத்தில் அக்காலத்தில் சிறப்புப்பெற்றிருந்தது எனலாம். ஏன்

மழுவை அமைந்த பகுதியும் ஒரு வளைகுடா வாகவே தற்பொழுது காட்சிதருகிறது. வேலணையிலுள்ள சாட்டிபோன்று கப்பல்கள் தரித்து நிற்பதற்கு ஏற்றதாகவும் அமைந்துள்ளதால் பாளி நூல்களில் குறிப்பிடப்படும் ஜம்புகோளப்பட்டினம் இப்பகுதியில் அமைந்திருக்கலாம் என எண்ண இடமிருக்கிறது. வட இந்தியாவோடு இலங்கை கொண்டிருந்த கலாச்சார தொடர்பில் இத்துறைமுகம் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதற்கப்பாலுள்ள மாதகல்துறை காங்கேசன்துறைப் பகுதி ஆகியவற்றோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது மழுவைப் பகுதியே கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தில் முக்கியம் பெற்ற இடமாக விளங்கியது தெரிகிறது. எவ்வாறாயினும் விரிவான அகழ்வாய்வுதான் இத்தகைய கருத்தை மேலும் உறுதி செய்யும்.

தீவுப்பகுதிகளில் ஆணைக்கோட்டைக்கு நேரெதிரிலுள்ள வேலணை குறிப்பிடத்தக்கது. வேலணையிலுள்ள கும்புறுப்பிட்டி மண்கும்பாளிலுள்ள சாட்டி காரந்தனையிலுள்ள தும்பாசிமால், மஞ்சள்கேணி ஆகிய இடங்களில் கூரைஓடுகள், கறுப்புசிவப்புநிற மட்பாண்டங்கள், கழிவு இரும்பு ஆகியவை சிறப்பாகக் காணப்பட்டாலும் இம்மேலாய்வில் கிடைத்த தகவல்களேமட்டும் மையமாக வைத்து ஆராயும்போது இவற்றை கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தை அண்டியுள்ள காலமாகவே கொள்ள இடமுண்டு. இச்சந்தர்ப்பத்தில் அல்லேப்பிட்டியில் கி. பி. 8, 9-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சீனமட்பாண்டங்கள் காணப்பட்டதும் இப்பிராந்தியம் ஆதிவர்த்தகத்தில் பெற்ற முக்கியத்துவம் தெளிவாகிறது. கும்புறுப்பிட்டியிலுள்ள சிலபகுதியில் பெளத்த தாதுகோபுரத்தின் அழிபாட்டிற்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய சான்றுகள் காரைநகரிலுள்ள வேரப்பிட்டியிலுள்ள இதைஓத்த சான்றுகளை ஒத்துக்காணப்படுவதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. புங்குடுதீவு, நயினாத்தீவுச் சான்றுகளும் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்குச் சில நூற்றாண்டுகளாவது பிந்தியவையே. அறிஞர் மகாவம்சத்தில் குறிப்பிடப்படும் 'புயங்குதீவு' என்பதுதான் புங்குடுதீவு என

கொண்டு மகாவம்சம் குறிக்கும் சம்பவம் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முற்பட்ட காலமாக இருக்கிறது எனக் கொண்டாலும்கூட இதை உறுதிப்படுத்தும் தொல்லியற் சான்றுகள் இங்கு காணப்படாதது குறிப்பிடத்தக்கது. நயினாத்தீவும் இவ்வாறே. நெடுந்தீவில் உள்ள வெடியரசன் கோட்டை என நம்பப்படுமிடத்தில் காணப்படும் பெளத்த தாதுகோபுரங்களின் அழிபாடுகள் கந்தரோடை தாதுகோபுரங்களை நினைவூட்டி, காலத்தாலும் இவற்றை பிற்பட்ட அநுராதபுரகாலம் அல்லது அதற்குச் சற்று பிந்தியகாலமாகவே கொள்ள முடிகிறது.

அடுத்தாற்போல் பூநகரிப் பகுதியில் மேற்குக் கரையோரத்தில் கல்முனைவரையுள்ள பகுதிகளில் மேலாய்வு மேற்கொண்டோம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் கிரேக்க அறிஞர்கள் கல்முனைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதும் இங்கு லட்சுமி தகடுகள் எடுக்கப்பட்டது பற்றி இராசநாயகம் முதலியார் தமது நூலில் எடுத்துக் காட்டுவதும் நினைவுகூர்பாலது.

கிறிஸ்துவை அடுத்த சகாப்தங்களில் வணிகக் கப்பல்கள் இக் கல்முனையைத் தொட்டு யாழ்குடாநாட்டையும் கிளிநொச்சிப் பகுதிக்கும் இடைப்பட்ட கடல் வழியாக சுண்டிக்குளம் மூலமாக கிழக்குத் திசையை அடைந்ததை முதலியார் இராசநாயகம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதனால் சுண்டிக்குள பகுதி பிற்காலத்தில் தான் கிளிநொச்சிப் பகுதியுடன் இணைந்ததென்ப அறிஞர். பூநகரிப்பகுதியில் மண்ணித்தலை, றிஞ்சி ஓடை, வெட்டுக்காடு போன்ற இடங்கள் நம்மால் ஆராயப்பட்டது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் மண்ணித்தலையில் பெருங்கற்கால பண்பாட்டைச் சேர்ந்த ஈமக்கிண்ணங்களில் ஒன்றான கல்வட்டமும், இலட்சுமி தகடுகள், மணிகள் போத்துக்கேயர் உபயோகித்த சுங்கான் ஆகியவையும் காணப்பட்டுள்ளதாக திரு. பொ. இரகுபதி அறிவித்துள்ளார். (Daily News 6-10-81) இருந்தும் இக்கல்வட்டம் உண்மையில் பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னங்

களிலொன்றான கல்வட்டம் என்பது கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது.

மண்வளம் நிரம்பியுள்ள இப்பகுதிகளில் குழிகளில் அடக்கம்செய்து ஈழச்சின்னமாக கல்வட்டத்தை அடுக்கிவிடுதல் நடந்திருக்கலாம் எனக்கொண்டாலும்கூட சரியான ஆய்வின்றி ஒருவட்டத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு இதை உறுதிப்படுத்தும் வேறு சான்றுகளின்றி இவற்றை கல்வட்டம் என விரித்துக்கூறல் பிழையான முடிபு என்பதை இப்பகுதியில் நாம்மேற்கொண்ட மேலாய்வு எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. வெட்டுக்காட்டில் நமக்குப்பல நாணயங்கள் கிடைத்தன. இவற்றை அளித்தவர் திருமதி சோமாவதி வடிவேலு அவர்களாகும். இவற்றில் பழையது ஒரு வட்டவடிவிலானதாகிய ரோமநாணயமாகும். கந்தரோடை, மாந்தை போன்ற இடங்களோடு ஈழத்தின் பலபகுதிகளிலும் ரோம நாணயங்கள் கிடைத்திருப்பதால் இங்கு இவை கிடைத்தது ஆச்சரியப்படத்தக்கதொன்றன்று. அடுத்தாற்போல் பெண் சிங்கத்தை ஒருபக்கத்திலுள்ள ஒரு நாணயமும் கிடைத்தது. 'கொடற்றிங்கன்' போன்ற நாணயவியல் மேதைகள் இதை மகாசேனன் காலத்தவை எனக்கூறி இதன்காலம் கி. பி. 4-ம் நூற்றாண்டென்பர். இத்தோடு 12-ம் 13-ம் நூற்றாண்டு சிங்கள மன்னர்கள் நாணயங்களும் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் சாகசமல்ல, புலனேகபாகு விஜயபாகு, பராக்கிரமபாகு ஆகியோர் காலத்து நாணயங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்வாறு நாணயங்களைமட்டும் சான்றாக வைத்து இப்பகுதியின் ஆதிக்குடியேற்றம் பற்றி ஆராய்ந்தால் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திலிருந்தே இங்கு மக்கள் குடியேறியதை இலட்சுமி தாடுகள் பின்வந்த ரோம, சிங்கள காசுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தூர் அதிஷ்டவசமாக இங்கு காணப்பட்டுள்ள மண்மேடுகளில் மிக அழகாக உள்ளவற்றில் கண்டெடுக்கப்பட்டனவற்றில் உள்ள பாளை ஓடுகள், இரும்புக் கழிவுப் பொருட்கள் ஆகியவை ஈழத்து மத்தியகாலத்தை சேர்ந்த சின்னங்களாகவும் பிற்காலத்தில் போத்துக்கேயர் நடமாடியதற்கான சான்றுகளாகவும் உள.

வினாசி ஓடையில் பௌத்த உருவத்தை உள்ளடக்கும் மண்டபத்திற்கான கால்களை நாட்டுவதற்காக துளைக்கொண்ட கற்களும் காணப்பட்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும் இப்பிரதேசத்தில் சில பரீட்சார்த்தக் குழிகளும்லம் அகழ்வு மேற்கொள்ளுதல் அவசியம். அத்துடன் சிறுசிறு மலைகளாகக் காணப்படும். இம்மண்மேடுகளின் தோற்றம், செயற்பாடுபற்றி புவிசரிதவியல் கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வதும் அவசியம்.

அடுத்தாற்போல் நமது ஆய்வில் முக்கியம் பெறுவது கிழக்குக் கரையாகும். இதிலும் வடமராட்சிப் பகுதியிலமைந்த வல்லிபுரம், குடத்தனை, நாகர்கோவில் ஆகியவை முக்கியமானவை. வழக்கையாற்றில் கந்தரோடை எவ்விதம் தொல்லியல் களஞ்சியமாகத் திகழ்கின்றதோ அவ்விதமே கிழக்குக்கரையில் வல்லிபுரமும் ஒரு தொல்லியல் களஞ்சியமாகும். இவ்விடத்தில் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முந்திய ஒருசில நூற்றாண்டுகளில் வழக்கிலிருந்த புராண நாணயங்களை போல்பீரில் தமது ஆய்வில் கண்டெடுத்தது. இப்பகுதி கிறிஸ்தவ சகாப்தத்துக்கு முன்பு ஒருசில நூற்றாண்டுகளாவது மக்கள் நடமாட்டமுள்ள பகுதியாக விளங்கி இருத்தல் வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. இத்தகையதொரு கருத்தினை அண்மையில் நாம் குடத்தனையில் மேற்கொண்ட ஆய்வின்போது கண்டெடுக்கப்பட்ட 'புராண' நாணயமொன்று எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. வல்லிபுரத்தின் பழமைக்கு இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆதி நாணயங்களோடு கி. பி. 2-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பொற்சாசனமும் உறுதிபகர்கிறது. இவற்றைவிட இவ்வல்லிபுரத்திருத்தல வழிபாட்டு முறையும் இப்பிரதேசத்தின் பழமைக்கு சிறந்த உரைகல்கூட நிகண்டில் வல்லியம் என்றால் ஆயர் என்ற பொருளுண்டு. புரம் என்றால் கோவில் என்ற பொருள்தரும். எனவே வல்லிபுரம் என்பது ஆயர்கள் கோவில் அமைந்த இடமாகும். இவ்வாயர் பெருமான் வேறுபாடு மல்ல — மாயவனே. இம்மாயவன்தான் சங்கத்தமிழ் இலக்கணமாம் தொல்காப்பி

யம்கூறும் தமிழரின் முதற்கடவுள் மர்யவரும். வடநாட்டு ஆரிய செல்வாக்கினால் இம்மாயவன்தான் பின்பு விஷ்ணுவோடு சங்கமமாயினான் என்பது வரலாறு. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போன்று புன்னாலைக் கோவிலுக்கு அண்மித்துக் காணப்படும் கறுப்புசிவப்புநிற மட்பாண்டங்களும் இதன் எதிரே காரைநகரில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கறுப்பு சிவப்புநிற மட்பாண்டங்களுக்கும் இக்காலப் பகுதியில் பெருங்கற்கால திராவிடர் நடமாட்டத்திற்கான மறுக்கமுடியாத தடயங்கள். புன்னாலை மாயவன்போன்றே வல்விபுர மாயவனும் கடற்கரையில் கோயில் கொண்ட வள்ளங்கள்.

ஈழத்தின் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் 'ஆயர்' என்ற இடையர் வகுப்பினரே 'அய' என வந்ததை குறிப்பிடத்தக்கது. (Sitrapalam S. K. 1980) சங்ககால சமூக பிரிவில் ஆயர் ஒரு முக்கியபகுதியினர். எனவே இன்று இப்பிராந்தியத்தில் மேலாய்வில் ஈடுபடும்போது மந்தை மேய்க்கும் கூட்டத்தினர் எம் கண்ணெதிரே தென்படுதல் பொது வழக்கு. இத்தகையதொரு கூட்டமே ஆதியில் கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முந்திய ஒருசில நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்திருக்கலாம் என்பதை இங்கு நிலைத்திருக்கும் கிருஷ்ணன் வழிபாடும் ஏனைய ஆதி கால நாணயங்களும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

செல்வச் சந்திரியும் வடமராட்சியில் ஒரு முக்கிய பகுதியாகும். இங்கு கடற்கரையில் கோவில்கொண்டிருக்கும் முருகனுக்கு நடைபெறும் வழிபாடு சங்ககாலத்தில் 'வேலன்' எனப்பட்ட குருமாரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கந்தழி வழிபாட்டை அறியுறுத்துகிறது. இவ்வழிபாட்டிற்கும் கதிர்காம வழிபாட்டிற்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமை உண்டு. செல்வம் என்பது எல்லாம் என்பதின் திரிபு எனக்கொண்டால் ஒளிபடர் இடமாக கதிர்காமத்தைப்போல் இதுவும் விளங்கியது என்பது தெளிவு. முருகன் ஒளிக்கடவுள் அல்லவா? தொல்காப்பியம் மாயவனுக்கு அடுத்து சேயோனையே முக்கிய கடவுளாக விழிக்கிறது. ஈழத்து ஆதிக்கடவுளினும் மகாவம்சத்தில் விஜயன் கதையில்வரும் உப்புலவன் (நீலத்தாமரை நிறத்

தவன்) உண்மையில் இங்கு நிலைபெற்ற மாயவன் வழிபாடு பற்றிய குறிப்பே.

மாயவனுக்கு அடுத்து இன்றும் சிங்கள மக்கள் முக்கிய கடவுளாக வழிபடுவது கதிர்காமக் கடவுளையே. இவ்வாறு நோக்கும்போது பெருங்கற்கால பண்பாடு வழிவந்த சங்கத்தமிழர் வழிபாட்டுத் தெய்வங்களின் ஆதிவணக்கத்திற்கான சான்றுகளை இவ்விடத்தில் நாம் காணமுடிகிறதெனக் கொண்டால் பிழையாகாது.

குடத்தனையின் பழமையை எமது மேலாய்வின்போது கிடைத்த புராண நாணயமொன்று எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. இந்நாணயம் ஏனைய நாணயங்களைப் போன்று கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முந்திய ஒருசில நூற்றாண்டுகளில் இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் புழக்கத்தில் இருந்த பழைய நாணயமாகும். இதன் ஒருபக்கத்தில் சக்கரம் மிருகம்போன்ற சின்னங்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. மறுபக்கத்தில் எதுவித சின்னங்களும் இல்லை. பொதுவாக மறுபக்கத்தில் சின்னங்கள் இல்லாத நாணயங்களை காலத்தால் முந்தியவை என்பர் அறிஞர். இப்பின்னணியில் பார்க்கும்போது குடத்தனையின் வரலாறுகூட கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் ஆரம்பத்திலேயே தொடங்கியிருக்கலாம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். எமது ஆய்வில் பள்ளிக்கூட சிறுவர்கள் அதிக அக்கறை காட்டியுள்ளனர். பலவகையான பலவித அளவுள்ள டச்சு, ஆங்கில அரசகால நாணயங்கள் பலவும் எமக்குக் கிட்டியது. இச்சேகரிப்பில் குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாண ராட்சியத்தின் நாணயமாகிய 'சேது' நாணயமாகும். இம்மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளிலும் இவை கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாணயம் இப்பிராந்தியத்தில் தனிக்கொடியுடன் நந்தியை தமது நாணயத்தில் பொறித்து அதன்கீழ் 'சேது' என்று தமிழில் வாசகம் எழுதி வைத்த தமிழரசின் ஒப்பற்ற அழிவற்ற நாணய சான்றாகும். இம்மன்னர்கள் ராமேஸ்வரப் பகுதியிலுள்ள சேதுவை தமது புனித பூமியாக கருதியதால் போலும்

‘சேது’ என நாணயங்களில் வாசகத்தை பொறித்தனர்.

அடுத்தாற்போல் முக்கியம் பெறுவது தான் நாகர்கோவில் ஆய்வாகும். நாகர் வடபகுதியில் வாழ்ந்ததையும் அவர்களின் ஆதிவழிபாடு நாகவழிபாடு என்பதையும் இன்றும் எடுத்தியம்பும் தலம்தான் இதுவாகும். நாகவழிபாடு பின்பு ‘தம்பிரானு’ சிவவழிபாட்டோடு சங்கமித்து வளர்ச்சி பெற்றாலும்கூட நாகவழிபாடு இப்பிராந்தியத்தின் அசையாத ஆதிவழிபாடு. பண்டைய சேரநாடாகிப் இன்றைய கேரளத்தில் இன்றும் செல்வாக்கு பெற்றது இவ்வழிபாடு என்பது சுண்டு நினைவுகூரற்பாலது. இப்பகுதியிலும் பல்வகையான டச்சு நாணயங்கள், விஜயபாகு நாணயம், மீன்பொறித்த பாண்டியகாசு, ஆங்கிலேய நாணயங்கள் பலவும் எமது ஆய்வின்போது அன்பர்கள் தந்துதவினர்.

வல்லிபுரம், குடத்தனை, நாகர்கோவில் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள சிறப்பு யாதெனில் இவை மணல் மேடுகளாக - வெண்ணிற மணற்கும்பிகளாகப் பல மைல் தூரத்தில் காட்சி தருவதே. இத்தகையதொரு நிலையையத்தான் மேற்குக் கரையிலும் மண்ணித்தலை, வெட்டுக்காடு போன்ற இடங்களிலும் காணமுடிகிறது.

இவற்றோடு ஒப்பிடும்போது வேலணைப் பகுதியிலும் விசேடமாக சாட்டி பகுதியும் மேலாய்வுக்கு உட்படும்போது இவற்றிடையே இன்றும் இழைவிட்டோடும் ஒரு பொதுத் தன்மையைக் காண முயலலாம். தென்மராட்சியில் வெற்றிலைக் கேணி, சுண்டிக்குளம் ஆகியவையும் இத்தகையவையே. இருந்தும் இங்கெல்லாம் பொதுவாகக் கறுப்பு சிவப்பு மட்பாண்டங்கள், சிவப்புநிற மட்பாண்டங்கள், சாம்பல் நிற மட்பாண்டங்கள் போன்றவை சாதாரணமாகக் கிடக்கின்றன.

இக்கறுப்பு சிவப்புநிற மட்பாண்டங்களை ஆராயும்போது இவை கலாசார ரீதியில் பெருங்கற்கால பண்பாட்டிற்குப் பிந்திய தொரு நிலையையும் வரலாற்றுக் காலத்தில்

கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின்போது வழக்கிலிருந்ததையும் காட்டுகின்றன. பெருங்கற்காலப்பண்பாட்டு மட்பாண்டங்களில் காணப்படும் வினைத்திறனையோ அல்லது அவற்றில் சிறப்பு வாய்ந்த வடிவங்களையோ இவற்றில் காணமுடியவில்லை. எனவே, கறுப்புச் சிவப்பு நிறம் வரும் வண்ணம் சுடும் முறை வழக்கிலிருந்ததைக் காட்டும் அதே நேரத்தில் இப்போதைய ஆய்வில் இவற்றை பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டோடு சேர்ப்பது ஒரு கேள்விக்குறியாகவே அமைந்துவிடுகிறது.

இவ்விதம் சேர்ப்பது ஈமச்சின்னங்களோடு தொடர்புடைய இப்பண்பாட்டுக்கு நாம் கொடுக்கும் தவறான வியாக்கியானத்தையே எடுத்துக் காட்டும். வெறும் மட்பாண்டங்களை மையமாக வைத்து, ஈமச்சின்னங்கள் காணப்படாத இடத்து எடுத்த எடுப்பின் பெருங்கற்காலம் எனக் கூறுவது அறிஞர் உலகினால் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்தன்று.

அத்துடன் குறிப்பாக மண்ணித்தலை, குடத்தனை ஆகிய இடங்களில் போத்துக் கேயர் உபயோகித்த சுங்கான் போன்றவை கிடைத்தன. போத்துக்கேயர் காலம்வரை இவை மக்கள் நடமாட்டத்திற்குரிய பிரதேசங்களாக விளங்கியவை தெளிவாகிறது. இருந்தும் இப்பகுதியில் கிடைத்த நாணயங்கள் குறைந்தது கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் ஆரம்பத்திலாவது மக்கள் நடமாட்டம் இப்பகுதியில் ஆரம்பமாகிவிட்டதென்பதை எடுத்துக்காட்டுவதும் இவற்றை இன்னும் மட்பாண்ட ஆய்வுமூலம் நிரூபிக்க வேண்டின் குறிப்பிட்ட இடங்களில் பரிசோதனை ஆய்வும் குழிகள் இட்டு அகழ்வாய்வு மேற்கொண்டால்தான் நல்ல பலன் கிடைக்கும். வெறும் மேலாய்வுமூலம் திட்டவாட்டமான எந்த முடிவுக்கும் நாம் வந்துவிடமுடியாது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் வல்லிபுர பிரதேசத்தில் கடந்த நூற்றாண்டில் குறிப்பாக 1846ல் கிடைத்த 7000 நாணயங்கள்பற்றி நாம் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. (J. R. A. S. V. I. 1 No3) இவை ஒரு மனித

சடலத்தோடு முட்டியில் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. இதுபற்றிய விபரமோ அல்லது இந்நாணயங்கள் எங்குள்ளன என்பது பற்றிய விபரமோ நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இஃதெல்லாம் நம்மவர் நம் பாரம்பரியத்தில், பழமையில் கொண்டுள்ள அசிரத்தையையும் பாராமுகத்தையுமே காட்டுகின்றன.

இத்தகைய அசிரத்தையினால்தான் வல்விபரம். மணற்காடு, குடத்தனை, நாகர்கோவில் தீவுப்பகுதிகளில் சாட்டி போன்ற இடங்களிலுள்ள மண்மேடுகளும் அவற்றோடு சேர்ந்துள்ள வரலாற்றுப் பொக்கிஷங்களும் நம்மவர்களால் தினம் தினம் அழிக்கப்படுகின்றன.

இத்தகையதொரு அழிவின் போது கிடைத்த ஒரு வரலாற்றுச் சான்றுதான் ஆணைக்கோட்டை மண்மேடு. இதில் பெரும்பாகம் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. இதனால் இக்குடாநாட்டிற்கான பழமையான தடயங்கள் பலவும் அழிக்கப்பட்டன என்பதை யார் உணர்வர்? யாழ்ப்பாணப் பேரரசின் தலைநகரான நல்லூர் இன்று அழிக்கப்படுகிறது. வரலாற்று உணர்வுடன் ஒரு சமூகம் வாழும் போதுதான் அதற்கான எழுச்சியும் உண்டு என்பதை யார் மறுப்பர். இனியாவது இத்தகைய சின்னங்களோ அன்றி நாணயங்களோ கிடைக்கும்போது யாழ். வரலாற்றுத்துறையின் ஓர் அங்கமாகிய தொல்லியற் துறைக்கு அறியத்தரின் இம்மாவட்டத்தின் உயர்கலைப் பீடத்திலுள்ள நூதனசாலையில் இவற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்போம் என்றும் உறுதி தருகிறோம்.

இத்தகையதொரு நிலை வரும்தான் இச்சின்னங்கள் நம் எதிக்கால சந்ததியினருக்கு நல்ல வழிகாட்டியாய் அமையும்.

முடிவுகள்

எமது மேலாய்வின் மூலம் ஓரளவு சில முடிவுகளைக் கூறக்கூடியதாக உள்ளது. இம்மாவட்டத்தின் ஆதிக் குடியேற்றம் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டைச் சேர்ந்த மக்களோடுதான் தொடங்குகிறது. இவர்களுக்கு முன்பு யக்சர்கள் என மகாவம்சம் விகிக்கும் குருணிக்கற்கால மக்கள் இந்நாட்டில்

வாழ்ந்ததற்கு பெருங்கற்காலப் படைக்குக் கீழ் இவர்கள் உபயோகித்த ஆயுதங்கள் பற்றி அனுராதபுரத்தில் கிடைத்த தகவல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இவ்வாயுதங்கள் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த குருணிக்கற்கால மக்களோடு பெருமளவு ஒத்துக் காணப்படுவதால் தமிழ்நாட்டு குருணிக் கற்கால மக்கள் ஈழத்திலும் பரந்திருக்கலாம் எனக் கொள்ளலாம். தமிழ்நாட்டின் தென்கோடிக்குக் கிட்டவுள்ள பிராந்தியம் மட்டுமல்லாமல் சீதோஷண் நிலையிலும் அதோடு ஒத்த ஒரு பிராந்தியமாக யாழ். மாவட்டம் காணப்படுவதால் இம்மக்கள் ஏன் யாழ். மாவட்டத்தில் கால்வைக்கவில்லை என்பது இற்றைவரை ஒரு புதிதாகவே காணப்படுகிறது. இதற்கும் பல காரணங்கள் இருக்கலாம்.

ஒன்று இதுபற்றிய முடிவான ஆய்வு இற்றைவரை நடைபெறாமை. இரண்டாவது இம்மக்கள் உபயோகித்த கல்லாயுதங்களின் மூலப்பொருட்களாகிய குவாட்ச் என்ற களிப்பொருள் இப்பகுதியில் காணப்படாமை; அல்லின் தம்பதிகள் இம்மாவட்டத்தில் இவ்வாயுதங்கள் ஓரிடத்தில் காணப்பட்டதாகக் கூறும் தகவல்கள் உண்மையில் திருகோணமலையை மனதில்வைத்தே கூறியுள்ளனர் என்பதை திரு. செரன் தெரணியாகலை அவர்கள் நமக்கு அறியத்தந்துள்ளார்.

இதற்கு அடுத்தாற்போல் வருவதுதான் பெருங்கற்காலம். யாழ். மாவட்டத்தின் வழக்கையாறு இதன் மையப் பிரதேசமாக அமைந்துள்ளது. கந்தரோடை, ஆணைக்கோட்டை ஆகியவற்றில் கிடைத்த சான்றுகள் பி. மு. 4ம் - 5ம் நூற்றாண்டுகளிலாவது இப்பகுதியில் இம்மக்கள் நடமாடினர் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இக்காலத்தை அண்டிய குடியிருப்புகள் புன்னாலை, களபூமி, மழவை ஆகிய இடங்களில் ஆரம்பித்திருக்கலாம் எனக் கொள்ளலாம். வேலணை, சரவணை ஆகியவை ஆணைக்கோட்டைக்கு நேர் எதிரில் இருப்பதால் ஆணைக்கோட்டை போன்றே இப்பகுதியிலும் ஆரம்பக் குடியேற்றங்கள் நடைபெற்றிருக்க

லாம் என்கொள்வது தர்க்கரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு கருத்தாக இருந்தாலும் கூட இங்கு காணப்படும் தொல்லியல் சான்றுகள் (அதுவும் மேலாய்வின் மூலம் பெறப்பட்டவை) கிறிஸ்துவ சகாப்தத்தை அண்டியுள்ள காலப்பருதியில்தான் இங்கு குடியிருப்புகள் தோன்றியிருக்கலாம் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன.

இத்தகையதொரு நிலையே மண்ணித்தலை, வெட்டுக்காடு, நாகர்கோவில். குடத்தலை, வல்லிபுரம்போன்ற கரையோரப்பகுதியிலும் வெற்றிலைக் கேணி போன்ற இடங்களிலும் கிடைத்த சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. எனினும் இத்தகைய முடிவுகள் மேலாய்வுமூலம் பெறப்பட்டவையே. வெறும் மேலாய்வை மையமாகவைத்து அவசரமாக எந்த முடிவுக்கும் நாம் வருவது பிழை. பரீட்சார்த்தரீதியான அகழ்வுகள் இவைபற்றி மேலும் பல விபரங்களைத் தரும்.

எமது மேலாய்வின் பெறுபேறாக ஆரம்ப குடியேற்றங்கள் கடற்கரைப் பிரதேசத்தை அண்டியிருந்ததையும், நீர் வசதி, சுலபமாகப் பண்படுத்தக் கூடிய மண் ஆகியவை இவற்றைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றதையும் உறுதிசெய்கின்றன. செம்மண் பிராந்திய குடியிருப்புகள் மிக மிகப் பிற்பட்ட காலத்தில்தான் நடைபெற்றிருக்கவேண்டும் என்பதை இங்கு அருகிக் காணப்படும் தொல்லியல் சான்றுகளோடு யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை கையாண்ட போன்ற இலக்கியச் சான்றுகளும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

கடின மண்ணும் மிக ஆழமாகப் பெறப்பட்ட நீர்நிலைகளும் போதிய வசதிகளற்ற ஆதிகாலத்தில் மக்களால் ஆக்கிரமிக்கப்படாத பிரதேசங்களாகவே இருந்தன. பொதுவாக பெருங்கற்காலமக்கள் குளத்தை மையமாகவைத்து வாழ்வை வளம்படுத்தினாலும்கூட யாழ். மாவட்டத்தின் தரைத் தோற்றம் இயற்கையாக ஒரு பகுதியில் நீர் தேங்கிவந்து நிற்கவும் மிகக் குறைந்த சிரமத்தில் இந்நீரைப் பாதுகாப்பதற்கு ஏற்ற வாய்ப்புகள் இல்லாத பிரதேசமாக இருந்தது. இதனால்தான் கிணற்று நீரில்மட்டும் வாழவேண்டிய மக்களுக்கு கரையோரப் பிர

தேசம்- செம்மண் பிரதேசங்களைவிட வாய்ப்பான ஒரு இடமாக அமைந்தது. ஆனால் இத்தகையதொரு நிலை அனுராதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் காணப்படவில்லை.

செம்மண் பிராந்தியமாகிய இதில் இயற்கையாகவே நீர் தேங்கிநிற்கக்கூடிய விதத்தில் தரைத் தோற்றம் அமைந்திருந்ததால் ஆரம்பத்திலே இருந்து முழுக்க முழுக்கக் குளங்களை மையமாக வைத்து இச்செம்மண் பிராந்தியத்தில் மக்கள் பரவல் ஏற்படத் தொடங்கின.

இப்பின்னணியில் இலக்கிய ஆதாரங்கள் இம்மாவட்டக் குடியேற்றம் பற்றிக் குறிப்பிடும் தகவல்களைச் சற்று விரிவாக ஆராய்வது பலனுடையதாகும்.

யாழ்ப்பாண வைபவமலை போன்ற நூல்கள் இப்பிராந்தியத்தின் குடியேற்றம் கி.பி. 8-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாடியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது எனக்கூறுவது பொருத்தமற்ற தொன்றாகவே காணப்படுகின்றது. இவ் யாழ்ப்பாடிக்கதை கி. பி. 16ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அந்தக்க கவிவீரராகவர் கதையைப் பின்பற்றி எழுந்தது மட்டுமன்றி 13-ம் 14-ம் நூற்றாண்டுகளில் தான் இம்மாவட்டத்திற்கு இடப்பட்ட மணவை மணற்றிடர் போன்ற பெயர்களையும் இணைத்து எழுந்தது என்பர் அறிஞர். (இந்திரபாலா. கா. 1972) அத்தோடு ஏற்கனவே ஆராய்ந்த தொல்லியல் சான்றுகள் ஆதிக் குடியேற்றம் யாழ்ப்பாடியோடோ அன்றி கி. பி. 8-ம் 9-ம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்ததாக நம்பப்படும் உக்கிரசிங்கன் மாருதப்புவல்வி கதைகளிலோ இல்லை என்பது தெளிவாகின்றது. எனினும் பாளி நூலாகிய மகாவம்சம் இப்பிராந்தியத்தின் பழமைபற்றித்தரும் ஆகப்பழைய இலக்கிய சான்றை நாம் ஆராயாமல் விடமுடியாது.

மகாவம்சத்தில் கி. மு. 6-ம் நூற்றாண்டில் இங்கு (நாகதிபத்தில்) மகோதர, குளோதர என்ற அரசர்கள் சிம்மாசனம் வேண்டிப் போரிட்டதையும் அப்போது புத்தபிரான் தமது இரண்டாவது விஜயத் துன்போது இவர்கள் சண்டையை சமாதானப்படுத்தியதாகவும் கூறுகிறது. இத்தகைய

தகவல்களைத்தான் ஒருவிதத்தில் கி. பி. 3-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக நம்பப்படும் மணிமேகலையும் தருகிறது. மணிமேகலையில் மணிபல்லவம்பற்றி பேசப்படுகிறது. இம் மணிபல்லவம் யாழ்மாவட்டத்தைக் குறிக்கிறதென்பர். இராசநாயகம் முதலியார், மணிமேகலையிலும் மணிமேகலை புத்தபீடியை வணங்கியது பற்றிய குறிப்பு வருகிறது. அத்துடன் மணிமேகலையில்

‘மணிபல்லவத்திடை மணிமேகலை தா வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையுங் தண்புனற் பொய்கையுந் தாழ்ந்தன நோக்கி எனவரும் குறிப்பும்

“துறையும் துறைசூழ் நெடுமணற் குன்றமும்” எனவரும் குறிப்பும் இப்பிராந்தியத்தில் நாகர்கோவில், வல்லிபுரம், வேலணை காரைநகரிலுள்ள வேரப்பிட்டி போன்ற இடங்களை எம்மனக்கண் நிறுத்துகின்றன. வல்லிபுரத்திற்கூட கி. பி. 2-ம் நூற்றாண்டைச்சேர்ந்த பொற்சாசனம் ஒரு பௌத்த ஸ்தூபிப்பற்றியே பேசுகிறது. வேலணையிலுள்ள குறும்பிட்டியா காரைநகரில் உள்ள வேரப்பிட்டி ஆசியவற்றின் அழிபாடுகளும் இக்காலத்தில் பௌத்த ஸ்தூபிகள் இங்கு இருந்ததை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. எனவே மணிமேகலைச் செய்தி திராவிட மொழி பேசிய மக்களில் ஒருபகுதியினர் பௌத்த மத செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டதை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இந்தநாட்டில் வாழ்ந்த தமிழ்க்குடிகள் எவ்வாறு பௌத்த மதத்தை ஆதரித்து பாளிமொழி செல்வாக்கால் தமது பெயரையே மாற்றினர் என்பதற்கு தலைசிறந்த உதாரணமாக வவுனியா மாவட்டத்தில் உள்ள பெரிய புளியங்குளத்தில் கிடைத்துள்ள பிராமிக் கல்வெட்டு சான்றுபட்கின்றது. இக்கல்வெட்டின் காலம் கி. மு. 2, 3-ம் நூற்றாண்டாகும்(Paranavithane 1970) இதில் தமிழ்வணிகனாகிய விசாகன் பௌத்த மதத்திற்கு கொடுத்த கொடைபற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. வணிகன் ‘தமிழ்’ என இக்கல்வெட்டில் அவன் பேசிய மொழியின் பெயரால் அழைக்கப்படுவதை நோக்கும்

போது தமிழுக்கே உரிய சிறப்பான எழுத்தாகிய ‘ழ’ கரத்தை உச்சரிக்கும் மக்கள் இப்பகுதியில் வாழ்ந்தார்கள் என்பது தெளிவாகிறது. இங்கே குறிப்பிடப்படும் ‘தமிழ்’ என்ற பதம் உண்மையில் தமிழின் முதல் வடிவமாகும். எனவே இக்கல்வெட்டில் இருந்து திராவிடர்கள் அவர்களில் தமிழை தாய்மொழியாகக் கொண்ட ஒரு பகுதியினர் பௌத்தத்தை ஆதரித்தது தெரிகிறது. வல்லியுர பொற்சாசனம் ஒரு பௌத்த விகாரையைக் குறித்தாலும்கூட அதில்வரும் ‘படகரை’ என்றபதம் உண்மையில் ‘வடகரை’ என்றதன் பிராகிருத வடிவம் என்பதும் இசிகிரிய என்றபெயர்கூட ‘ராயன்’ போன்ற பெயர்கள் பெற்ற திரியின் வடிவமே எனக்கொண்டால் பிழையாகாது, எனவே இக்காலத்தில் வடகரை முக்கியமாக வல்லிபுரத்தை மையமாக வைத்து தனி சிற்றரசாக விளங்கியிருக்கலாம் எனக்கொண்டால் பிழையாகாது. எனவே வல்லிபுர பொற்சாசனமும் தமிழர் பௌத்தத்தைத் தழுவினதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது எனக் கொள்ளலாம்.

எமது தொல்லியல் மேல் ஆய்வும் வழக்கை ஆற்றுப் பகுதியில் ஆனைக்கோட்டை கந்தரோடை ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற அகழ்வும் யாழ்மாவட்டம் குறைந்தது கி. மு. 4-ம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பே திராவிட மக்கள் வாழ்ந்த இடமாக விளங்கியதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இதனால் மகாவம்சத்திலும் மணிமேகலையிலும் இப்பிராந்தியம்பற்றி வரும் குறிப்புகள் இங்கு நிலைபெற்றிருந்த ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சிற்றரசுகள் பற்றிய ஒரு மரபையே பிரதிபலிக்கின்றன எனக் கொள்ள இடமிருக்கிறது. இச்செய்திகள் மட்டுமன்றி சம்மோக வாகினி என்ற மிகப் பழைய பாளி நூலில்கூட கி. மு. 4-ம் நூற்றாண்டில் நாகதீபத்தைக் கண்ட ஒருகண் குருடுடைய மன்னன்பற்றிக் குறிப்பு வருகின்றது.

மணிமேகலை இப்பகுதியை “நாகநாடு” என அழைக்க மகாவம்சமும் வசபனின் கல்வெட்டும் ‘நாகதீப’ என அழைக்க

கின்றன. கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத் தைச் சேர்ந்த மிகுந்தலையில் உள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுடொன்று 'தீபராஜ' பற்றி பேசுகிறது. இக்கூற்று 'நாகதீப' மன்னனையே குறித்து நின்றதென்பர் பரணவிதானு. அத்துடன் நாம் பேசும் ஆதிக்குடியேற்ற காலத்தில் பரந்த அளவில் நாகதீபம் தற்போதய வடமாகாணம் அநுராதபுர மாவட்டம் புத்தளம், சிலாபம் ஆகிய பிராந்தியங்களைக் குறித்து நின்றது என்பதை பாலிநூல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இப்பகுதி நாகதீபம் "என அழைக்கப்பட்ட இதன் தென்பாலுள்ள பகுதி "இரத்தின தீபம்" என அழைக்கப்பட்டது. வரலாற்றுக் காலத்தில் அநுராதபுரநகரில் ஆட்சிசெய்த சிங்கள மன்னர் பட்டியலில் 'நாக' என விசுவதிபுடன் முடிவடையும் பெயர்கள் பலவும் காணப்படுகிறது. ஏன் ஈழத்தின் ஆதிப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் கூட நாகர்கள் பெயர்கள் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

மேற்கூறிய கருத்துக்களை மனதில் கொள்ளுவது அவசியம் மெண்டிஷ் (Mendis 1965) பரணவிதானு போன்றோர் இவர்களை அமாஷ்யர்கள் அதாவது மனிதரில்லாத கூட்டத்தினர் எனக் கூறியது வியப்பாக உள்ளது. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றம் பற்றிக் கூறவந்த பரணவிதானு இப்பிராந்திய ஆதிக்குடிகளான நாகர்கள் பற்றிக் கூறியது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் மகாவம்சம், மணிமேகலை போன்ற நூல்களில் மட்டுமன்றிப் பொதுவாக பழைய பாலி சமஸ்கிருத இலக்கியங்களில் நாகர்கள் மனிதர்களாக சித்தரிக்கப்படவில்லை என்றும் உண்மையில் இவர்கள் அமாஷ்யர்களாகவே சித்தரிக்கப்பட்டு பாதாள உலக வாசிகளாகவும் குறிப்பிடப்பட்டு இவர்களின் இயல்பான தோற்றம் பாம்பாக இருந்ததாகவும் ஆனால் நினைத்த மாத்திரத்தில் எத்தோற்றம் பெறும் சக்தி படைத்திருந்தார்கள் எனவும் எடுத்துக் காட்டி ஈழத்தில் உள்ள நாகதீபம் கல்யாணி போன்ற இடங்கள் இவர்கள் வாழ் இடங்களாக குறிப்பிடப்பட்டாலும் இவர்கள் மனித பிறவியினரல்லர் என்பதை கௌதம புத்தர் இங்கு மேற்கொண்ட

விஜயங்களின் போது இங்கு பிறவியினர் இல்லாதிருந்தனர் என மகாவம்சத்தில் வாழ் கூற்று உறுதிப்படுத்துகின்றது என்றும் இன்றோர் இடத்தில் நாகர்களை மனித பிறவியினர் எனக் கொண்டாலும் கூட எக்காரணம் கொண்டும் இவர்களை திராவிடர் எனக் கொள்ள முடியாதென்றும் விளக்கியுள்ளார் (Paranavithana 1961). ஆனால் இவருக்கு ஈழத்தின் ஆதிக்குடிகள் பற்றியிருந்த தடுமாற்றத்தை இலங்கை பல்கலைக் கழக வரலாற்று நூலில் எழுதிய கட்டுரை யொன்று எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அதில் இந்நாட்டில் இன்று சிங்களம், தமிழ்மொழி பேசியோரின் பெரும்பான்மையினர் இந்தக் கற்கால ஆதிக்குடிகளின் வழித்தோன்றல்கள் என்றும், இவர்கள் பற்றி விரிவான தகவல் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றும் எடுத்துக் காட்டித் தமக்குக் காணப்பட்ட மயக்கத்தைப் புலப்படுத்தி உள்ளார் (Ray 1959).

ஆனால் இந்நாகதீபத்தில் கிடைத்த தொல்லியல் சான்றுகளை விரிவாக ஆராயும் போது நாகர்கள் வாழ்ந்த பிராந்தியம், (ஏன் மகாவம்சம், தீபவம்சம் போன்ற பாலி நூல்களில் விஜயன் ஆதியில் வந்து கால்வைத்துப் பின்பு அநுராதபுரத்தில் அரசமைத்ததாக கூறப்படும் இப்பகுதி) ஆதிகாலம் தொட்டு மனித நடமாட்டத்திற்கு உட்பட்ட பகுதியாகவே காணப்படுகிறது. இற்றவரை நமக்குக் கிடைத்த மனித எலும்புக்கூடுகள் விசேஷமாக பொன்பரிப்பு மாந்தை ஆகியன இரண்டும் தெட்டத் தெளிவாக தென்னிந்திய மக்கட்கு பூவினரினதே என்பதை உணர்த்தி உள்ளன. ஆனைக்கோட்டை எலும்புக்கூடு மானிட இயலாளரால் இன்றும் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டி இருந்தாலும் கூட அதில் மாந்தை எலும்புக் கூட்டின் சாயல் இருப்பதும் அவ் எலும்பு கூட்டோடு கிடைத்த முத்திரை குறிக்கும் பெயர் ஆதி திராவிடச் சொல்லாக இருப்பதாலும் மானிட இயல் சான்றுகளை ஒப்பிட்டு ஆராயும்போது நாகர்கள் மனிதர்களே என்பதும் ஆதி திராவிடர் என்பதும் வெள்ளிடை மலை. இன்றும் யாழ் மாவட்டத்தின் பல பகுதியில் வழக்கிலிருக்

கும் சங்ககாலத் தமிழர் வழக்கிலிருந்து சொற்கள் பல இந்த உண்மையை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதுபற்றி விரிவான ஆய்வு நடத்தப்படவேண்டும், என்றாலும் ஒரு சில உதாரணங்கள் மூலம் இதை விளக்கலாம். ஐந்து, உது, உவன், அதன் வந்தாரே போன்ற சங்ககால சொற்கள் தமிழகத்தில் வழக்கில் இல்லாவிட்டாலும் கூட இன்றும் யாழ்ப்பாணத் தமிழில் பேசப்படுகின்றன. ஏன் தொல்காப்பியத்தில் பெண்குழந்தையைக் கூட 'மகனே' என அழைத்த வழக்குண்டு. இன்றும் இத்தகைய தொரு வழக்கு யாழ்ப்பாணத் தமிழில் உள்ளது. (Ray 1959:43) நாம் மேலாய்வில் ஈடுபடும்போது புங்குடுதீவு, வேலணை போன்ற இடங்களில் பண்டைய சங்கச் சொற்கள் வழக்குபற்றி பல அறிஞரால் எமக்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இது பற்றி ஆராய்ந்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். இப் பின்னணியில் நோக்கும்போது கடைச்சங்கப் புலவர்களான ஈழத்துப் பூந்தேவனார், முடிநாகராயன் போன்றோர் வடமாகாணத்திலிருந்து தமிழ் வளர்த்த மதுரைக்குச் சென்றிருக்கலாம் என்பது புலனாகின்றது. முக்கியமாக மாந்தை பற்றிச் சங்ககால நூல்கள் குறிப்பதும், சமூகப் பிரிவில் சங்கத் தமிழரின் ஒரு பகுதியினராகிய கடம்பரை ஞாபகமூட்டும் விதத்தில் மல்வத்து ஓயா என இன்று அழைக்கப்படும் நதி அன்று பழைய பாளி நூல்களில் விளக்கப்படுவதையும் மேலும் உதாரணங்களாக எடுத்துக் காட்டலாம். வவுனியா மாவட்டத்தில் கிடைத்த இரண்டு பிராமிக் கல் வெட்டுகளில் (கி. மு. 2-ம்3ம்நூ. சேர்ந்தது) தமிழ் வணிகன் விசாகன் பௌத்தமதத்திற்குக் கொடுத்த கொடை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. இதே காலத்தைச் சேர்ந்த அநுராதபுர கல்வெட்டிலும் தமிழ் வணிகர் பேசப்படுகின்றனர். வவுனியா மாவட்டத்தில் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட பெரியபுளியங்குள கல்வெட்டில் தமிழுக்கே சிறப்பாக அமைந்துள்ள 'ழ' என்று எழுத்து காணப்படுவது தமிழைப் பேசிய மக்கள் கூட்டம் பௌத்தமதத்தை அனுஸ்டித்தவர்கள் இங்கு வாழ்ந்தார்கள் என எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஏன் மகாவம்சம் குறிப்பிடும் வர

லாற்றுச் சம்பவங்களான கி. மு. 2-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சேனன், குட்டிகளும் பின் வந்த எல்லாளன் ஆட்சியும் அன்று கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முன்பு இப் பிராந்தியத்தில் தமிழ் மொழி பேசியோர் வாழ்ந்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றன. வவுனியாவில் உள்ள 'மாமடுவ' என்ற கிராமத்தில் காணப்படும் பெருங்கற்கால ஈமசின்ன வகைகள், கற்பதுக்கைகள், கல்வட்டங்கள் ஆகியனவும் 'இம்மாவட்டத்தில் பழந்தமிழர் பெற்ற செல்வாக்கை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. முல்லைத்தீவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆதி நாணயங்கள் கந்தரோடை வல்லிபுரம், குடத்தனை, மாந்தை, அநுராதபுரம் போன்ற இடங்களில் காணப்பட்ட ஈழத்தின் ஆதி நாணயங்களை ஒத்துக் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் காணப்படும் சின்னங்களிற்கும் பெருங்கற்கால பண்பாட்டைச் சேர்ந்த பாளை ஓடுகளில் உள்ள குறியீடுகளிற்கும் இடையே இனவிட்டோடும் ஒற்றுமையைக் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் ஈழத்தில் இன் நாணயங்களை வெளியிட்டோர் ஆதிதிராவிட மக்களே என்பது புலனாகிறது. அண்மையில் மாந்தையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பரீட்சார்த்த அகழ்வு இப்பகுதியின் ஆதிக்குடிகள் பெருங்கற்காலப் பண்பாடு வழிவந்த திராவிடரே என்பதை உணர்த்தியுள்ளது. ஏன் மகாவம்சம் குறிக்கும் ஈழத்தின் ஆதிப்பெயரான தாம்பிரர்ணி கூடத் தமிழகத்தில் உள்ள பாண்டிநாட்டு நதியாகிய தென் பொருணை அல்லது தண் பொருணையின் பாளி வடிவமே என்பர் அறிஞர். இதனால் ஆதிக்குடியேற்றம் இப்பகுதியிலிருந்து இங்கு நடைபெற்றிருக்கலாம் என்பது வெளிப்படை. புத்தள மாவட்டத்தில் உள்ள பொன்பரிப்பு ஆதிக்க நல்லுருக்கு நேரெதிரிலமைந்துள்ளதும் இவை இரண்டுக்குமிடையே உள்ள நெருங்கிய ஒற்றுமையை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறு நோக்கும்போது ஈழத்தின் ஆதிக்குடியேற்றத்தில் பாண்டிநாடு முக்கிய இடத்தை வகித்தது தெளிவாகிறது. பாண்டிநாட்டில்தான் பழந்தமிழர் நாகரிகம் முதலில் செழித்தது என்பதை கொற்கை

போன்ற இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகள் உறுதிப்படுத்துவதால் இத்தகையதொரு கருத்து ஏற்கக்கூடியதாகவே இருக்கிறது. விஜயன் கதையிலும் ஏனைய இடங்களிலும் 'பண்டு' என வரும் பதம் பாண்டியரேயே குறித்தது என்பதை நிக்லஸ் போன்ற அறிஞர்கூட ஏற்பதாலும் ஈழத்தின் ஆதிப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களின் பிராமி வடிவம் கூட தென்னாட்டு வரிவடிவ வழிவந்தது என அறிஞர் ஏற்பதாலும், பௌத்தமும் வடஇந்திய பிராமி வரிவடிவமும் இங்கு புகுத்தப்பட முன்பு அமாஷர்கள் என விபரிக்கப்படும் நாகர் திராவிட மொழி பேசியோராக இருந்தனர் என்பது தெளிவாகிறது. வரலாற்றுக் கால சிங்கள மன்னர் பலர் நாக என விசுவநாதன் முடிவடையும் பெயர்களைச் சூடியிருந்ததை உற்று நோக்கும்போது இக்கால சிங்கள மக்களின் மூதாதையர்கூட ஆதிதிராவிடமொழி பேசியோர் என்பது தெளிவு. இதைத் தற்கால சிங்கள மொழி தன்மையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. சிங்களம் என்று நாம் காணும் இனம் பற்றி ஆதிப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பு இல்லை. இந்நாட்டுக்கு இடப்பட்ட பெயராக இது பழைய பாளி நூல்களிலும் இந்திய இலக்கியம் கல்வெட்டு ஆகியவற்றிலும் கி. பி. 3-ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்பே காணப்படுகிறது.

இவ்வாறு பிந்திய நிலையில் காணப்படும் 'சிங்களம்' என்ற சொல் ஈழத்தின் வழிவந்த சொல்லாகும். எலு என்ற மொழி பேசியதால் ஈழம் என இந்நாடு அழைக்கப்பட்டது. இதனைப் பட்டினப் பாளையில் வரும் 'ஈழத்துணவும் காழத்து ஆக்கமும்' என்ற குறிப்பும், தமிழ் நாட்டில் திருப்பரம் குன்றத்தில் காணப்படும் ஈழத்துக் குடுமிகள் என்ற குறிப்பும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. எனவே இந்த ஈழத்துக்குச் 'சிறீ' என்ற அடைமொழியைச் சேர்த்ததன் விளைவாகத் தான் "சிங்களம்" என்ற சொல் பிறந்து, இது முதலில் நாட்டையும் பின்பு ஒரு மக்கள் கூட்டத்தையும் குறித்தது என்பது தெளிவு. மக்கள் கூட்டத்தைக் குறித்த நேரத்தில் சிங்களத்தைக் கொன்றவன் (சிங்+கல) வழிவந்த இனமே சிங்கள இனம்

என்ற நாடோடிக் கதை மரபு மூலம் ஈழத்தில் இருந்து வளர்ச்சியடைந்த சிங்களத்திற்கு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. சிங்கள தமிழ் மக்களிடையே மானிடவியலாளர், சமூகவியலாளர் காணும் ஒற்றுமையும் இதை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறாயின் சிங்களத்தின் ஆதிமொழியாகிய 'எலுவும்' தமிழைப்போல ஒரு திராவிட மொழியே. ஏன் தமிழ்நாட்டிற்கூடத் தொல்காப்பியர் காலத்தில் பற்பல பிராந்தியங்களில் பேசப்பட்ட 12 கிளை மொழிபற்றியும் குறிப்புண்டு. (Meenakshisundaram T.P. 1968) இவற்றில் சில மொழி வழக்குகள் ஏனையோரால் விளக்கப்படவில்லை. எனவே இந்த எலுவும் இத்தகைய ஒரு பிராந்திய மொழிவழக்காக ஈழத்தில் தமிழுடன் அல்லது வேறு திராவிட மொழி வழக்குகளுடன் புகுந்தது எனலாம். பௌத்தமும், பாளியும் இந்த நாட்டில் புகுத்தப்பட்ட பின்பு "எலு" இவற்றின் செல்வாக்கால் வட இந்திய சாயல் பெற்று, தமிழ்போன்ற திராவிட மொழி தன்மையில் இருந்து வேறுபடத் தொடங்கியது. இவ்வாறு பிறந்ததுதான் சிங்கள மொழியாகும்.

எனவே தொல்லியல் நோக்கில் நோக்கும்போது பரணவிதான குறிப்பிடுவது போல் யாழ் மாவட்டத்தில் காணப்படும் தொல்லியல் எச்சங்கள் இத்தீவின் ஆதி காலத்தில் ஏனைய மாவட்டங்களில் காணப்படும் தொல்லியல் எச்சங்களோடு ஒத்தே காணப்படுகின்றன. (Paranavitana 1961) ஆனால் அவர் கூறுவதுபோலத் தீவின் ஏனைய பகுதியில் காணப்படுபவை வட நாட்டின் ஆதிக்குடியேற்றங்களின் எச்சங்கள் அல்ல. இவை தென்னக மக்களின் எச்சங்களே. இவற்றோடு யாழ் மாவட்ட, வட மாகாண ஆதிதிராவிட மக்களின் எச்சங்களும் ஒத்துக் காணப்படுவது ஆச்சரியப்படக்கூடியதொன்றல்ல.

எனவே தற்போதய நிலையில் அகழ்வுகள் விரிவாக மேற்கொள்ளப்படாத நிலை நமது மேலாய்வை மையமாகவும் அகழ்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட முக்கிய இடங்களில் கிடைத்த தகவல்களை சான்றாகவும் வைத்து

ஆராயும்போது யாழ்மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற ஆதிக் குடியேற்றம் அநுராதபுரம், மாந்தை, பொன்பரிப்பு, திஸமகாரகம் போன்ற இடங்களில் நடைபெற்ற ஆதிக் குடியேற்றங்களை ஒத்ததே என்பதும் ஆகக் குறைந்தது கி. மு. 5-ம் நூற்றாண்டிலாவது இப்பகுதியின் சில முக்கிய இடங்களில் சங்கத் தமிழரின் மூதாதையரான பெருங்காலபண்பாட்டு மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்பது உறுதி.

இத்தகைய ஆதிக் குடியேற்ற தலங்களில் வழுக்கையாறு ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. கந்தரோடை ஆளக்கோட்டைத் தொல்லியல் சான்றுகள் யாழ்மாவட்ட ஆதிக்குடியேற்றத்தில் இதுபெற்ற முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இராசநாயகம் முதலியார் ஞானபிரகாசர் போன்றோர் கந்தரோடைதான் பண்டைய நாகர்களின் தலைநகர் என்கூறிய கருத்தும் கிழக்குக் கரையிலுள்ள சிங்கைநகர் கந்தரோடைக்குப்பின்பு இப்பிராந்தியத்தின் தலைநகராக எழுச்சிபெற்றது பற்றிய செய்தியும் தற்போதைய தொல்லியல் ஆய்வின் பின்னணியில் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய கருத்துக்களாக அமைகின்றன. எவ்வாறாயினும் இப்பகுதி ஆதி அரசியல் வளர்ச்சிபற்றியோ அன்றி ஏனைய அரசியல் சம்பவங்கள் பற்றியோ போதிய இலக்கிய ஆதாரங்கள் இல்லாதவிடத்து அறிந்துகொள்வது கடினமாக இருந்தாலும்கூட மகாவம்சத்தில் (கி. மு. 6-ம் நூற்றாண்டு) நாகர் அரசு பற்றிவரும் குறிப்பும் மணிமேகலையில் (கி. பி. 3-ம் நூற்றாண்டு) நாகநாடுபற்றிய குறிப்பும் விசேடமாக மணிபல்லவம் என அழைக்கப்படும் இப்பிராந்தியத்தின் மன்னனான வளைவாணன் மகள் பீரிவளைக்கும் சோழ மன்னன் கிள்ளிவளவனுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்புபற்றி வரும்

நாகநாடு நடுங்கின்றான் பவன்
வாகை வேளன் வளைவாணன் நேனி
வாகை மயிலை வியிற்றுட் தோன்றிய
பீலிவளை

(மணி - காதை xxiv 11. 54)

குறிப்பும் வசபன் கல்வெட்டில் கி. பி. 2ம்

நூற்றாண்டில் அநுராதபுரத்திலாண்ட வசபன் காலத்தில் நாகதிபத்தை அவன் அமைச்சருள் ஒருவனாகிய இசிகிரியன் என்பவன் மாகாண அதிகாரியாக இருந்து பரிபரவித்து வந்த காலத்தில் பியகுகதிசன் என்பவன் ஒரு விகாரை அமைத்ததுபற்றிவரும் செய்தியை நோக்கும்போது இப்பகுதி அரசியல்ரீதியாக தனிப்பிராந்தியமாக விளங்கியது தெரிகிறது. இத்தகைய பிராந்தியம் ஒரு பேரரசு நிலைக்கு எழுச்சி பெருவிட்டாலும்கூட ஒரு சிற்றரசாக விளங்கியிருக்கலாம். இத்தகைய அரசின் தலைநகராக ஆரம்பத்தில் கந்தரோடையும் பின்பு கிழக்கு கரையில் சிங்கைநகரும் விளங்கியிருக்கலாம் எனக்கொண்டால் பிழையாகாது. ஏன் அநுராதபுர மன்னர் அரசியல் வரலாற்றைக் குறிக்கும் மகாவம்சத்தில்கூட தேவநம்பிய தீசன் ஆட்சிக்குப்பின்பு மூன்று நூற்றாண்டு கட்டு மேலாக இப்பகுதிபற்றி எந்தவித செய்தியும் குறிக்கத் தவறியதில் இருந்தே இப்பகுதி ஒரு தனிப்பிராந்தியமாக வளர்ச்சி பெற்றது என்பது வெள்ளிடைமலை. இத்தகைய சிற்றரசுகள் யாழ்மாவட்டத்தில் மட்டுமன்றி வடமாகாணத்தின் பல இடங்களிலும் குறிப்பாக மாந்தை, வவுனியா, முல்லைத்தீவு போன்ற இடங்களில் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கலாம் எனவும் கொள்ளலாம். இவை பெரும்பாலும் அரசியல் ரீதியில் சுதந்திரமாகவே விளங்கியது என்பதை சிங்கள வரலாற்று நூல்களில் வரும் குறிப்புக்கள் மறைமுகமாக எடுத்துக்காட்டுவதோடு ஐரோப்பியர் ஆட்சியிலும் குறிப்பாக 'வன்னிப்பகுதி' சுதந்திர நிலையில் இயங்கிய தன்மையும் சான்று பகர்கிறது சிங்கள வரலாற்று முதல் மன்னனாகிய தேவநம்பிய தீஸன் கூட வடபகுதிமீது கொண்ட தொடர்பு அரசியல் ரீதியானது அன்று. இது வெறும் கலாச்சார தொடர்பே. இவனுக்குப் பின்பு மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பு கி. பி. 2-ம் நூற்றாண்டில் அநுராதபுர மன்னனாகிய மகல்லநாக, கனிட்டதீசன் போன்றோர் மேற்கொண்ட பௌத்த கட்டிட பணிபற்றியே மகாவம்சம் குறிக்கின்றது. கி. பி. 3ஆம் நூற்றாண்டில் இன்னொரு சிங்கள மன்னனாகிய வெகாரிகதிஸ்ஸ மேற்கொண்ட பௌத்த பணி பற்றிக்

குறிப்பு வருகிறது. (M. V. 33-35) இதன் பின்பு கி. பி. 7-ம் நூற்றாண்டில் அநுராத புரத்தை ஆண்ட இரண்டாம் அக்கிரபோதி இங்குள்ள பெளத்த நிறுவனத்திற்கு மேற்கொண்ட உதவிபற்றிப் பேசப்படுகின்றது. (C.V. 42-62) எனவே வடபிராந்தியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் சிங்கள மன்னர் காலா காலங்களில் இப்பகுதியில் தளேத்த பெளத்தத்திற்கு அளித்த உதவி பற்றிய சான்றுகள் காணப்படுவதாலும் அரசியல் ஆதிக்கம் பெருமளவுக்கு இவர்களால் மேற்கொள்ளப் படவில்லை என்றே கூறலாம். இதனால் இப்பகுதி அரசியல் ரீதியில் சிறுசிறு சிற்றரசுகளாக இருந்திருக்கலாம் என எண்ணத் துண்டுகிறது. இலக்கியக் கல்வெட்டு ஆதாரங்களின் சான்றுகள் இல்லாத நிலையில் முழுக்கமுழுக்க தொல்லியல் சான்றுகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இவ்வரசுகளின் அரசியல் வரலாறு பற்றி நாம் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாத நிலையில் உள்ளோம். எவ்வாறாயினும் பெளத்த கலாச்சார அலை இப்பகுதி மக்களையும் கவர்ந்தது என்பதற்கான சான்றுகள் உள. இதனால் ஒரு சில காலங்களில் மட்டும் இப்பகுதி மீது அரசியல் ஆதிக்கத்தில் அநுராதபுரமன்னர் ஈடுபட்டிருக்கலாம், என்பது தெளிவாகிறது. இதற்குச் சான்றாக கி. பி. 2-ம் நூற்றாண்டில் இங்கு நிலைபெற்ற வசபன் ஆட்சியும் கி. பி. 8-ம் நூற்றாண்டில் அநுராதபுரத்தில் 2-ம் மகிந்தன் ஆட்சிசெய்த போது வடமாகாணத்தை உள்ளடக்கிய உத்தரபிரதேசத்தில் உள்ள மாவட்ட தலைவர்கள் மேற்கொண்ட கிளர்ச்சி பற்றிச் சூளவம்சம் (C. V. 48; 83-84) தரும் குறிப்பும் அமைகின்றன. வட பிராந்தியம் ஒரு சில காலங்களில் அநுராத புர மன்னர் அரசியல் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருந்தாலும் பெரும்பாலான காலத்தில்

இது சுதந்திரமாகவே விளங்கியது என்பதை அநுராதபுர மன்னர் தொடர்ச்சியாக இப்பகுதிமீது மேற்கொண்ட அரசியல் ஆதிக்கம் பற்றி மகாவம்சம், தீபவம்சம், களவம்சம் போன்ற சிங்கள மக்களின் வரலாற்று நூல்களில் போதிய ஆதாரம் காணப்படாத தொன்றே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இருந்தும் இப்பிராந்திய மக்களின் ஒரு பகுதியினராவது பெளத்தத்தின் வருகையாலும் பாளிமொழிச் செல்லாக்காலும் தங்கள் மொழி கலாச்சாரத் தனித்துவத்தை முற்றாகப் பேணமுடியவில்லை என்பதை இங்கு காணப்படும் சிங்கள இடப்பெயர்களும் ஆங்காங்கே காணப்படும் பெளத்த சின்னங்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. எவ்வாறாயினும் கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட சோழப் படையெடுப்பு இப்பிராந்திய மக்களை தமிழ் இந்துமத வழியில் முழுக்க முழுக்க நெறிப்படுத்த கி. பி. 13-ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட மாகன் படையெடுப்பு சிங்கள மக்கள் அரசியல் செல்வாக்கிற்கு உலைவைக்க இக்காலம் தொட்டு ரோப்பியர் வரும்வரையும் ஒரு தனித்தமிழ்ப் பேரரசு நந்திக் கொடியுடன் இப்பிராந்தியத்தில் வளர்ச்சிபெற முடிந்தது.

எவ்வாறாயினும் யாழ். மாவட்டத்தில் நாம் மேற்கொண்ட மேலாய்வு உண்மையில் மேலோட்டமாகமட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டவை. தொல்லியல் மேலாய்வு உண்மையில் கால் நடையாக பகுதி பகுதியாகச் சென்று விபரமான தகவல்களைத் தரும்வகையில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்றே. இத்தகைய விரிவான ஆய்வு நடைபெறும் போது எமக்கு மேலும் மேலும் புதிய தகவல்கள் கிட்டலாம்.

இக்கட்டுரை யாழ் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் மன்றக் கருத்தரங்கில் 16-6-82 ல் கட்டுரை ஆசிரியர் நிகழ்த்திய உரையின் சுருக்கம்.

உசாவிய நூல்கள்

- அகநானூறு 1961 மு. காசிநாதச் செட்டியார் பதிப்பு (திருநெல்வேலி)
இந்திரபாலா கா: 1972 யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றம் (கண்டி)
இரகுபதி பொ. 1981 வீரகேசரி (14-6-1981)
சதாசிவம்பிள்ளை வி. வி. 1884 யாழ்ப்பாண வைபவம் (சென்னை)
புறநானூறு 1962-64 சு. துரைச்சாமிப்பிள்ளை பதிப்பு (திருநெல்வேலி)
பெரும்பாணாற்றுப்படை 1962 பொ. வே. சோமசுந்தரரும் பதிப்பு (திருநெல்வேலி)
ஞானப்பிரகாசர் 1928 யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்
வேலுப்பிள்ளை க. 1918 யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி (வசாவிலான், யாழ்ப்ப)
மணிமேகலை 1956 உ. வே. சுவாமிநாத ஐயர் பதிப்பு (சென்னை)
முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அ. 1912 யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் (யாழ்ப்பாணம்)
ஜோன் என். 1879 யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் (யாழ்ப்பாணம்)
Begley Vimala 1967
"Archaeological Exploration in Northern Ceylon" Expedition
vol. 9 No. 4 Summer 1967. pp 21-29,
.. 1973
"Proto historical material from Sri Lanka (Ceylon) and Indian Contacts"
in Kennedy. K. A. R. and Possehl G. L. (ed) Ecological Back grounds
of South Asian Pre-history pp 191 - 196.
Boake W. J. S, 1887
"Tirukkettiswaram, Mahatirtha, Motoddam or Mantoddai, in J. R. A. S.
(C. B.) vol. X No. 35. pp 107 - 114
.. 1888
Manner A Monograph (Colombo) Chanmugam P. K, and Jayawardane F.L.W.
1954 Skeletal remains from Tirukkettiswaram in Ceylon Journal of Science,
Section G. vol, V Part-2
Cularamsa 1953
(Trans Geiger. W Colombo
Deraniyagala S. 172.
The Citadel of Anuradhapura 1969, Excavation in the Gedig Area. Ancient
Ceylon No-12. P P 48-62,
Indrapala K. 1981
The Hindu, April 26.
J. R. A. S. (C. B.)
Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society.
Kennedy K. A. R, 1975
The Physical Anthorpolgy of the Megalith builders of South India and
Sri Lanka (Canberra)

Lewis J. P. 1895

Manual of the Vanni District (Colombo)

Mahavamsa 1960

(Trans) Geiger W (Colombo)

Meenakshisundaram T. P. 1965

A History of Tamil language (Poona)

Mendis G. C. 1965

The Vijaya legend in Jayawickrama M. A. (Ed.) Parnavitane Felicitation volume (Colombo) PP 263-279

Navaratnam C. S. 1958

Tamils and Ceylon (Jaffna)

Parker H. 1885

Report of the Archaeological discoveries of Tissamaharama in the Southern province in J. R. A. S. (C. B.) VIII No. 27 PP 95-192

Parnavitane C 1961

The Arya kingdom of North Ceylon J. R. A. S. (C. B) N. S. vol. (vii) Part (ii) PP 1-42

1970 Brahmi Inscriptions of Ceylon (Colombo)

Pieris P. E. 1917

Nagadipa and Buddhist remains in Jaffna Part (i) J. R. A. S. (C. B.) vol. (xxvi) No 70. PP 11-67

1919

Nagadipa and Buddhist remains in Jaffna. Part (ii) J. R. A. S. (C. B.) vol. (xxviii) No. 72 PP 40-67

Ragupathy P. 1931

Daily News 6-10-1981

Rasanayagam S 1926

Ancient Jaffna Madras

Ray H. C. 1959

History of Ceylon, vol. (i) Part (i) Colombo

Senaratne S. P. F. 1965

The Later Pre history and Proto-history of Ceylon, some preliminary problems in Journal of the national museum of ceylon vol (i) Part (i) colombo PP (3-19)

Shanmuganathan S. 1960

Excavations at Tirukketiswaram Vaithianthan K (ed.) Tirukketiswaram papers (colombo) PP 83-84

Sitrampalam S. K. 1980

The Megalithic culture of Srilanka (Unpublished ph. D Thesis, Poona)

WITH THE BEST COMPLIMENTS
OF
ALL CEYLON DISTRIBUTORS

LEADING IMPORTERS OF BOOKS

ON

**MEDICAL, ACCOUNTANCY, ENGINEERING ADVANCED LEVEL
TEXT BOOKS IN ENGLISH AND TAMIL
NOVELS IN ENGLISH & TAMIL
ENGLISH & TAMIL PERIODICALS.**

**FOR YOUR REQUIREMENTS ON BOOKS
ALWAYS REMEMBER**

ALL CEYLON DISTRIBUTORS

Head Office:

371, DAM STREET.
(Adjoining Courts Post Office)
COLOMBO - 12
P. O. Box 96
Phone: 34529
Cable: 'KENNADIES'

Branch:

119 1/1, K. K. S. ROAD,
(Mylands Building)
JAFFNA.
P. O. Box 94
Phone: 8234
Cable: 'AECDEE'

**All orders placed by post or telephone will be delivered
within city limits.**

செந்தழல் சிறப்புற வாழ்த்துகிறோம்.

குமாரசேல் கோரபனி

217, 5ம் குறுக்குத்தெரு,

கொழும்பு - 11

தொலைபேசி: 21057

யாழ்நகரில் சுவையான ஐஸ்கிரீம்

குளிர்பான வகைகளுக்கும்

கேக், பற்றிஸ் வகைகளுக்கும்

கல்யாணி கிரீம் ஹவுஸ்

73, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

போன் 8077

**செல்சையா
சிவபாதலிங்கம்**

வைரக்கல் நகை வியாபாரம்

சிறந்த வேலைப்பாடுள்ள

தங்க வைர நகைகளை

விரும்பிய டிசைன்களில்

பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

220, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 7794

With the Best Compliments

from

V. R. K. Traders

42, Jampettah Street,
Colombo - 13

SPACE DONATED IN

Memory of

Late

Mr. P. Navaratnam

With Best Compliments

from

S. T. .R FILMS

TV ஏரியல் அமைப்பில்

முதன்மைபெற்ற ஸ்தாபனம்

தொடிப்பொழுதில்

TV ஏரியல் கோளாறுகளை

சரிசெய்யயலாம்.

சுயநிகழ்ச்சிகளை வீடியோ படத்தில்
எடுப்பதற்கு குறைந்த கட்டணம்

வீனஸ்

றெக்கோடிங் றேடியோ

வாச் வேக்ஸ்

ஸ்ரீதர் தியேட்டர்முன்,

யாழ்ப்பாணம்

With the Best Compliments

from

AMBIHAPATHY

TEXTILES

for

**Fancy Goods and
Quality Textiles**

66, Grand Bazaar,
Jaffna.

SONY®

“சொனி” தரத்தில் தனி

‘சொனி’யின்

ஏக விநியோகஸ்தர்களின் புதிய யாழ்க்கினை அளிக்கும்
அரிய சேவை!

TV (தொலைக்காட்சி), வீடியோ. நேடியோ

மற்றும் மின் உபகரணங்கள் உத்தரவாதத்துடன்
விற்பனை

அதைத் தொடர்ந்து விரிவான சேவை
இங்கிலாந்தில் விசேட தராதரப் பத்திரம்பெற்று
அண்மையில் நாடு திரும்பிய

தொழில்நுட்ப வல்லுநரால்

TV, நேடியோ தொடக்கம் பலதரப்பட்ட இலத்திரன்
மின் உபகரணங்களும்
பழுதுபார்த்தலுக்கும் பேணற்சேவைக்கும்
ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்

தரமான சேவையெனில் யார்தான் விரையமாட்டார் அங்கு.

சீடில்ஸ் சினி நேடியோ

363, கஸ்தூரியார் வீதி - யாழ்ப்பாணம்.

(கன்னாதிட்டிச் சந்திக்கு அருகாமையில்)

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் மாற்றங்களும் நாட்டில் ஏற்படுத்திய பாதக விளைவுகள்

1977ம் ஆண்டில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் பதவியேற்ற காலந்தொட்டு நாட்டின் அரசியல் பொருளாதாரத் துறைகளில் பல அடிப்படையான மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. குறிப்பாக வெ. நா. வர்த்தகத்தில் தாராள முறை, வெ. நா. நாணயமாற்றில் திருத்தங்கள், வெ. நா. தனியார் முதலீடு அதிகமாக வரவழைத்தல், விலைக் கட்டுப்பாடுகளில் நீக்கம், தனியார் துறை முயற்சிகளுக்கு அதிக ஊக்கம் அளித்தல் போன்ற முக்கிய அம்சங்களாக அமைந்தன.

இவ்வடிப்படையான பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் அவற்றின் நோக்கங்களும் சென்ற இரு தசாப்த காலத்தில் நிலவிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளிலிருந்து பெருமளவுக்கு விலகிச் செல்லும் தன்மையுள்ளதாகவுள்ளன. இவை நாட்டின் முன்னேற்றம் கருதி அரசாங்கத்தாற் செயற்படுத்தப்படுகின்ற தெனினும் அதனால் நாடு பெரும் பாதக நிலைமைகளையும் எதிர்நோர்குவதை அறியமுடிகிறது. அவற்றை ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

செல்வி அமுதா இராமநாதர்
[பொருளியல் சிறப்பு இறுதி வருடம்]

கொள்கைகளின் முக்கிய அம்சமாகத் திறந்த பொருளாதார ஒழுங்குகள் அமைகின்றன. இதில் ஒருபுறம் உள்நாட்டில் பல வேறு அபிவிருத்தி முயற்சிகளுக்கும் தேவையான முதலீடுகள், மற்றும் உள்ளீடுகளை இறக்குமதி செய்வதற்கான வசதிகள் தாராளமாக வழங்கப்பட்டன.

மறுபுறம் தயாரிப்புப் பொருட்களின் இறக்குமதிகள் சுங்கத் தீர்வைகளின் அடிப்படையில் அதிகமாக அனுமதிக்கப்பட்டன. இதனால் நாடு பல பாரதூரமான விளைவுகளையும் எதிர்நோக்குகிறது. இதற்கு முற்பட்ட ஆண்டுகளில் பாதுகாப்புக் கொள்கையில் உள்நாட்டில் பல பொருட்கள் உற்பத்தியாகின. உற்பத்திப் பொருட்கள் யாவும்

சமூகமான முறையில் கொள்வனவுசெய்யப் பட்டன.

ஆனால், தாராள இறக்குமதிக் கொள்கையின்கீழ் பல பதிலீட்டுப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. இந்நிலையில் உள்நாட்டு உற்பத்திப் பொருட்களை மக்கள் கைவிட்டு அதற்குப்பதிலாக இறக்குமதியாகும் வெளிநாட்டுப் பொருட்களை மக்கள் நாடினர்.

ஒரு வகையில் வெ. நா. பொருட்கள் தரமுளதாக இருந்ததனால்தான் அவர்கள் நாடினர் எனக் கூறப்படுகின்றன, அதற்காக முற்று முழுதாக உ. பொருட்கள் தர மற்றவையெனவும் ஒதுக்கிவிடமுடியாது. தரமுடையவையாக இருந்த போதிலும் வெளிநாட்டு நுகர்வு நாட்டம் காரணமாகவும் அதனை நாட முற்பட்டனர். இந்நிலைகள் நாட்டில் பாதகவிளைவுகளையும் ஏற்படுத்தக் காலாயிற்று. முக்கியமாக வெளிநாட்டுப் பொருட்களுடன் போட்டியிட முடியாது. உ. நா பொருட்கள் நலிவடைய முற்பட்டன. சில தொழில் நிறுவனங்களை முற்றாகவே மூடி விட வேண்டியும் ஏற்பட்டது. உற்பத்தியாளரது ஊக்கம் குறைய முற்பட்டது. முக்கியமாக சிறிய கைத்தொழில்களில் இத்தாக்கம் அதிகமாகக் காணப்பட்டது. இவற்றிற்கு உதாரணமாக துணி உற்பத்தி, மரம் கடதாசி, கண்ணாடி, இரசான்யணப் பொருட்கள், உலோகப் பொருட்கள் உற்பத்தி என்பவை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டதனைக் கூறலாம்.

மேலும் இத்தாராள இறக்குமதிக் கொள்கையில் ஆடம்பரப் பொருட்களும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. இப்பொருட்கள் சமூகத்தில் ஒருசிலரால்மட்டுமே பெறக்கூடியவையாகவுள்ளன. பெரும்பாலானோரிடம் இப்பொருட்களைப் பெறும் தகுதி இல்லை. இக்காரணத்தினால் ஆடம்பரப்பொருட்கள் இறக்குமதி; சமூகத்தினரிடையே வறியவர் செல்வந்தர் எனும் ஏற்றத்தாழ்வில் அதிக இடைவெளியை ஏற்படுத்தி சமூகநீதியாகப் பெரும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தக்கூடிய தொன்றாக அமைகின்றது.

குறுகியகால வர்த்தகப் பற்றாக்குறைக்கும் இவ்வரசாங்கப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் வழிவகுத்தன. அதாவது புதிய பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்காகப் பெருமளவு மூலப்பொருட்கள் குறிப்பாக பெற்றோலியப் பொருட்கள், இரும்புருக்கு இயந்திர வகைகள் மின்னியல் பொருட்கள் இயந்திர நுண்பாகப் பொருட்கள், வாகனங்கள் என்பன தேவைப்பட்டன. வெளிநாட்டிலிருந்து கிடைக்கும் உதவியைக் கொண்டு அபிவிருத்தி வேலைகளுக்குத் தேவையான இவ்வியந்திரங்கள் மூலப் பொருட்கள் என்பனவற்றை இறக்குமதி செய்ய முற்படுமிடத்து இது குறுகியகால வர்த்தகப் பற்றாக்குறைக்கு வழிவகுப்பதாக அமைந்தது. இப்பாரிய கைத்தொழில் மூலப் பொருட்களால் நீண்டகாலத்தில் நன்மையை எதிர்பார்க்க முடியுமே தவிர குறுங்காலத்தில் பயனை எதிர்பார்க்க முடியாது. வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளுக்கு இந்நீண்டகாலத்திட்டம் பொருந்துமேதவிர வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளுக்குப் பொருந்தாததொன்றே. அத்துடன் அரசியற்பிரச்சனைகளுக்கும் இத்திட்டம் வழிவகுப்பதாக அமையலாம். ஏனெனில் குறிப்பிட்ட குறுகிய காலத்தினுள் செயற்திட்டத்தின் முடிவினை அனுபவிக்காத மக்கள் தேர்தற்காலங்களில் ஆட்சியாளர்களை மாற்றவும் கூடும்.

மேலும் பாரிய சிறிய கைத்தொழில் முதலீடுகளுக்கான நிதி எதிர்பார்க்கப்பட்டதைவிட அதிகநிதி வளங்களுக்கான கோரிக்கையைத் தாண்டியது பொதுத் துறை முதலீட்டுத் திட்டங்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் அதிகரித்த அளவில் பெருமளவு நிதிகளைத் தொடர்ந்து கோரிவந்துள்ளன. இதனால் ஏற்பட்ட விளைவு யாதெனில் நிதிசார் குறிக்கோள்களின் நலன்கள் ஒன்றோடொன்று முரண்பாடு கொண்டன; அதாவது ஒருபுறம் பொருளாதாரத்தில் வளர்ந்து வந்த இத்தேவைகளுடன் சிறப்பாகச் சம்பபடுத்திய பாதிடுகள் அல்லது உபரிப் பாதிடுகளைக் கொண்டுவந்து நிதிசார் உறுதிப் பாட்டை அதிகஅளவில் ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருந்துவந்தது. மறுபுறம்

முதலீட்டுத் திட்டங்கள் உத்வேகம் பெற்றதுடன் மேலும் மேலும் அதிக நிதிகளை மூலதனமாக இடவேண்டியும் ஏற்பட்டது. இதனால் பாராளுமன்றத்தில் குறைநிரப்பு மதிப்பீடுகளைச் சமர்ப்பிக்கும் வழக்கத்தை அரசாங்கம் கைக்கொண்டது.

இது நிதிசார் ஒழுங்கீனத்தை ஏற்படுத்தியதுடன் அரசாங்கச் செலவீனங்களைக் கணிசஅளவில் அதிகரிக்கச் செய்தன. 1977ல் 1000 கோடி ரூபாவிற்குக் குறைவாக இருந்த அரசாங்கச் செலவினம் 1980ம் ஆண்டில் 2800 கோடி ரூபாவாகவும் 1981ம் ஆண்டில் 3000 கோடி ரூபாவாகவும் துரிதமாக அதிகரித்தது. 1980-ம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட கடன்களின் பெறுமதி முந்திய வருடத்தை விட 35% அதிகரிப்பைக் காட்டியபோதிலும் கிடைக்கக்கூடியனவாயிருந்த வெளிநாட்டுக் கடன்திதிகள் பயன்படுத்தப்பட்ட விகிதம் ஒரு குறைவையே பதிவுசெய்தது. இவ்விடத்தில் புதிய கொள்கையினால் அரசாங்கம் பெறும் நன்மையிலும் பார்க்கத் தீமையான விளைவே அதிகமாக இருப்பதனை அறியமுடிகிறது.

மேலும் ஏற்றுமதி சார்பான கைத் தொழில் அபிவிருத்தியினை வெளிநாட்டு முதலின் உதவிகொண்டு அமைப்பதற்கான பிரதான ஒழுங்குமுறையாகச் சுதந்திரவர்த்தக வலயம் அரசாங்கக் கொள்கையில் பிரதான இடம் பெறுகின்றது. கட்டுநாயக் காவைச் சுற்றிய 450 ஏக்கர் பரப்புடைய பிரதேசத்தை உள்ளடக்கிய தொன்றாக இவ்வலயம் அமைந்துள்ளது. இத்திட்டம்மூலம் அரசாங்கம் எதிர்பார்த்த நன்மைகள் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு ஏற்படவில்லையென்றே கூறலாம். முக்கியமாக இது திட்டமிட்ட படி நடைபெறவில்லை. 1980-ம் ஆண்டு வரை 137 திட்டங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு இருந்தன. இதில் 64 திட்டங்களே கைச் சாத்திடப்பட்டிருந்தன. இதிலும் 23 நிறுவனங்களே 1980முடிவில் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருந்தன. பெருமளவு ஆடைக்கைத் தொழில்களே இங்கு உற்பத்தியாகின. எனினும் இத்தொழில் இறக்குமதியாகிய மூலப்பொருட்களைப் கொண்டிருந்ததால் இத்தொழிற்றுறை மூலம் தேசிய உற்பத்

பத்திக்குச் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி மிகக் குறைவானதேயாகும். அத்துடன் இத்திட்டத்தின் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே சுமார் 50,000 இளைஞர்க்கு அங்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்படுமென அறிவித்தபோதும் இது வரையில் குறிப்பிட்ட தொகையில் அரைப் பங்கினர்க்குக்கூட வழங்கப்படவில்லை. இது இத்திட்டத்தின் ஆரம்பமுதலீட்டை வீணாக்குவதாக அமைகிறது. மேலும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் இங்கு தமது கைத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதால் எமது அரசியலில் தலையிட்டு எமது இறைமையையே பாதிப்பிற்குள்ளாகலாம் எனவும் அஞ்சப்படுகின்றது. அத்துடன் இலங்கைத் தொழிலாளிகளை நெளிநாட்டு முதலாளிகள் சுரண்டவும் இது ஏதுவாகலாம்.

வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் தாராளமைக் கொள்கை புகுத்தப்பட்ட அதேவேளை நாணயமாற்று வீதமுறையிலும் மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. ஏற்கனவே இருந்த இரு நாணயமாற்று வீதங்களையும் ஒன்றாக இணைத்து தனியொரு நாணயமாற்று வீதமுறை இம்முறை புகுத்தப்பட்டது.

இந்நா. மா. வீதம் பெருமளவு பெறுமதி இறக்கத்தினையும் கொண்டதாக அமைந்ததினால் இது விலைமட்ட உயர்வுக்கும் வழிகோலியது. அத்துடன் பொருளாதாரத்தில் பலவகையான விலைக்கட்டுப்பாடுகளும் நீக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலையில் நா. பெ. இறக்கத்தின் தாக்கம் உள்நாட்டு விலைகளில் அதிக ஆதிக்கத்தைச் செலுத்துவதாக அமைகின்றன. மேலும் சேமிப்பினை ஊக்குவித்தல், கொள்வனவைக் கட்டுப்படுத்துதல் எனும் நோக்குடன் நாணயத்தின் வட்டி வீதங்கள் உயர்த்தப்பட்டமை சிறு முதலீட்டு முயற்சியாளர்களுக்குத் தீமையளித்ததுடன் முயற்சியாளர் ஊக்கத்தினையும் பாதிக்கச் செய்தன.

மேலும் 1977ஆம் ஆண்டின் பின் முகாமை பரவற்படுத்தும் செய்முறை தடுக்கப்பட்டு ஓரளவு அரசு முதலாளித்துவம் ஏற்படுவதற்கும் இக்கொள்கை மாற்றங்கள்வழி வகுத்தன.

உதாரணமாக 1978லேயே கூட்டுறவு முறையிலிருந்து இரு பெரும் முகாமை நிறுவனங்களாக விளங்கிய உசவசம, ஜனவசம என்பவை விவசாய காணி அமைச்சின் பொறுப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு பெ. தோ. கை. தொழில்கள் அமைச்சின் பொறுப்பில் விடப்பட்டன.

இதனைத் தொடர்ந்து உசவசம முற்றாக இல்லாமல் ஆக்கப்பட்டு அதன் முகாகைமையின் கீழ் இருந்த நிலங்கள் ஜனவசமவிடமும் பெ. தோ. கூட்டுத்தாபனத்திடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டன. தனியார்துறை பொதுக்கம்பெனிகள் வசமிருந்த பெ. தோட்டங்கள் அரசினால் தேசிய மயமாக்கப்பட்டமையும் பின் அவற்றைத் திரும்பவும் பிற நிறுவனங்

களிடமும் முகாமை கருதி ஒப்படைத்தமையும் போன்ற நிலைமைகளை நோக்கின், இது நிலச் சீர்திருத்த வரையறைக்குள் நின்று கொண்டு சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படை நோக்கங்களின் தாக்கத்தினைக் குறைப்பதாகவே அமைந்தது. இச்செய்முறை ஓரளவு அரசு முதலாளித்துவம் ஏற்படுவதற்கு வழிவகுத்தது எனலாம்.

எனவே முடிவாக நோக்குமிடத்து நாட்டின் முன்னேற்றம் கருதி புதிய கொள்கை மாற்றங்கள் செயற்படுத்தப்பட முனையும் போது அதனால் நாடு அதிகதூரம் பாதக விளைவுகளையும் எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது எனலாம்.

சத்தியாக்கிரகம் என்பது மிகவும் சக்திவாய்ந்த ஆயுதம். அதனது வலிமை அதை செயற்படுத்துபவனுடைய ஆத்மசக்தியில்தான் தங்கியுள்ளது. தன்னை உணர்ந்து-தன்னை வருத்தி - செய்யப்படுகின்ற சுயநலமற்ற தியாகந்தான் உண்மையான சத்தியாக்கிரகமாகும். ஆத்மசக்தியின்றி வெறும் கோஷத்திற்காகவோ வேஷத்திற்காகவோ சத்தியாக்கிரகத்தை மேற்கொள்ள முற்பட்டால் அது உண்மையான சத்தியாக்கிரகமாக மாட்டாது.

WITH THE BEST COMPLIMENTS

OF

FINANCE Ltd.

DEPOSIT, HIRE PURCHASE AND MARKETING DIVISION

3rd FLOOR, 463, GALLE ROAD,
COLOMBO - 3 (Sri Lanka)

Tele: 89190 & 87680
Cable: 'HOMEFINANC'

Branch:

No. 82, KANNATHIDY ROAD,
JAFFNA.

சர்வோதயம்
கிராமோதயம்
மாவட்ட அபிவிருத்தி
தேசோதயம்

மில்க்வைர் சேவையை விசாலிப்பதற்கு

மில்க்வைர் தயாரிப்புகளுக்கு அபிமானி

களின் ஆதரவு பெருகுதல்வேண்டும்.

ஆதரவு பெருகினால் அறப்பணி பெருகும்.

WITH THE BEST COMPLIMENTS

FROM

AMBALAVANAR & SONS

**DEALERS IN
ELECTRICALS & PAPER MERCHANTS**

196, K. K. S. ROAD. - JAFFNA.

Phone: 8291

Grams: VANARSONS

WITH THE BEST COMPLIMENTS

FROM

Sri Durga Hardware Stores

**General Importers, Suppliers of Building Materials,
Sanitaryware & Engineering and
Carpentary Tools.**

125, STANLEY ROAD - JAFFNA.

Telephones: 7178 & 7601

WITH COMPLIMENTS

FROM

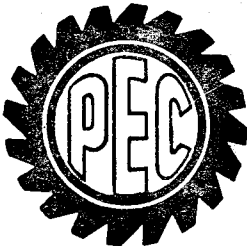
CHENDURA & CO. LTD.

EXPORTERS OF ALL SRILANKA PRODUCE

P. O. Box 234
41-1/3, OLCOTT MAWATHA,
COLOMBO - 11
Sri Lknka

WITH THE BEST COMPLIMENTS

FROM

**Promoters Engineering
Company Ltd**

844, Point Pedro Rd, Nallur. Jaffna. Srilanka

யாழ்நகரில் வெளிநாட்டிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட பின்னணி அமைப்புடன்
வர்ணப்படங்கள் எடுக்கவும்

சிறந்த ஒலி ஒளி அமைப்புடன் வீடியோ படமெடுக்கவும்

★ பாரத் ஸ்ரூடியோ ★

841, கஸ்தூரியார் வீதி - யாழ்ப்பாணம்.

Telephone, 252

★ பாரத் சென்ரர் ★

178, நவீன சந்தை - யாழ்ப்பாணம்

Telephone: 8265

WITH COMPLIMENTS FROM

SIVASHANMUGARAJAH & CO.

GENERAL MERCHANTS, COMMISSION AGENTS
AND EXPORT SUPPLIERS

Dealers in:

All kinds of Ekel Brooms, Coir Brooms, Coir Yarns, Jute Twine,
Paper Bags and all other Local Produce

45, 4th CROSS STREET,
COLOMBO 11

Telephone: 36077

வரிசைகள் சேர்மானங்கள்

நீண்ட தெருவோரம்
கால்கள் நகர மறுக்கிறது—நீண்ட
அந்த மரங்களின் மென்மையை
வருடிய காற்றுக்கள்—மீண்டும்
என்னைத் தொடுவதுபோன்ற ஓர்பிரமை எனக்கு
மீண்டும்
வசந்த அழைப்புக்கள்
கால்கள் நகர மறுக்கிறது

நாகேசு விக்னராஜா
வணிக மாணி (B. Com.)
இறுதிவருடம்

கோடுகள் இட்ட அந்தக் கோலங்களின்
வரிசைகள், சேர்மானங்கள் துல்லியமாய்
நீண்டு தெரிகிறது அந்த
பழமைகள் என்மனதில் சல்லடையாய்
நீண்டுகிடக்கும் அந்தத் தண்டவாளம்

உறங்கிக் கிடக்கும் அந்த பழைய கட்டிடமும்
ஏதோ காலத்து நினைவுகளை மீட்பதுபோல்
சாய்ந்து கிடக்கிறது
அந்த பழைய கவிஞனின்
கவிதைகள் இரண்டடி
அந்த பக்கத்துவீட்டு வானொலியில் மிதந்துவர
அந்த யதார்த்தத்தை புரியாத அவனைப்பற்றி
என்மனம் ஏதோ பிசுபிசுத்தது
அந்தப் பழைய கவிஞனின்
கவிதைகள் இரண்டடி என்மனத்துள்
மீண்டும் — வரிசைகள் சேர்மானங்கள்

நீங்களாவது சொல்லுங்கள்

கண்ணீர்த் துளிகளே கூறுங்கள்
எந்தன் உள்ளக்குமுறலின் ஓலங்களை
வெந்நீர் பாய்ச்சிய பிதா சொற்கள்
விளைவித்த வேதனையின் காயங்கள்

கற்பனை மலர்களே கூறுங்கள்
கன்னி கொண்டிட்ட ஆசையின் கோலங்களை
நிந்தனை செய்ததன் ஆழங்கள்
அதைச் சொப்பனமாக்கியதன் சோகங்களை

செல்வி

மங்களராணி
கிரிஸ்தோபர்

வரலாற்று ச்சிறப்பு
இறுதி வகுடம்

நீண்ட மூச்சுக்களே கூறுங்கள்
எத்தன் தெஞ்சை அழுத்துகின்ற எக்கங்களை
பாய்ந்து பரவிநின்ற சொல்அம்புகள்
அதைப் பாழ்படுத்திவிட்ட துயரங்களை

உணர்வுகளே நீங்கள் கூறுங்கள்
என்னில் எழுந்து நீங்கள்தரும் தொல்லைகளை
கனவுகளாய் அவை மாறுகையில்
மிஞ்சும் நினைவுகள் வாட்டுகின்ற கொடுமைகளை

நினைவுகளே நீங்கள் கூறுங்கள்
நிகழ்ந்ததை நிழலாக்கும் உங்கள் ஜாலங்களை
நிஜமற்ற நிழல்களென அடைநான் உணர்வையில்
நெஞ்சம் நிலைகுன்றித் தவிக்கின்ற அந்நிலைகளை

விரும்பிய டிசைன்களில் பெற

A. K. S. JEWEL HOUSE

68, Kannathiddy - Jaffna.
Phone: 519

செந்தழல் சிறப்புற

வாழ்த்துகிறேம்

சிவகுமார் ஸ்ரோர்ஸ்

282, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

With the Best Compliments

from

Balakrishnan Stores

Sole Agents for

**Lion Brand
SOFT DRINKS**

153, Manipay Road,
Jaffna.

தரமான புடவை வகைகளுக்கு

கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்

63, 78, கே. கே. எஸ். ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

With the Best Compliments

of

**AMBAL
TRADING COMPANY**

General Merchants and
Commission Agents
for Local Produce

78, 4th Cross Street
Colombo 11

Phone: 29374

✽ தரமான தங்கம்

✽ நிதான விலை

✽ கண்கவர் டி.சைன்

**K. N. M.
MEERAN SAHIB
JEWELLER**

Kannathiddy - Jaffna.

தூல்லியமான ஒலி

தூலக்கமான காட்சி

இயற்கை வர்ணம்

J. V. C. ரெலிவிசன்கள்

Northern T. V. Centre

158, Manipay Road.
Jaffna.

நவநாகரிகத் தையல்களுக்கு

**REFINE DRESS
MANUFACTORY.**

3, Jumma Mosque Lane,
Jaffna.

உளவியல் மேதை சிக்மண்ட் புறாய்ட்டின் பார்வையிற் பாலியற் கருத்துகள்

சிக்மண்ட் புறாய்ட் 1856-ம் ஆண்டு மே மாதம் 6-ம் திகதி ஆஸ்திரோ - கங்காரியன் ஆட்சிக்குட்பட்ட ஓர் நகரான பிரேய்வேர்க்கில் உள்ள சாதாரண நடுத்தரக் குடும்பமொன்றிற் தோற்றியவர். அறிவுத்திறனும் ஆற்றலும் அசாதாரண அவதானமும் கூர்மையான ஞாபகசக்தியும் இயல்பாகவே அமையப்பெற்ற புறாய்ட் அதி சிறந்த உளவியல் மேதையாக மிளிர்ந்ததில் அதிசயம் இல்லை. அவரின் உளவியற்கருத்துகள் சில நடைமுறை அனுபவத்தில் ஏற்கத்தகுந்தவை அல்ல என ஏனைய உளவியலாளர்களும் விமர்சகர்களும் கருதினாலும் அவை சிந்திக்கத் தகுந்தவை என்பதை அவர்கள் மறுக்கவில்லை. மனித உளப்பாங்குகள் அனைத்தையுமே பாலியல் உணர்வுடன் தொடர்புபடுத்தி நோக்கும் முயற்சியில் புறாய்ட் சிந்தனையின் அடித்தளத்தையே தொட்டுவிட்டார்

வை. சுந்தரேசன்
3-ம் வருடம்

புறாய்ட்டின் சிந்தனை விருட்சத்துக்கு வித்தாக அமைந்தவை அவரின் சொந்த அனுபவங்கள் என்றுதான் கூறத்தோன்றுகிறது. தந்தையாரான ஜேக்கப் புறாய்ட் ஓர் நெசவு ஆலை அதிபர். ஜேக்கப் புறாய்ட்டின் இரண்டாவது மனைவியான அமலியா நதன்சன் என்ற அழகிய இளம் பெண்ணின் முதற்புதல்வனாகத் தோற்றியவர்தான் சிக்மண்ட் புறாய்ட். குழந்தைப் பருவத்தின்போது ஓர் சமயம் பெற்

ரோர்கள் படுக்கையறையிற் சல்லாபித்திருந்தபோது அவர்களை அண்மித்த புறாய்ட் தந்தையின் முரட்டுத்தனமான அதட்டலுக்குட்பட்டார். இரண்டு வயதாகவுள்ளபோது படுக்கையை ஈரமாக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்ததால் தந்தையாரின் கண்டனத்துக்குள்ளானார். தான் தவறிழைக்கும் போதெல்லாம் தந்தையின் முரட்டுச் சுபாவமும் தாயின் பரிவான போக்கும் குழந்தையைத் தத்தளிப்புக்குள் இட்டுச் சென்றதுடன் சிந்தனையையும் தூண்டின. இரண்டரை வயதை அண்மித்தபோது அவரின் சகோதரியான அன்னாவின் ஜன்னலும் அதே சமயம் அவரைப் பராமரித்த மூதாட்டியின் மரணமும் அவரை மேலும் பரபரப்புக்கு உள்ளாக்கின அன்னா எங்கிருந்து வந்தாள்? மூதாட்டி எங்கு சென்றாள்? என்ற வினாக்களைத் தனக்குத் தானே கேட்டுக் குழப்பமடைந்தார். குழப்பங்கட்கு விடைகாணச் சிந்தித்தார், சிந்தனையின் விளிம்பை அடைந்தார் அதன் விளைவுகள் தான் விலை மதிக்க வொண்ணாத அவரின் கருத்துக் குவியல்கள்.

பாலியல் ஈடுபாட்டின் முதல் நோக்கம் இன்பம் என்பது புறொய்ட்டின் கருத்து இரண்டாவது விளைவு தான் இனவிருத்தி மெய்யியலிற் புகழ்பெற்ற கொள்கையான "இன்பவாதத்திற்கு" இசைவுறுவதாக இக் கருத்து அமைகிறது. அதாவது எச் செயற்பாட்டினதும் இறுதி விளைவானது அதி உயிர் இன்பத்தை அனுபவிப்பதே என்பது இப்பவாதத்தின் சாரம் பசி முதலிய உள்ளுணர்வுகள் மனிதனிடம் ஆரம்பத்

திலேயே வெளிப்படையாகத் தோற்றுகின்றன ஆனால் பாலியல் உணர்வானது ஆரம்பத்தில் வெளிப்படையாகத் தோற்றாவிடினும் மனிதனிடம் குழந்தைப் பருவத்திலேயே குடி கொண்டிருக்கிறது. பாலியல் உணர்வை ஓர் இயல்வான மனித ஊக்கமாகவே புறொய்ட் கொள்கின்றார். (Sexual Instinct) இவ் பாலியல் ஊக்கமானது தன் இச்சைக்கு ஒரு பலிப்பொருளைத் தேடுவதில் எப்போதும் நாட்டங் கொள்கிறது. ஆரம்ப நிலையில், ஓர் தனியனின் சொந்த உடலே இதன் பலிப் பொருளாகிறது. இக் கட்டத்தை புறொய்ட் "சுய பாலியலுணர்வு" நிலை எனக் குறிப்பிட்டார். ['Auto-erotic'] உடலின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் பெறப்படும் இன்ப உணர்வானது அடுத்த கட்டத்தில் ஓர் பகுதியில் மட்டும் மையப்படுத்தப்படுகிறது முதலில் குழந்தையின் பராமரிப்பு நிலையில் அதன் வாயின் மூலம் பெறப்படும் இன்ப உணர்வில் இது செறிவாக்கப்படுகிறது. இரண்டாவதாக, கழிவுப் பொருட்களின் வெளியேற்றத்தின் போது பெறப்படும் இன்பத்தில் இது செறிவாக்கப்படுகிறது. இக்கட்டத்தை அவர் "பலவந்த இன்பத் துய்ப்பு நிலை" ['Anal - Sadistic Stage'] எனக் குறிப்பிடுகிறார். இக் கட்டங்களுக்குப் பின்னர் தான் பாலியல் உறுப்புகள் விருத்தியடைந்து இன விருத்திக்கான இலக்கை முன்வைத்து பாலியற் செயற்பாடுகள் ஆரம்பமாகின்றன.

பிள்ளைப் பருவத்தின் போது, சுய உடலிலேயே சகல இன்ப அனு

பணிப்புகளும் முற்றுப் பெற்ற நிலையில் பிள்ளையொன்றின் முதலாவது அன்பு இலக்காக (Love - Object) அமைவது அதன் தாயாகும். பின்னர் ஆண் பிள்ளைகள் தந்தையைப் பகையாயும் பெண் பிள்ளைகள் தாயைப் பகையாயும் கருதத் தலைப்படுகின்றன.

ஓர் பிள்ளை தன் நான்காம் ஐந்தாம் வயதுக்கிடையப்பட்ட காலப் பகுதியில் பாலியல் பற்றிய ஆவல் நிலையின் அதிஉயர் வளர்ச்சிக் கட்டத்தை அடைகிறது இக்கட்டத்தில் ஆண்பிள்ளை தன் பாலியல் உறுப்புகளை இனங்கண்டு கொள்ளும் அதே சமயம் பெண்பிள்ளை தன் பாலியல் உறுப்புகளின் விடயத்திற் குழப்பமடைகிறது. ஆண்பிள்ளையானது, ஆண் - பெண் என்ற பால் வேறுபாடு பற்றிச் சிந்திக்காவிடினும் “ஆண்கமொன்றைத் தான் உடமையாகக்” கொண்டிருப்பதை உணர்கிறது. “Possessing a Penis.” இந்த அவதானங்களின் விளைவாக புறாய்ட் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இரு வேறுபட்ட கொள்கைகளை உருவாக்கினார். இவ்விரு கொள்கைகளின் அடிப்படையிலேயே ஆண், பெண் குணம்சங்கள் முரண்படுவதாக அவர் கருதினார். ஆண்களுக்கான கொள்கை, “Castration Complex”, பெண்களுக்கான கொள்கை “Penis envy” என அழைக்கப்படுகின்றன. அடுத்து பூப்படையும் கட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் இந்நிலையிற்றான் ஒழுக்கக்கட்டுப்பாடுகள், வெட்கம், அரு

வெறுப்பு ஆகிய குணம்சங்கள் தோற்றுவதாகக் கூறுகிறார். பூப்பு நிலையில் பாலியல் உணர்வு புத்துயிர்ப்புப் பெறுவதுடன் ஆரம்பித்திருந்த அன்பு இலக்கிலிருந்து (Love Object) ஆட்டங்காண்கிறது.

Three Contributions to the theory of Sex என்னும் நூலில், பெண்களைக் காட்டிலும் ஆண்களில் பாலியற் தோற்றப்பாடுகள் பற்றிய ஆய்வைச் சிறப்பாக மேற்கொள்ள முடியும் எனக் கூறுகிறார் பெண்கள்மீது திணிக்கப்பட்ட சமூகக் கட்டுப்பாடுகள், பெண்களுக்குப் பாரம்பரியமாக அமைந்த அமசடக்க குணபேதம் என்பவற்றால் பாலியற் தோற்றப்பாடுகள் இருட்டடிப்புச் செய்யப்படுகின்றன. “The Psychology of Women” — பெண்கள் உளவியல் என்ற தமது விரிவுரையில் பொறுமையுணர்வு பெண்களின் உளப்பாங்கிற் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாகக் கூறி ஏற்கெனவே நாம் குறிப்பிட்ட, “ஆண் குறிப் பொறுமை” — Penis envy பற்றிய கருத்துக்கு ஆதராம் தேட முற்படுகின்றார். ஆண்களில் இத்தகைய பொறுமையுணர்வு இவ்வேயெனத் தாம் கூறவில்லை எனவும் ஆனால் அதன் அளவு பெண்களில் அதிகமாயுள்ளதெனவும் சுட்டுகின்றார். தாய் மகன் உறவிற் கூட ‘Penis envy’ இன் தாக்கத்தைத் தாம் அவதானிப்பதாகக் கூறுகிறார். அதாவது, Penis envy என்பது, தம்மிடம் இல்லாத ஓர் புது அம்சம் ஆண்

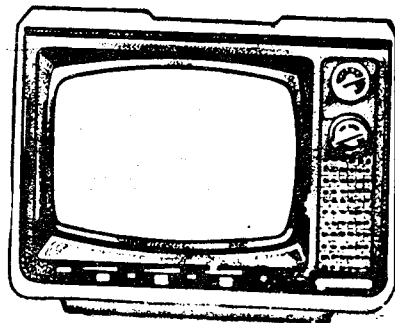
களிடம் இருப்பதாகக் கருதுவதற் பெண்களிடம் தோன்றும் பொறுமையுணர்வே ஆகும். [புது அம்சம் எனக் கூறுகையில் அது குறிப்பாக ஆண் உறுப்பைச் சுட்டுவதாகக் கொள்ளல் தவறு. ஆண்மை என்ற அம்சத்தைத் தான் புறாய்ட் மனதில் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது எமது பணிவான ஊகமாகும்.] ஓர் பெண்ணை வன் எப்போது பூரண திருப்தியை பெற்றுக்கொள்கின்றான் எனின், தாய்மை நிலையில் தன் மகனிடமிருந்து வெறும் உறவு நிலையின்போதுதான் ஏனெனில் அந்நிலையில் மட்டுமே அவளால் சுதந்திரமாகக் கட்டுப்பாடுகள் கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படியாது அன்பைச் செலுத்தவும் அன்பைப் பெறவும் முடிகிறது. மனைவி என்ற ஸ்தானத்தில் உள்ளபோது அவள் கணவனின் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் கட்டளைகளுக்கும் உட்பட்டு ஓர் சமூகச் சிறையில் இடப்படுகிறாள், அவளின் சுதந்திரம் தடுக்கப்படுகிறது. சுதந்திர நிலையை அடைந்து அதன் மூலம் பூரண திருப்தியை அனுபவிக்க விளையும் மனைவியானவள் தன்னைத் தாயாகவும் கணவனைத் தன் குழந்தையாகவும் உருவகித்து நடத்தல் அவசியம் என்பது பெண்கள் உலகத்துக்குப் புறாய்ட் அளித்த புத்திமதியாகும்.

1912-ம் ஆண்டில் தாம் எழுதிய "In Degradation in Erotic Life" என்ற கட்டுரையில் பாலியற்

தொடர்பை ஓர் இருண்ட நோக்கில் அதாவது தரக்குறைவான கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் ஆயும் பால்கு விநோதமானது. ஆண் பெண் உறவில் உண்மையான சுதந்திரத்தையும் இன்பத்தையும் ஒருவன் அனுபவிக்க வேண்டின், தாயுடனே அல்லது சகோதரியுடனே இயற்கைக்கு மாறான நிலையில் உடலியந்தொடர்பில் (Incest) தான் ஈடுபட்டுள்ளதாகக் கருதவேண்டும் இந்நிலையைக் கற்பனைபண்ணி இவ்வனுபவத்துக்குட்படும் ஒருவன் பாலியற் தொடர்பின் தரக்குறைவை உணர்ந்து கொள்ள முடியும், என்கின்றார். மேலும் தன் சொந்த அனுபவத்தில் தனக்கும் தன் தாய்க்கும் இடையிலிருந்த உறவில் தாயின் சுதந்திர போக்கையும், தனக்கும் மனைவிக்கும் இடையிலிருந்த உறவில் மனைவியின் அமசடக்கப் போக்கையும் அவதானித்து பாலியல் விடயங்களிற் பெண்கள் நேர்மையற்றவர்கள் (insincerity of women) என்ற முடிவுக்கு வருகின்றார். புறாய்ட் குறிப்பிடும் இந்த அமசடக்கப் போக்கைத்தான் நம் தமிழ்க் காவியங்களில் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு எனச் சிறப்பித்தனரோ நம் கவிஞர்கள்?

புறாய்ட்டினர் கூறப்பட்ட கருத்துகளின் ஓர் சிலவற்றின் சாரத்தைப் பார்த்தோம். இவை ஏற்கப் பாலனவா அல்லனவா என்பது தொடர்ந்தும் சர்ச்சைக்குரியதாகவே உள்ளது.

Rathy

எங்கள் சேவைகள்-

டி. வி, நேடியோ பழுதுபார்த்தல், டி. வி, அன்ரகு பொருத்துதல்
டி. வி, நேடியோ விற்பனை, வீடியோ டெக் வாடகைக்கு கொடுத்தல்
மற்றும் சகலவிதமான மின்சார - மின்னியல் வேலைகள் செய்து தரப்படும்.

T. V. RATHY

Prop: N. Rajakulasingam

42, 44, 46, KASTURIAR ROAD - JAFFNA.

Phone: 7103

Grams: RATHY

நவநாகரிக ஆடைகட்கும் தரமான துணிவகைகட்கும்

பெயர் பெற்ற ஸ்தாபனம்

PARIS TEX - S

Head Office:

130, Maliban St,
Colombo-11

Branch:

153, Power House Rd,
Jaffna,

With Best Compliments

from

Colombo Textiles

109, Grand Bazaar
Jaffna.

Best Compliments

from

ANURA HOUSE

23, Bankshall Street,
Colombo - 11

MAIN STOCKISTS

for

CEYLON

CERAMICS CORPORATION

AUTOS LTD.

190, Hospital Road,
Jaffna.

சகலவிதமான மருந்துவகைகளும்

பெற்றுக்கொள்ள

பரணி

மருந்துச்சாலை

**ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்**

தொலைபேசி: 7386

With Best Compliments

from

**Samaranayaka
&
Gunatilleka**

General Rice Merchants and
Commission Agents

11, 4th Cross Street,
Colombo 11.

Phone: 23245

With Compliments

from

**SAMUDRA TRADES
LIMITED**

23/2, Stanley Road,
Jaffna.

Phone: 7236

Grams: Samudra

With the Best Compliments

from

YAPPAN JEWELLERS

K. ARUMUGAMPILLAI & SON

Jewel & Diamond Merchants

64, Kannathiddy Road,
Jaffna.

Phone 518

With Best Compliments

from

A. P. SUPPIAH

Forage Importers, Estate Suppliers

63, Wolfendhal Street,
Colombo - 13

Dial: 'Poultry'

Dial: 31151

தமிழ் மன்றத்திற்கு எமது ஆதரவு

பாலர்வகுப்பு முதல் பட்டதாரி வகுப்புவரையிலான
பாடநூல்கள் எம்மிடம் உண்டு.

கணக்கியல், முகாமைமியல், மொழியியல், மருத்துவம்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

இல 4, மத்திய பஸ் நிலையம்

யாழ்ப்பாணம்.

கிளைகள்: புகையிரத நிலையம், 2ம் குறுக்குத்தெரு, பெரியகடை
யாழ்ப்பாணம்.

அரசினரின் அங்கீகாரம் பெற்ற முன்னணி நிறுவனம்

A/L கலை, வர்த்தகம்

O/L DECEMBER

DAY CLASSES

WEEK END CLASSES

ISLAND INS'TITUTE

58, Stanley Road - Jaffna.

(விகாரைக்கு அருகில்)

ஆளுமையின் பின்னணி

நாம் நாளாந்த வாழ்க்கையில் பார்விக்
கும் ஒரு பழக்கமான சொல்லாக ஆளுமை
(Personality) காணப்படுகிறது. ஆனால் அச்
சொல் முழு அர்த்தத்துடனே பாவிக்கப்படு
கின்றதா என்பது கேள்விக்குரியது.

பொதுவாகப் பேச்சு வழக்கில் ஆளுமை
என்ற சொல் ஒரு மனிதன் மற்றவர்களைக்
கவர்ந்துகொள்கின்ற அளவைக் குறிக்கின்
றது. அதாவது நல்ல வாட்டசாட்டமான
உடற்கட்டு, உயரம், பருமனுடன் காணப்
படுபவரை நல்ல ஆளுமை உடையோர் என்
பர் பலர்.

இன்னும் சிலர், அதற்கு மேலாக அவர்
களுடைய பேச்சுவன்மை, செயற்றிறன் என்
பவற்றையும் உள்ளடக்கி அதுதான் ஆளுமை
என்பார்கள்.

செல்வி T. நகுலேசபிள்ளை

(பொருளியற்சிறப்பு சமூகவியல்)
கலைப்பீடம் 4-ம் வருடம்

ஆளுமையைப்பற்றி பல அறிஞர்கள் பல
வரைவிலக்கணங்களைக் கூறியிருக்கின்றா
ர்கள். இதிலிருந்து அதற்கான சரியான வரை
விலக்கணம் இன்னும் இல்லை என்பது தெளி
வாகிறது.

இருப்பினும் ஆளுமை என்பது ஒருவ
னுடைய அமைப்புகளையும் அவனில் தலை
தூக்கி நிற்கின்ற சிறப்புக் குணங்களையும்
அவனது ஆற்றல்களையும் அவனது மன
எழுச்சி, சமூகப் பண்புகளையும் அவனது
நாட்டங்கள் மனப்பாங்குகளையும் குறிக்
கின்றது.

நாளாந்த வாழ்க்கையில் குழந்தைகள்
முதியோர்களில் அவர்களது ஆற்றல்கள், மன
எழுச்சிகள், மனோபாவங்கள் நாட்டங்கள்
என்பவற்றில் வேறுபாடுகளைக் காணமுடி
கிறது. ஒவ்வொருவரது ஆளுமையும் மற்ற
வரிலிருந்து வேறுபடும் என்பதையும் உணர
முடிகிறது. மேற்கூறிய தராதரங்கள் பலவற்
றின் ஒருங்கிணைப்பே ஒருவனின் தனிச்

சிறப்பை உண்டாக்குகிறது. அதனையே நாம் அவனது ஆளுமை என அழைக்கின்றோம்.

மக்கள் ஒரேமாதிரியான குணவியல்புகளைக் கொண்டிருப்பினும் இரு மனிதர்கள் ஒரேமாதிரியான ஆளுமையைக் கொண்டிருப்பதில்லை. ஆளுமையின் அமைப்பு மரபின் முக்கியத்துவத்திலும் முதிர்ச்சியிலும் குழந்தைப் பருவ பயிற்சியிலும் கற்றலினூடாகவும் அவதானங்களினூடாகவும் பெறப்பட்ட சமூகப் பழக்கவழக்கங்களிலும் தங்கியிருக்கின்றது.

இதிலிருந்து ஒருமனிதன் பாரம்பரியமாகக்கொண்ட இயல்புகளுக்கும் அவனுடைய குழலில் உள்ள பல விசைகளுக்கும் இடையில் அவன்கொண்ட செயற்பாடுகளின் விளைவினாலேயே அவனுடைய ஆளுமை உருவாகின்றது என்று கூறலாம். குழலிலுள்ள பலவிசைகள் என்னும்போது கலாசாரம், மதநம்பிக்கைகள் சமூக விழுமியங்கள், நியமங்கள் என்பனவும் அடங்கும். ஆளுமை விருத்தி பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை ஒரு தொடர்ச்சியான செயற்பாடாக நடைபெறுகின்றது.

மனிதக் குழந்தை பிறக்கும்போது அது ஏனைய மனிதரில் தங்கி வாழ்வதாகவே காணப்படுகிறது. ஒரு குழந்தையை மனிதர்களற்ற சூழ்நிலையில் அது உயிர்வாழ்வதற்கான உணவைமட்டும் கொடுத்து வளர்த்துவந்து ஒரு நீண்டகாலத்திற்குப் பின் அதன் செயற்பாடுகளை அவதானித்த போது, அது மிருகங்களிலும்விட சீழான நிலையில் அதாவது பேச்சுவார்த்தையோ, பழக்கவழக்கங்களோ அல்லாத உயிருள்ள சடலமாகக் காணப்பட்டது. இதிலிருந்து மனிதத்தன்மை வளர்வதற்கு, ஆற்றல் வளர்வதற்கு மனிதர்களுள்ள நல்ல குழலொன்று தேவை என்பது அறியப்பட்டது. குழந்தை வளரும்போது தனது பெற்றோரினதும் தன்வயதொத்த பிற குழந்தைகளினதும் விழுமியங்களையும், நியமங்களையும் தன்னகத்தே உள்ளடக்கித் தனது பகுத்தறிவை விருத்தி செய்கின்றது.

குழந்தையொன்றின் ஆளுமைவளர்ச்சிக்கு ஆரம்பத்தில் தாயன்பும் பாதுகாப்பும் அவசியமென்பது உணரப்பட்டுள்ளது. குழந்தை ஒரு சிகவாக தாயின்பராமரிப்பில் வளர்கின்றது. குழந்தை வளர்ப்பிலே பல்வேறு சமுதாயங்கள் பல்வேறு வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றன. இதன்விளைவாக பல்வேறு சமுதாயங்களின் குழந்தைகளின் ஆளுமையை அபிவிருத்தி செய்வதில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. தாய்க்கும் குழந்தைக்குமிடையே தொடக்க நாளிலிருந்தே இருந்துவந்துள்ள உறவு அக்குழந்தைக்கு அமுதூட்டுவதன் மூலமாகவும் அதற்குத் தேவையான அரவணைப்பையும் அன்பையும் கொடுத்து அதனைத் திருப்தி செய்வதன் மூலமாகவும் நிகழ்கின்றது. தாயானவள் குழந்தைக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அன்பையும் பாதுகாப்பையும் புறக்கணிப்பாளேயாகில், அதனால் சிறப்பற்றதும் கோணலானதுமான ஆளுமை உண்டாவதற்கு வழியேற்படலாம்.

உறர்லோ என்பவர் குரங்குகளைப்பற்றி தமது பரிசோதனைகளிலிருந்து பின்வரும் உண்மையைக் கண்டறிந்தார். அதாவது தங்களுடைய தாய்க் குரங்குகளுடன் வளர்ந்த குட்டிக் குரங்குகள் நல்ல மனப்போக்குடைய அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தன என்றும் ஆனால் இயற்கைக்கு மாறாக வேறு தாய்க் குரங்குடன் வளரவிடப்பட்ட குட்டிக் குரங்குகள் மனநோய்க்குட்பட்டிருந்தன என்றும் அவர் கண்டார். இதிலிருந்து தெரிவது யாதெனில் தாயின் பராமரிப்பு சிறந்த மனவளர்ச்சி உருவாகிவருவதற்கு அத்தியாசியமானது என்பதே.

குழந்தையனது தன்னுடைய குழந்தைப் பருவத்தில் தான் மிகச் சக்திவாய்ந்ததோர் ஆள்என்பதாகக் கருதிக்கொள்கிறது. ஆயினும் பின்னர் அக்குழந்தை இந்த அதிகாரச் சக்தியை தன் தந்தைக்கு மாற்றுகின்றது. மேலும் அந்தத் தந்தையிடமிருந்து பலவற்றைக் கற்றறிந்தும் கொள்கிறது. எனவே குழந்தையின் ஆளுமையின் பிரதான அம்சங்கள் ஒரு குடும்பத்தின் மூலமே உருவாக்கப்படுகின்றது. ஆகை

யால் இளம் பிராயம் அவதானமாக வளர்க்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

குடும்பத்தில் மட்டுமே தங்கிவரும் பருவத்தில் பெற்றோர்கள் அவர்களை வளர்க்கும் முறை அவர்களது எதிர்காலத்தில் பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. பெற்றோர் சிலர் குழந்தைக்கு நல்ல பழக்க வழக்கங்களைப் பழக்குகிறோம் என்ற நம்பிக்கையில் அக்குழந்தைக்கு அதைப் புரிந்து கொள்ளாத முறையில் அதட்டியும், அடித்தும், பயமுறுத்தியும் சிலபண்புகளைத் திணிக்கிறார்கள். அதனால் அப்பிள்ளை பயந்த சுபாவத்துடன் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறது. இந்நிலையில் வளர்ந்த ஒரு பிள்ளை தானாக எதனையும் செய்ய எத்தனிக்கும்போது துணிச்சல் இல்லாமல் பயந்து ஒதுங்கும் பரிதாபத்தைக் காண முடிகிறது. அதே நேரம் கண்டிப்பு அதிகமில்லாது வளர்ந்த பிள்ளைகள் எந்தக் காரியத்தையும் எளிதில் சாதித்து விடக் கூடியவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். சில பெற்றோர் குழந்தைகளின் எண்ணங்களுக்கும், கருத்துகளுக்கும் செவியாய்ப்பதில்லை. தாம் எல்லாவற்றையும் சரியாகச் செய்கிறோம் எனநினைத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் தம் பிள்ளைகளின் ஆளுமையை எவ்வளவு தூரம் பாதித்து விடுகிறார்கள் என்பதை சிந்திப்பதேயில்லை. பிள்ளைகளின் கருத்துக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டவிடத்து, அப்பிள்ளை எதிர்காலத்தில் தனது கருத்துக்களை பாடசாலைகளிலோ, நண்பர்களிடமோ தொழிற்சாலையிலோ சொல்லத் தயங்குகிறது, பேசாதிருக்கிறது நியாய அநியாயங்களை கண்டும் செயலற்று இருக்கும் நிலை காணப்படுகிறது. இது இப்படியிருக்க மிகவும் கண்டிப்பான பெற்றோரின் பிள்ளைகள் அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் பண்புகளுக்கு முற்றிலும் மாறான மனோபாவத்துடன் வளர்ந்து விடுகிறார்கள். சில செயல்களை செய்துவிட்டுப் பெற்றோருக்குப் பயந்து பொய்சொல்கிறார்கள். ஆல்லது அவர்களிடமிருந்து எதையும் சாதித்து விடமுடியாத பட்சத்தில் விரக்தி மனப்பான்மையுடன் காணப்படுகிறார்கள் இதுவும் பிள்ளைகளின் ஆளுமையைப் வெகுவாகப் பாதித்து விடுகின்றது. சில குடும்பங்களில் பெற்றோர் இருவரும் எந்நாளும் சண்டையிட்டுக் கொள்

பவர்களாக இருப்பார்கள். இந்நிலையில் வளரும் பிள்ளைகளின் ஆளுமை சாதாரண மற்றப்பிள்ளைகளினது ஆளுமையினின்றும் பாதிக்கப்பட்டதொன்றாகவே காணப்படுகிறது.

இதிலிருந்து ஒருமனிதனின் ஆளுமை உணர்ச்சியின் ஆரம்பக்கட்டமாகிய குடும்பச் சூழ்நிலை சிறப்பாக அமையவேண்டியது அவசியமென்பது தெளிவாகின்றது. இன்றைய சூழ்நிலையில் தாய்தந்தையர் இருவரும் தொழில்பார்க்கும் குடும்பங்களில் உள்ள பிள்ளைகள் தாமாக தமது ஆளுமையை வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். அவர்களுக்கு அதிக சுதந்திரம் காணப்படுவதுடன் சிறியவயதிலே தன்னுடைய வேலைகளைத் தாமே செய்யக்கூடியவர்களாக வளர்கிறார்கள் என வாதிடுகிறார்கள் சிலபெற்றோர்கள். இன்னும்சில பெற்றோர்கள் தாய்தந்தையின் நேரடிப் பராமரிப்பின்மையால் பிள்ளைகள் பாதிக்கப்படுவதாகக் கூறுகிறார்கள். உண்மையில் குழந்தைகளின் இளம்பராயத்தில் தாயன்புக்கு நிகரான அன்பு வேறுயாரிடத்து மிருந்து பெறப்பட்டாலொழிய ஆளுமை பாதிக்கப்படாதிருக்குமென வாதிடுவது பொருத்தமற்றது.

நல்ல சூழலில் வளர்ந்த பிள்ளைகள் சிறந்த ஆளுமையுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். நல்ல பொருளாதாரப் பின்னணி என்ற அம்சமும் அடங்குகிறது. பொருளாதார வறுமைநிலை காரணமாக சிலரிடத்திலுள்ள நல்ல பண்புகள், ஆற்றல்கள், திறமைகள் வெளிக்கொண்டுவர முடிவதில்லை. உதாரணமாக விளையாட்டுக்களில் திறமையுள்ள, பேச்சு வன்மை, எழுத்து வன்மை உள்ள ஒரு படிக்கும் ஆர்வமுள்ள மாணவன் வறுமை நிலை காரணமாக பாடசாலையில் தொடர்ந்து படிக்க முடியாதநிலை ஏற்படலாம். இப்படி எத்தனையோ விஞ்ஞானியாக தலைவர்களாக வரவேண்டியவர்களது ஆற்றல்கள் மழுங்கடிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இவ்வாறு நல்ல சூழலில் வளர்ந்த பிள்ளைகள் தமது அடுத்தடுத்த கட்டங்களாகிய நண்பர்கள் மத்தியிலும், பாடசாலை யிலும் பின் தொழில் நிறுவனங்களிலும்

குடும்பத்திலும் தமது திறமையை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். விளையாட்டுக்கள் வேறு, வாழ்க்கை அனுபவங்கள் என்பன அவர்களிடத்தில் மேலும் மேலும் ஆளுமையை விரிவடையச் செய்கின்றன. ஆளுமையென்பது இடையறாது மாறிக் கொண்டிருக்கும் பயந்த சுபாவமுடையவர்கள் ஆற்றல் குறைந்தவர்கள். தம்மை தாமே தாழ்வாக நினைக்கும் பண்பை விட்டுத் தமது ஆளுமையை விருத்தி செய்ய முடியும். தாழ்வு மனப்பான்மை என்பது ஆளுமையின் நேர் விரோதி. அது ஏனைய மனிதர்களின் முன்னால் ஒருவரைப் பலவீனமானவராக எடுத்துக் காட்டும். வாழ்க்கையில் பல தோல்விகளைக் கொண்டு வரும்.

ஆளுமைக் கூறுகளின் ஒரு பகுதி உடன் பிறந்ததாகவும் இன்னொருபகுதி சூழ்நிலையிலிருந்து பெறப்பட்டதாகவும் இருக்கும்பட்சத்தில், உடன்பிறந்த ஆளுமைக்கூறுகள் குறைவாக இருந்தபோதும் சூழலில் இருந்து பெறுவதன்மூலம் ஒருவன் தனது ஆளுமையை வளர்த்துக்கொள்ளலாம். உயர்ந்த பருமனுடைப உடற்தோற்றம் இருந்தால் மட்டும் போதாது.

உடற்தோற்றத்திற்கும் அதாவது உயரம் அல்லது பருமனுக்கும் தலைமைத்துவத்திற்குமிடையே ஓர் சிறிய நேர்த்தொடர்பு மட்டுமே இருக்கும் என்பது காணப்பட்டது.

பெரிய உடற்தோற்றம் ஒரு விரிந்த மூளையையோ அல்லது உயர்ந்த நுண்ணறி

வையேர் சுட்டிக்காட்டமாட்டாது. ஆனால் உடற்தோற்றத்தைக்கொண்டு ஆளுமையை மதிப்பிடும் தன்மை நம்மிடையே காணப்படுகிறது.

பெரிய உடற்தோற்றம் மற்றவர்களின் மனதில் அவரை ஒரு பலாசாலியாகவும் ஆளுமையுடையவராகவும் எண்ணத்தோன்றுகிறது.

பலரிடம் ஆளுமையின் ஏனைய பண்புகளுடன் அதிஷ்டவசமாக நல்ல வாகான உடற்தோற்றமும் அமைந்துவிடுகிறது. இவர்கள் உண்மையிலேயே சிறந்த ஆளுமை மிக்கவர்களாய் இருப்பதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

ஆளுமை வளர்வதற்கு முதிர்ச்சி கல்வி அறிவு வாழ்க்கை அனுபவங்கள் என்பன ஊடகமாக இருக்கின்றன.

சுற்றாடலினூடாக ஆளுமையைப் பெறுபவர்கள் அதிகம். ஆனால் கற்காதவர்கள்கூட வாழ்க்கை அனுபவங்களின் மூலம் தமது ஆளுமையை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆளுமை ஒவ்வொருவருக்கும் அவசிய மாதலால் நல்ல ஆளுமையை உருவாக்கக் கூடிய ஆரம்ப சூழ்நிலை சந்தர்ப்பங்கள் ஒருவர் இறக்கும் வரையும் ஏற்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கின்றன. எனவே தங்களிடம் ஆளுமை குறைவாக இருக்கின்றதே என்று நினைப்பவர்கள் அவர்களது முயற்சியினால் சூழலிலிருந்து பெறக்கூடிய ஆளுமைக் கூறுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

இறுதியாக செயலாளருடன் சில நிமிடங்கள்

1982ம் ஆண்டிற்கான எமது தமிழ்மன்றச் செயற்குழு 29.1.82 அன்று நடைபெற்ற தமிழ் மன்றத் தேர்தலில் எம்முறையிலும் இல்லாத வகையில் எமது உறுப்பினர்கள் உட்பட அமோக வெற்றி பெற்றதன் மூலம் இவ்வாண்டுக்கான நடைமுறைப் பணியாற்றத் தெரிவுசெய்யப் பட்டது. நாம் பணிசெய்யப் புறப்பட்ட வேளை தமிழ் மக்களின் அடிமைத் தனே தீராத அவலநிலைக்குள்ளான காலமாகவும் காணப்பட்ட போதும் இந்திய சுதந்திரத்தை புரட்சிக் கவியால் வென்றெடுத்த பாரதியின் நூற்றாண்டுக்குரிய காலமாக உருவாகியமையும், செய்யும் முயற்சிகள் யாவற்றுக்கும் மகுடம் வைத்ததுபோல் அமைந்தது. இவ்வகையிலேயே எமது முதல் முயற்சியாகவே பாரதிவிழா மன்றத்தால் 6-3-82ல் கோலாகலமாக நடத்தப்பட்டது.

இதனைத் தொடர்ந்து ஏனைய பணிகள் எமக்காகக் காத்திருந்த போதும் செயற்படுத்த முடியவில்லை. இடையில் பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்பட்ட பகிஷ்கரிப்புகள் போராட்டங்கள் காரணமாகவும் எமக்குரிய காலம் குறுகியதாகக் காணப்பட்டபோதும் எமது காலப் பகுதியில் எம்மாலான விவாத அரங்குகள், கவிதா நிகழ்வு என்பவற்றைச் சிறப் புற நடத்தியதோடு இறுதியாக யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக்கொண்ட நாடகக்குழு எம்மாலே முதன்முதலாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் எமது பணிகள் மேலும் தொடரும்.

தமிழன்னையின் சுதந்திர வாழ்வு கிட்டும்வரை!

தரணியில் எம்புகழ் நிலைக்கும்வரை.

நன்றி!

கௌரவ செயலாளர்

தி. பத்மநாதன்

உய்வில்லை செய்நன்றி கொன்ற மகர்க்கு

மலர் சிறப்புற்று. பொலிவுற பல்வேறு சிரமங்கள் மத்தியில் கால் தாமதமின்றி வாழ்த்துக்களையும் ஆசிகளையும் செய்திகளாகத் தந்த பெருமைக்குரிய உபவேந்தர் ச. வித்தியானந்தன் அவர்கட்கும் மதிப் பிற்குரிய மன்ற பெரும் பொருளாளர் கார்பாளர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் அவர்கட்கும்,

அட்டைப் படத்தில் எனது எண்ணங்களை வார்த்தைகளாகக் கூற அவற்றையெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்து ஒவியமாக வகுத்துத் தந்த எனது யாழ்-மத்திய கல்லூரி சித்திர ஆசான் சிற்பக் கலாநிதி செ. சிவப்பிரகாசம் அவர்கட்கும்,

விளம்பரம்-விற்பனைக் கழற்சியை அதிகரிக்கீர்துவிட்டாலும் ஒரு நன்முயற்சி ஈடேறும் என்ற வகையில் விளம்பரம் தந்தோரை, 'முதலாளி, முதலாளி கொழும்புக்குப் போய்விட்டார்' எனக் கூறி காலங் கடத்திய முதலாளிகளுடன் ஒப்பிட்டும்,

தாமாக கெர்ழும்பில் விளம்பரங்களைப் பெற்றுத் தந்து உதவிய எனது கெர்ழம்புச் சகோதர நண்பர்களான தோமஸ், சோதிவேல் யோகேந்திரன், சிவராசா, பிரேம்குமார், புளுமண்டால் வீதி மூர்த்தி ஆகியோருக்கும் இதேபோல் யாழ்ப்பாணத்தில் பெற்றுத் தந்த சிறீ நம சிவாயம், தகுமார், தேவராசா போன்றோருக்கும்,

நான் அழைத்தபேர்து எல்லாம் மனம் சலியாது வந்து விளம் பரத்தைப்பெற உதவிய என்னருழை பல்கலைக்கழக நண்பர்களான ஞானஸ்வரன், (ஞான ஞானேஸ்) கோபாலசிங்கம் (கோபால்) யோகா னந்தன் (யோகன்), தர்மராசா (தர்மா) ஆகியோருக்கும், Eagle Print- ing works Ltd ஸ்தாபனத்தாருக்கும் இரவு பகல் பராது உற்சாகத் துடன் உழைத்த சகல ஊழியர்களுக்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் சகல சௌபாக்கியங்களை அருள வேண்டுமெனக் கேட்டும்

பணத்தினைத் தந்துதவி மலரினை வெளியிட உதவிய திரு. அம்பி காபதி (4 ம் வருடம் வணிகம்) அவர்கட்கும், மலருக்கு நெஞ்சங்க ளிலிருந்து நினைவுகளாக ஆசிகளை வழங்கியோருக்கும் நன்றியினைத் தெரிவித்து கொள்கின்றேன்.

“தினத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாகக் கொள்வர்
பயன்தெரிவர்”

— ஆசிரியர் —

With Compliments

from

Ravi & Rajah Silks

77, Grand Bazaar,
Jaffna.

Phone: 378

தமிழ்மன்றம் வெளியிடும்

‘செந்தழலுக்கு’

எமது நல்லாசிகள்

**Cambridge Tutorial
College**

44, Stanley Road,
JAFFNA.

With the Best Compliments

of

ASSOCIATES LIMITED

39-1/22, Chatham Street,
Colombo - 1

Phone: 24460, 22122
Cables. NADKO

எல்லாவகையான

ஆங்கில மருந்துவகைகளும்

குழந்தைகளுக்கான

பால்மா வகைகளும்

எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

யாழ்ப்பாணம் பார்வலி

12. மணிக்கூட்டு வீதி,

(யாழ் ஐக்கிய வியாபார சங்கத்திற்கு

அருகாமை)

யாழ்ப்பாணம்.

பணமுதலீடுகளுக்கு ஆகக்
கூடிய வட்டி 31%

மோட்டார் வாகனங்களுக்கு
75% வரை பிணைஸ்

சோனி T. V.

பிணைஸ் வசதிபுடன்
பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

**The Central Finance Co.
Ltd.**

250, K. K. S. Road,
Jaffna

Phone: 8360

For
Fashionable Tailoring

Contact:

NEW DECENTS

15, Model Market,
Jaffna.

Phone: 8263

Branch:

7, Upstairs,
New Market:
Jaffna.

WITH THE BEST COMPLIMENTS
FROM

sedawatte exports, limited

180, St. Joseph's Street, Colombo - 14,

exports of vegetable oils, rubber seed oil, essential oils, cocoa,
cinnamon, spices & coconut products.

TelePhones: 32489

35227

35228

21809

International: 37838

Telex: 21233 SEDWATCE

Cables: 'OSMERE' Colombo

P. O. Box 628

லலிதா டிரேடிங் கம்பனி ஸ்தாபனத்தார்

கீழ்க்காணும் ஸ்தாபனங்களுக்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட விநியோகஸ்தர்கள்
என்பதைப் பெருமையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறார்கள்

யானை மார்க் தீப்பெட்டி

கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களுக்கு

லீவர் பிறதர்ஸ் (சவர்க்கார வகைகளுக்கு)

முல்லைத்தீவு மாவட்டம்

எவரெடி பற்றறி

முல்லைத்தீவு, மாங்குளம், நெடுங்கேணி, புதுக்குடியிருப்பு, மல்லாவி.

மஞ்சி பிஸ்கட்

கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்கள்

ஹாக்ரோஸ் (HARCROS) கிருமி நாசினி

கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா மாவட்டங்கள்.

எல்லாவிதரக வாகனங்களுக்கு உபயோகிக்கும்

ரோசர் வகைகள்

BALL & ROLLER BEARINGS

JAPAN - NACHI FUJIKOSHI CORPORATION

ஆகிய நிறுவனத்தின் நேரடி இறக்குமதியாளர்கள்

அத்துடன் கிளிநொச்சியில் சகல வசதிகளைக்கொண்ட உல்லாசப் பயணவிடுதி

இலங்கை உல்லாச சபையினரின் அங்கீகாரத்துடன் திறக்கவிருப்பதை

மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறார்கள்

லலிதா டிரேடிங் கம்பனி

‘சிவா கட்டிடம்’ சிவசுந்தரம் வீதி,

கிளிநொச்சி.

தொலைபேசி: 302

தந்தி: தீபம்

குமாரன் ருறிஸ்ற் இன்

உரிமையாளர்,

எட்வர்ட் தங்கவடிவேல் ராஜ்குமார்

யாழ்நகரில் சகல வசதிகளுடன்

தங்கும் அறை வசதிகள்

24 மணிநேர சேவை

குறைந்த செலவில் விசேட
உணவுவகைகள்

நிறைந்த உபசரிப்பு

இன்றே விஜயஞ்செய்யுங்கள்

குமாரன் ருறிஸ்ற் இன்

67, ஸ்ரான்லி வீதி - யாழ்ப்பாணம்:

T. P. 7753

ஈகிள் - சிவன்பண்ணை வீதி, யாழ்ப்பாணம்